

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กัญจนกร สืบเรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กัญจนกร สืบเรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

EFFECTS OF USING CONTENT-BASED INSTRUCTION ON ENGLISH LANGUAGE
OF MATTAYOM 2 STUDENTS

KANCHANAKORN SUEBRUANG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2022

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ กัญจนกร สืบเรือง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
(ดร.สมศิริ สิงห์หลพ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน)

..... กรรมการ
(ดร.สมศิริ สิงห์หลพ)

..... กรรมการ
(ดร.ปานเพชร ร่มไทร)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สฎายุ ธีระวณิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63910111: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)
 คำสำคัญ: การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, ความพึงพอใจของนักเรียน

กัญจนกร สืบเรื่อง : ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 . (EFFECTS OF USING CONTENT-BASED INSTRUCTION ON ENGLISH LANGUAGE OF MATTAYOM 2 STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ปริญญา ทองสอน, ศษ.ค., สมศิริ สิงห์ลพ, กศ.ค. ปี พ.ศ. 2565.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนกับหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบความรู้ด้านสมมุติฐานก่อนกับหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 10 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมมุติฐาน ก่อนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ ใช้การประเมินตามสภาพจริงโดยใช้แบบประเมินในลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert's Scale) จำนวน 16 ข้อ รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง One Group Pretest – Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Herb เรื่อง Herb for stomach, Herb for muscle, Herb for fever & cough, Herb for health, Herb for apply. ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2) ความรู้ด้านสมุนไพรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน พบว่า ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}= 4.74, SD = 0.45$)

63910111: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: CBI, SATISFACTION OF STUDENTS, LEARNING ACHIVEMENT, CONTENT-BASED INSTRUCTION

KANCHANAKORN SUEBRUANG : EFFECTS OF USING CONTENT-BASED INSTRUCTION ON ENGLISH LANGUAGE OF MATTAYOM 2 STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE: PARINYA THONGSORN, Ph.D., SOMSIRI SINGLOP, Ed.D. 2022.

The purposes of this research were: 1) to compare learning achievement between before and after learning with activities based on content-based instruction , 2) to compare the knowledge of herbs between before and after learning with activities based on content-based instruction 3) to study the satisfaction of students with learning activities based on content-based instruction. The research samples were 30 Mathayom 2 students at Bansuandomwitthaya School during the first semester of 2022, selected by cluster random sampling. The research instruments were: 5 lesson plans, English language achievement test, Herbal knowledge test, The measure of student satisfaction. The one group pretest – posttest design was used in the study. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, and t-test (dependent sample) The research findings were as follows: 1. The posttest mean scores of learning achievement after learning with activities based on content-based instruction were statistically significantly higher than the pretest mean scores at the .05 level. 2. The posttest mean scores of herbal knowledge after learning with activities based on content-based instruction were statistically significantly higher than the pretest mean scores at the .05 level. 3. The satisfaction of students after learning with activities based on content-based instruction was at highest level. ($\bar{X} = 4.74$, $SD = 0.45$)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริณญา ทองสอน อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและ ดร. สมศิริ สิงห์หลพ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และประสบการณ์มากมายในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รศ. ดร. วิจิต สุรัตน์เรืองชัย ประธานการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ดร. ปานเพชร ร่มไทร กรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ที่ได้ช่วยเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องที่เป็นประโยชน์ ที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้อง และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิญา สมบูรณ์ ดร. ปานเพชร ร่มไทร ผู้อำนวยการพัฒน กังวานพนิชย์ อาจารย์รัชดาวรรณ ทองดา และอาจารย์ณัฐชฎานันท์ ชราจิต ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้เครื่องมือในการวิจัยมีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ สถานศึกษา ผู้บริหาร คณะครู และขอบคุณนักเรียน โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่า และประโยชน์ทั้งหมดอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ผู้เป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของข้าพเจ้า ทำให้ผู้วิจัยได้เป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จจนตราบเท่าทุกวันนี้และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีต และปัจจุบันผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กัญจนกร สืบเรือง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ประโยชน์ที่ได้รับ	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	14
หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา	20
การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน	26
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	42
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	49

สมุนไพรร.....	62
ความพึงพอใจ.....	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	71
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	76
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	76
แบบแผนการทดลอง	77
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	96
การวิเคราะห์ข้อมูล	97
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	98
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	102
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	102
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
สรุปผลการวิจัย.....	122
อภิปรายผล	122
ข้อเสนอแนะ.....	126
บรรณานุกรม	127
ภาคผนวก	135
ประวัติย่อของผู้วิจัย	223

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	18
ตารางที่ 2 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน	23
ตารางที่ 3 สักระยะที่ขึ้นตอนการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน	39
ตารางที่ 4 แบบแผนการทดลอง One-Group Pre-test Post-test Design.....	77
ตารางที่ 5 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Herb.....	80
ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	88
ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร	93
ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลัง เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน.....	103
ตารางที่ 9 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน	104
ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านสมุนไพรก่อนและหลังเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการ สอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน.....	104
ตารางที่ 11 ระดับความรู้ในแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน.....	105
ตารางที่ 12 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน.....	106
ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Herb for stomach	145
ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Herb for muscle	146
ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Herb for fever & cough.....	147

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Herb for health 148

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Herb for apply 149

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ 150

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 151

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร 153

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 155

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร 156

ตารางที่ 23 แสดงค่า p และ q ที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 157

ตารางที่ 24 แสดงค่า $\sum X$, $\sum X^2$ ทั้งฉบับที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 158

ตารางที่ 25 แสดงค่า p และ q ที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร 160

ตารางที่ 26 แสดงค่า $\sum X$, $\sum X^2$ ทั้งฉบับที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร 161

ตารางที่ 27 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบวัดความพึงพอใจ 163

ตารางที่ 28 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความพึงพอใจ 165

ตารางที่ 29 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ 166

ตารางที่ 30 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 168

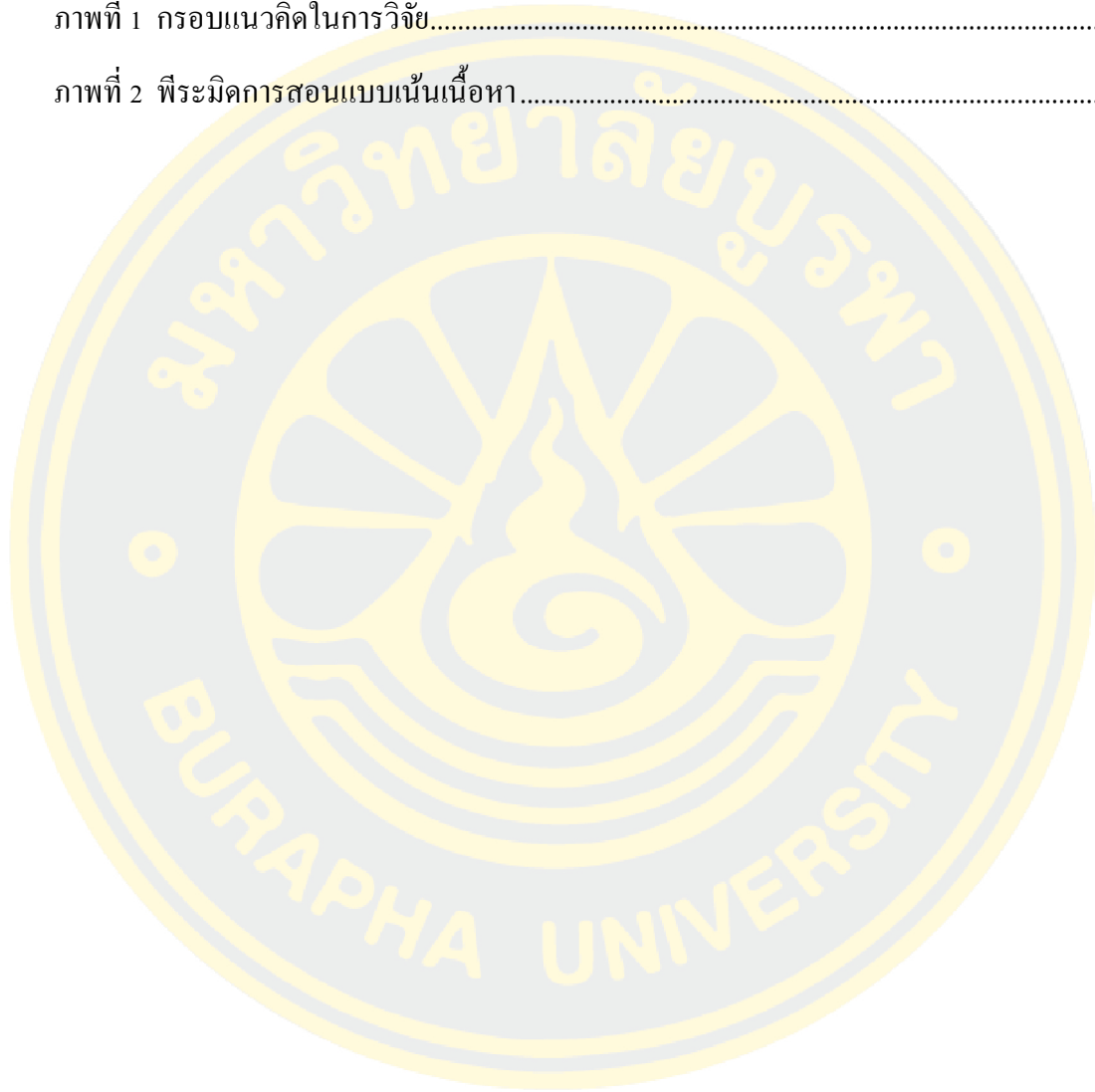
ตารางที่ 31 คะแนนวัดความรู้ด้านสมุนไพร 169

ตารางที่ 32 แสดงการคำนวณหาค่า t-test ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 170

ตารางที่ 33 แสดงการคำนวณหาค่า t-test ของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร 171

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
ภาพที่ 2 พีระมิดการสอนแบบเน้นเนื้อหา.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 ที่หลายประเทศทั่วโลกได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม สังคม การเมือง เศรษฐกิจ เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การติดต่อสื่อสารกันทั่วทุกมุมโลกทำได้ง่ายมากขึ้น เกิดการทำงานร่วมกันในหลากหลายเชื้อชาติ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมให้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจึงเกิดขึ้น ดังเห็นได้จากการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นั้น ได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ว่า ให้มีการพัฒนาคนในทุกมิติ ทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 ในด้านการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง พัฒนาการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสรับรู้ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด ทั้งในการแก้ปัญหา วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ เพื่อให้ก้าวทันกับโลกในศตวรรษที่ 21 และเพื่อพร้อมสำหรับการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

ทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะการดำรงชีวิตที่คนในศตวรรษที่ 21 ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต เพื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึงอย่างมีประสิทธิภาพ (วิจารณ์ พานิช, 2555 หน้า 18-19) ซึ่งทักษะดังกล่าวไม่ได้อาศัยการเรียนรู้ในด้านวิชาการจากในห้องเรียนเท่านั้น แต่เป็นทักษะที่สำคัญที่ครูผู้สอนต้องสอดแทรกทักษะเหล่านั้นลงไปในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่ง ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวว่า การศึกษาที่ถูกต้องสำหรับศตวรรษใหม่ ต้องเรียนให้บรรลุ คือ ต้องรู้วิชาไปสู่ทักษะในการใช้วิชาเพื่อการดำรงชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง การเรียนจึงต้องเน้นเรียนโดยการลงมือทำ หรือการฝึกฝนนั่นเอง และคนเราต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นตลอดชีวิต โดยกรอบความคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยสาระความรู้และทักษะที่สำคัญ ที่จำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนในปัจจุบันและอนาคต โดยผู้เรียนต้องเรียนรู้ในสาระวิชาแกนต่าง ๆ ให้เกิดการเรียนรู้ความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และมีทักษะในการปฏิบัติงานได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งในสถานศึกษาต้องมีการจัดการศึกษาให้มีวิชาหลัก หรือวิชาแกน (วัชรมา เล่าเรียนดี และคณะ, 2560) รวมถึงทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ประกอบด้วย ทักษะ 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) ทักษะ 8Cs ได้แก่ ทักษะด้าน

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical thinking and problem solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, teamwork and leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, information and media literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะ การเรียนรู้ (Career and learning skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) ทักษะ 3Rs 8Cs เป็นการบูรณาการความรู้และทักษะพื้นฐานที่สำคัญ สำหรับการเรียนในทุกระดับชั้น และทุกรายวิชา ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการคิดและทักษะต่าง ๆ สำหรับนำสาระความรู้ต่าง ๆ ไปใช้อย่างมีความหมายและมีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายในการแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในยุคสังคมแห่ง การเรียนรู้ ในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ ถูกบันทึกและเผยแพร่ เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความ จำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เทียบเคียงกับคุณภาพผู้เรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งครูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งของ ความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็น ทักษะที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ ตามธรรมชาติของภาษา การปฏิสัมพันธ์ การเลียนแบบ และการมี เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะ ครูที่มีความสามารถและ ความคล่องแคล่วในการใช้ ภาษาอังกฤษ จะเป็นต้นแบบที่ดีของผู้เรียนในการเรียนรู้และฝึกฝน ครูที่มีความรู้ ความสามารถด้าน การจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ จะช่วยกระตุ้น สร้างแรงจูงใจ และพัฒนา ความสามารถในการเรียนรู้และการใช้ภาษาของผู้เรียน การพัฒนาครูให้มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ ที่กำหนดตามกรอบอ้างอิงของ Common European Framework of Reference for languages (CEFR) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 2) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งให้การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ เนื่องจากเป็นภาษาเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชน โลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและการร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและเรียนรู้ทำความเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมประเทศอื่น รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยได้กำหนดสาระสำคัญไว้ดังนี้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้อย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ พร้อมเปิดโลกทัศน์ของตน และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก เป็นการใช้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

อย่างไรก็ตาม จากรายงานผลการวิจัยและประเมินผลคุณภาพการศึกษาจากหลายหน่วยงานพบว่า ชาวคนไทยส่วนมากมีความรู้ ความคิด สติปัญญา ความสามารถ ตลอดจนมีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแผนยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2562 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.15 ซึ่งรองจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และมีคะแนนใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่ ระดับ สพฐ. เท่ากับ 32.98 และระดับประเทศเท่ากับ 33.25 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2562)

การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน (Content-based instruction) เป็นการสอนที่สำคัญรูปแบบหนึ่ง ที่ออกแบบเพื่อใช้ในการสอนภาษาที่สอง โดยนำเนื้อหาและภาษามาจัดการเรียนการสอน เนื้อหานั้นเป็นสื่อในการเรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานมีเป้าหมายส่งเสริมผู้เรียนให้เรียนรู้ภาษาในขณะที่ใช้บริบทเนื้อหาวิชาโดยใช้เนื้อหานั้น

เป็นบริบทเฉพาะ เพราะการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ ให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนการสอนและเอกสารประกอบการสอนเป็นสิ่งเร้า (Brinton, Snow & Wesche, 1989 p. 122) ซึ่งสอดคล้องกับ Littlewood (1981, p. 134) กล่าวว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สิ่งสำคัญคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่เพียงแต่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในความรู้ที่เป็นตัวป้อนที่ผู้สอนให้ แต่ต้องรวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่มด้วย จึงสรุปได้ว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน เป็นการสอนที่รวมภาษาและเนื้อหาเข้าด้วยกัน การสอนภาษาเช่นนี้จะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาเพื่อก้าวไปสู่ระดับมืออาชีพ นอกจากนี้การสอนแบบนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในสิ่งแวดล้อมทางอารมณ์และสังคมที่มีความซับซ้อนได้เป็นอย่างดี วิธีการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการเนื้อหาวิชา กับจุดประสงค์ของการสอนภาษาเป็นวิธีการสอนภาษาที่สร้างความเข้าใจเน้นการเรียนรู้เนื้อหาเฉพาะด้าน

ทั้งนี้เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ สามารถนำเนื้อหาที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ได้ โดยในงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้เนื้อหาเรื่องสมุนไพรในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชสมุนไพรหลากหลายชนิด จากการศึกษาความหลากหลายและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพร รัฐบาลไทยได้ให้การสนับสนุนธุรกิจ在这一ด้วยการประกาศนโยบายการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดวิสัยทัศน์ Thailand as World Class Healthcare Destination โดยกำหนดให้ธุรกิจบริการส่งเสริมสุขภาพเป็นหนึ่งในบริการหลักภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Center, 2557) และจากการศึกษาเรื่อง โอกาสของเครื่องสำอางจากธรรมชาติและสมุนไพร ความต้องการของตลาดในปัจจุบันและในอนาคต กล่าวอ้างถึง ข้อมูลจากศูนย์วิจัยกสิกร ปี 2554 ว่า ตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรในประเทศขยายตัวปีละไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20-30 เนื่องจาก ความนิยมในการบริโภคและใช้สมุนไพรไทย และมูลค่าตลาดรวมในประเทศของผลิตภัณฑ์สมุนไพร ในปี 2554 จะมีมูลค่าสูงถึงเกือบ 30,000 ล้านบาท สมุนไพรในประเทศเติบโตอย่างรวดเร็ว สอดรับกับกระแสนิยมผลิตภัณฑ์สุขภาพที่เป็นกระแสที่กำลังมาแรง

กระทรวงสาธารณสุข ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาสมุนไพรตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ดังเห็นได้จากแผนพัฒนาการสาธารณสุข ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) โดยกำหนดแผนพัฒนาการสาธารณสุขไว้ในสองแผนงานหลัก

คือ ในแผนงานสาธารณสุขมูลฐาน มีงานสมุนไพรกับการสาธารณสุขมูลฐานและแผนยาและชีววัตถุ มีงานวิจัยและพัฒนาด้านสมุนไพร เพื่อการสาธารณสุขมูลฐาน นับได้ว่า เป็นความพยายามของกระทรวงสาธารณสุขในการพัฒนาสมุนไพรให้ครบวงจร (สำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐาน, 2530) นอกจากนี้กระทรวงสาธารณสุข ยังตระหนักถึงความสำคัญในการที่ประชาชน นำสมุนไพรมาใช้ในการดูแลรักษาและส่งเสริมสุขภาพตนเอง ซึ่งมีอยู่ในชุมชนเกือบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โดยนำภูมิปัญญาดั้งเดิมของคนไทยมาใช้แก้ปัญหาคความเจ็บป่วย จึงทำการคัดเลือกยาสมุนไพร เพื่อใช้ในการรักษาโรคและอาการต่าง ๆ ตามหลักสาธารณสุขมูลฐานจำนวน 61 ชนิด โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้า 3 ด้าน คือ ด้านปรัชญาและแนวคิด ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านสังคมและวัฒนธรรม อีกทั้งยังได้บรรจุยาสมุนไพรเหล่านี้เข้าในบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ประกอบด้วยยาจากสมุนไพร 2 กลุ่ม คือ ยาจากสมุนไพรที่มีการใช้ตามองค์ความรู้ดั้งเดิมหรือยาแผนไทย และยาจากสมุนไพรที่มีการพัฒนา โดยการทำวิจัยด้านสรรพคุณความปลอดภัย ตลอดจนมีการพัฒนารูปแบบยาสมุนไพรที่นำมาใช้ (เพ็ญญา ทรัพย์เจริญ, 2548 หน้า 12-13) จากวิสัยทัศน์ของ สำนักงานโครงการนวัตกรรมสาธารณสุขมูลฐาน (Institute for Primary Health Care Innovation) ที่ว่า “ประชาชนสามารถแสดงบทบาทในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชนสภาพแวดล้อมและสังคม โดยรวม ได้อย่างยั่งยืน ด้วยความ ตั้งใจ เต็มใจ มีจิตสำนึกที่ดีและมีศรัทธาในการพัฒนา” และจากรัฐธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ข้อ 53 (3) ระบุว่า “ให้ประชาชนมีสิทธิเลือกใช้และเข้าถึงการแพทย์ระบบต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม เพื่อการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว” ทั้งนี้ จะต้องมีสอดคล้องกับวิถีชุมชน วัฒนธรรม จารีต ประเพณีความเชื่อ และศาสนา อีกทั้งนำไปสู่การพึ่งตนเองด้านสุขภาพ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมสนับสนุนการใช้ และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ (พรบ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 หมวด 5 มาตรา 46(7))

จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการใช้สมุนไพรในประเทศเป็นอย่างมาก ดังเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การบรรจุยาสมุนไพรในบัญชียาหลักแห่งชาติ พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติที่ให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพอย่างยั่งยืน จากความสำคัญของสมุนไพรดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำเรื่องสมุนไพรมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-based instruction) ต่อไป

ทั้งนี้ โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา ได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบริหารจัดการศึกษา พร้อมทั้งจัดกระบวนการเรียนรู้บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดอุปนิสัย อยู่อย่างพอเพียง ตามแนวการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ที่ให้ความสำคัญและเชื่อมั่นว่า การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาเป็น

วิธีปฏิบัติในชีวิตการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันของครูและบุคลากรทางการศึกษา จากการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาส่งผลให้สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับของชุมชนและบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีพัฒนาการในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาคือ ได้รับเกียรติบัตรสถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง” ในปี พ.ศ.2557 รับรางวัล MOE AWARDS กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2559 สาขาส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และรับโล่โรงเรียนดีไม่มีอบายมุขประจำปี 2562 จากกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา ใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ซึ่งผู้บริหารมีคุณลักษณะโดดเด่นในการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบริหารจัดการสถานศึกษา พร้อมทั้งประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีการเตรียมตัวที่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงดังเห็นได้จากการปรับเปลี่ยนระบบการจัดการเรียนการสอน มีการสอน 3 ภาษา ส่งเสริมและใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นสถานศึกษาเครือข่าย TFE มีครูแกนนำที่สามารถบูรณาการการเรียนการสอนสู่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถถอดบทเรียนในชีวิตประจำโดยใช้หลักของความพอเพียง และสามารถเผยแพร่สู่ชุมชนได้ อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมมีการบริหารจัดการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและวิถีชีวิตจริงในการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน มีแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก ชุมชนให้ความสำคัญและสนับสนุน โรงเรียนให้ดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง เกิดจิตอาสา รวมทั้งการประสานงานเป็นเครือข่ายและถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับโรงเรียน หน่วยงานอื่น ๆ อีกด้วย (ข้อมูลประกอบการคัดกรองศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา, 2562)

จากความสำคัญของทักษะในศตวรรษที่ 21 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) นโยบายของกระทรวงสาธารณสุขที่ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้สมุนไพร ความสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา และหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน ผู้วิจัยจึงได้สนใจนำหลักสูตรการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน โดยเน้นเนื้อหาเรื่องสมุนไพร มาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ความรู้ในด้านสมุนไพร และความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียน ด้วยการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนกับหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านสนุนไพรก่อนกับหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความรู้ด้านสนุนไพรหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

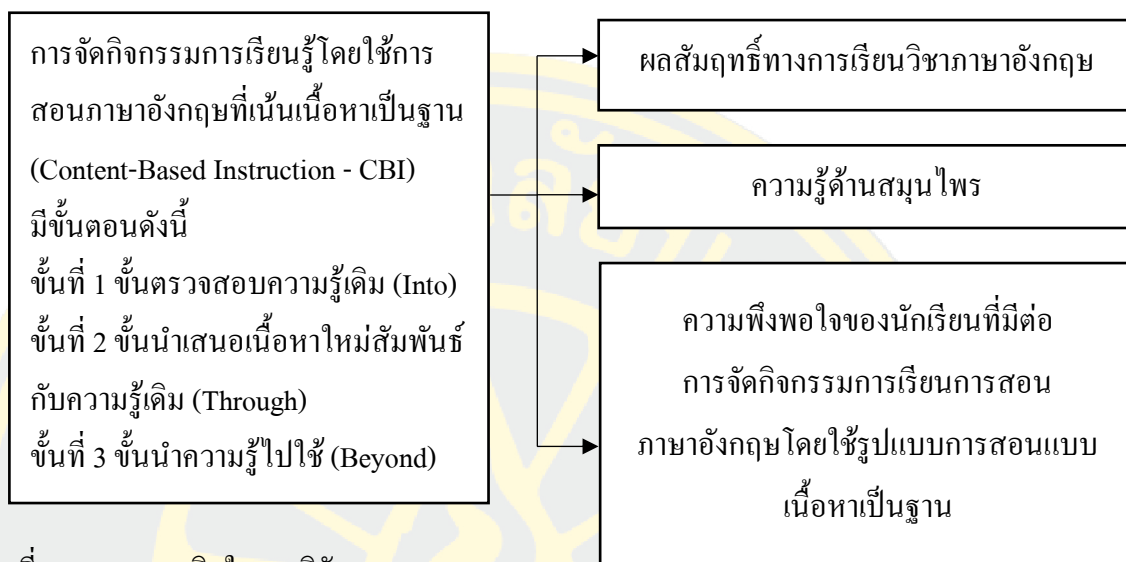
จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐานและเนื้อหาเรื่องสนุนไพร

ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นแนวคิดในการวิจัยโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางในการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาอังกฤษที่เน้น เนื้อหาเป็นฐาน สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนสอน ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นองค์ความรู้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องสมรรถนะ สำหรับครูผู้สอนใน รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา

ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 ห้องเรียน โดยจัดแบบคละความสามารถ มีนักเรียนจำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา ปีการศึกษา 2565 โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ใช้วิธีจับฉลากห้องเรียนโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 30 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Herbs เรื่อง Herb for stomach , Herb for muscle, Herb for fever & cough, Herb for health , Herb for apply

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (Supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

3. ระยะเวลาดำเนินการ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 10 ชั่วโมง ดำเนินการสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนกับหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. ความรู้ด้านสมุนไพรก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา (Content) ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนจัดให้กับผู้เรียน ได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Intro) ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through) ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond) โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาเรื่องสมุนไพรมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้รูปแบบเนื้อหาเป็นฐาน มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Intro)

เป็นขั้นที่ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน และเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนเนื้อหาใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through)

เป็นขั้นที่ผู้สอนนำรูปแบบการสอนภาษาแบบเนื้อหาเป็นฐาน มาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นเนื้อหาเรื่องสมุนไพร ผ่านการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อ และกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ผู้เรียนในรูปแบบของบทสนทนา บทอ่าน ใ้รูปภาพประกอบ ใช้สื่อจริงหรือสถานการณ์จำลอง และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำภาษาและความรู้ในเนื้อหาที่เรียนมานั้น ไปใช้ สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงได้อย่างอิสระ

3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Herb เรื่อง Herb for stomach, Herb for muscle, Herb for fever & cough, Herb for health, Herb for apply จำนวน 5 แผน เวลา 10 ชั่วโมง

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่ได้จากการทดสอบผู้เรียนก่อนกับหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งประเมินทักษะ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคำศัพท์ 2) ด้านไวยากรณ์ และ 3) ด้านการสื่อสาร

5. **ความรู้ด้านสมุนไพรมหา** หมายถึง ความเข้าใจในบทเรียนเรื่องสมุนไพรมหา ก่อนกับหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

6. **ความพึงพอใจของนักเรียน** หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกทางบวกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน โดยใช้แบบประเมินในลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

7. **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ** หมายถึง เครื่องมือวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดหลังจากการได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง แบ่งประเมินทักษะ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคำศัพท์ 2) ด้านไวยากรณ์ และ 3) ด้านการสื่อสาร

8. **แบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรมหา** หมายถึง เครื่องมือวัดความเข้าใจในบทเรียนเรื่องสมุนไพรมหาของผู้เรียนที่เกิดหลังจากการได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง โดยประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ 4 ระดับ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการนำไปใช้ และ 4) ด้านการวิเคราะห์

9. **แบบประเมินความพึงพอใจ** หมายถึง เครื่องมือวัดความคิดเห็น หรือความรู้สึกทางบวกของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้การประเมินตามสภาพจริงโดยใช้แบบประเมินในลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert's Scale)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 2) เพื่อศึกษาความรู้ด้านสมรรถนะก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานและ
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 วิสัยทัศน์
  - 1.2 หลักการ
  - 1.3 จุดหมาย
  - 1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
  - 1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
  - 1.6 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
  - 1.7 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน (Content-based Instruction-CBI)
  - 2.1 ความเป็นมาของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
  - 2.2 ความหมายของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
  - 2.3 แนวคิดและหลักการสำคัญของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
  - 2.4 ประเภทของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
  - 2.5 ขั้นตอนการสอนของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
  - 2.6 ประโยชน์และข้อจำกัดของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 3.2 พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย
- 3.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.4 ประโยชน์ของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
  - 4.1 การสร้างแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ
  - 4.2 การทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ
    - 4.2.1 การทดสอบคำศัพท์
    - 4.2.2 การทดสอบไวยากรณ์
    - 4.2.3 การทดสอบทักษะการฟัง
    - 4.2.4 การทดสอบทักษะการพูด
    - 4.2.5 การทดสอบทักษะการอ่าน
    - 4.2.6 การทดสอบทักษะการเขียน
5. สมุนไพร
  - 5.1 ความหมายของสมุนไพร
  - 5.2 ส่วนประกอบของพืชสมุนไพร
  - 5.3 ประเภทของสมุนไพร
  - 5.4 ประโยชน์ของสมุนไพร
  - 5.5 สมุนไพรกับการรักษาโรค
6. ความพึงพอใจ
  - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 6.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
  - 6.3 การวัดความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน
    - 7.1.1 งานวิจัยในประเทศ
    - 7.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้าน ความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 4)

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความ เป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 4)

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 4) ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐาน การ เรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบน พื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่าง เสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการ จัดการเรียนรู้อ
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ได้

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 5) ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 6) ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 7) ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย

4. ใฝ่เรียนรู้

5. อยู่อย่างพอเพียง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้อง ตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง มาตรฐานการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและ พหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 20) ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

2. กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 4 สาระ

ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเฉพาะตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 4 สาระ ซึ่งมีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 9-89)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากการศึกษาหลักสูตรตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 4 สาระข้างต้น ผู้วิจัยนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด ขอบเขตของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งครอบคลุมสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีรายละเอียดดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบ ต่าง ๆ ที่อ่าน</p>	<p>- ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750-1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคลสถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc..</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความ สำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (Supporting detail) และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อม ทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ	- บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภท ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บ ไซด์ - การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญ ของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. - ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้ เหตุผล และการยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../ I believe... - คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/after - ตัวเชื่อม (connective words) First,... Next,... After,... Then,... Finally,... etc. - Tenses: present simple/ present continuous/ present perfect/ past simple/ future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/ เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน และ ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (Supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Herb มาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อไป

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา เป็นหลักสูตรที่สถานศึกษาได้พัฒนาขึ้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น โดยยึดองค์ประกอบหลักสำคัญ 3 ส่วนคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมเป็นกรอบในการจัดทำรายละเอียดเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนด เหมาะสมกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นและจุดเน้นของสถานศึกษา โดยมีลักษณะของหลักสูตร ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรเฉพาะของสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา สำหรับจัดการศึกษาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

2. มีความเป็นเอกภาพ เป็นหลักสูตรของสถานศึกษาสำหรับให้ครูผู้สอนนำไปจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย โดยกำหนดให้

2.1 มีสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.2 มีสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ ศักยภาพการคิดและการทำงาน ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาอังกฤษ

2.3 มีสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับโครงสร้างเวลาเรียน สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ความต้องการของผู้เรียน และบริบทของสถานศึกษา

2.4 มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างการเรียนรู้นอกจากสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และการพัฒนาตนตามศักยภาพ

2.5 มีการกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นเป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพในชุมชน สังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยมีการกำหนดมาตรฐานไว้ดังนี้

3.1 มาตรฐานหลักสูตร เป็นมาตรฐานด้านผู้เรียน หรือผลผลิตของหลักสูตรสถานศึกษา อันเกิดจากการได้รับการอบรมสั่งสอนตามโครงสร้างของหลักสูตรทั้งหมด

ใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบคุณภาพโดยรวมของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรในทุกระดับ และสถานศึกษาต้องใช้สำหรับการประเมินตนเองเพื่อจัดทำรายงานประจำปี

3.2 มีตัวชี้วัดชั้นปีเป็นเป้าหมายระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้ง คุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

3.3 มีความเป็นสากล ความเป็นสากลของหลักสูตรสถานศึกษา คือมุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถในการเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาษาอังกฤษ การจัดการสิ่งแวดล้อมมีปัญญา ท้องถิ่น มีคุณลักษณะที่จำเป็นในการอยู่ในสังคมได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การตรงต่อ เวลา การเสียสละ การเอื้อเฟื้อ

4. มีความยืดหยุ่น หลากหลาย หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา เป็น หลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำรายละเอียดต่าง ๆ ขึ้นเอง โดยยึดโครงสร้างหลักที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) เป็นขอบข่ายในการจัดทำ จึงทำให้หลักสูตรของสถานศึกษามีความยืดหยุ่น หลากหลาย สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน

5. การวัดและประเมินผลเน้นหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนา ผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน โดยผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้ บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบายง่าย ๆ อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศและบทร้อยกรองสั้นๆ และถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุเขียนประโยคและข้อความให้ สัมพันธ์กับเรื่องที่ไม่ใช่ความเรียง จับใจความสำคัญและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สนทนาและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวเอง กิจกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ พูด เขียน บรรยาย อธิบายแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธกิจกรรมต่างๆ และ ประสพการณ์ ข่าว เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม ใช้ภาษา น้ำเสียงและกริยาท่าทางตาม มารยาทของสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เปรียบเทียบ บอกความหมายและอธิบายความ เหมือนและความแตกต่างเรื่องของการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ ตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาอังกฤษกับภาษาไทย ค้นคว้า รวบรวมสรุปข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการเขียน ใช้ภาษาสื่อสารเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ในสถานการณ์จริง

สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาและชุมชน โดยใช้กระบวนการทางภาษา การสื่อสารและการสืบเสาะหาความรู้ การสืบค้นข้อมูล การฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สามารถนำเสนอ สื่อสาร เห็นคุณค่า นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ รักและภูมิใจในความเป็นไทยอยู่ในสังคมอย่างสันติสุขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และต่อยอดไปจนถึงใช้เป็นทักษะในการทำงานในอนาคต ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการกระบวนการเรียนการสอนปรับให้สอดคล้องกับยุคศตวรรษที่ 21 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ขั้นในตัวของผู้เรียน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและเหมาะสม โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์แอปพลิเคชัน LINE, Youtube, Facebook, Google Classroom, Google Docs, Google Drive การเรียนการสอนแบบ Active Learning การเรียนการสอนที่เน้นไปสู่การทำงานอาชีพ EEC และพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงานเพื่อพัฒนากระบวนการทำงานให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อ22101 จำนวน 60 ชั่วโมง
รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	At Work, at play	ต 1.1 ม. 1/2 - 4 ต 1.2 ม. 1/1 ต 1.2 ม. 1/4 - 5 ต 1.3 ม. 1/1 - 3 ต 3.1 ม. 1/1 ต 4.1 ม. 1/1	การเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับ เนื้อหาการทำงาน และกิจกรรม ต่าง ๆ จะช่วยให้สามารถนำ คำศัพท์ ประโยคต่าง ๆ ไปใช้ใน การพูด/เขียนสื่อสารได้อย่าง ถูกต้อง ตลอดจนมีความเข้าใจใน วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	14	10
2	Myths & Legends	ต 1.1 ม. 1/2 - 4 ต 1.2 ม. 1/1 - 2 ต 1.2 ม. 1/4 - 5 ต 1.3 ม. 1/1 - 2	การเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค สำนวนและ โครงสร้างทางภาษา จากนิทาน ตำนานต่าง ๆ จะช่วย ให้สามารถจับใจความสำคัญ รายละเอียดของข้อมูลที่อ่านและ ฟัง และลำดับเหตุการณ์ได้ รวมทั้งช่วยให้สามารถพูดและ เขียนสื่อสาร ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมตามสถานการณ์ ตลอดจนเกิดความเข้าใจใน วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	14	10

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
3	Let's Party!	ต 1.1 ม. 1/2 - 4 ต 1.2 ม. 1/1 ต 1.2 ม. 1/3 - 5 ต 1.3 ม. 1/1 - 2 ต 4.1 ม. 1/1	การเรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ ประโยค โครงสร้างภาษา และการเรียงลำดับ เหตุการณ์ ช่วยให้เข้าใจใจความสำคัญ รายละเอียด และสรุปเรื่องที่อ่านและฟัง และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในการพูดและเขียน สื่อสารเกี่ยวกับเทศกาลและการเฉลิม ฉลองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนเข้าใจในความเหมือนและ ความต่างของภาษาอังกฤษและ ภาษาไทย และเข้าใจในมารยาทและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	14	10

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	Sports & Chores	ต 1.1 ม. 1/2 - 4 ต 1.2 ม. 1/1 ต 1.3 ม. 1/1 - 2 ต 3.1 ม. 1/1	การเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษา จะช่วยให้เข้าใจ ใจความสำคัญ สามารถ บอกรายละเอียด และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและ ฟัง รวมถึงสามารถนำ สิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในการ พูด และเขียนแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความชอบ/ไม่ชอบ เกี่ยวกับกีฬา งานบ้าน การทำงานต่าง ๆ การ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การ พูดชักชวน การตอบรับ และปฏิเสธคำชวนได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ สื่อเทคโนโลยีค้นคว้า ข้อมูล	14	10
รวมตลอดภาคการศึกษา				60	40

การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

ความเป็นมาของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

เกรบ และ สตอลเลอร์ (Grabe & Stoller, 1997) กล่าวว่ามีการใช้แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาในการเรียนภาษาเป็นเวลา 25 ปีมาแล้ว ในทวีปอเมริกา โดยช่วงเวลา 10 ปีก่อนแนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาเป็นที่นิยมมากขึ้นและมีการนำไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางทั้งในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (ESP) โปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสอนทุกรายวิชา (Second language immersion programs) และใช้ในการสอนเนื้อหาของอาชีวศึกษา เป็นต้น ในระยะต่อมาแนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาได้ใช้กันอย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยนำไปใช้สอนทั้งในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (L1) และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) ทั้งในระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับมหาวิทยาลัย สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นแบบสองภาษาร่วมกันในยุโรป (Bilingual education context) และในโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (EAP) มีผู้นำแนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาไปใช้อย่างมากมาย ผลที่ได้ออกมามีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ครูและนักเรียนสนใจการเรียนการสอนมาก นักเรียนได้ความรู้ และเนื้อหาทางวิชาการและวิชาชีพมากขึ้น

ริชาร์ดและโรเจอร์ (Richards & Rodgers, 2003, pp. 204-207) อธิบายว่า การสอนภาษาแบบเน้นเนื้อหา มีแนวคิดและทฤษฎีที่รับจากหลักสูตรการสอนภาษาในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 1970-1980 เช่น หลักสูตรภาษาผ่านเนื้อหาวิชา (Language across the curriculum) การสอนแบบซึมซับ (Immersion education) โปรแกรมสำหรับพลเมืองที่อพยพเข้ามา (Immigrant on-arrival programs) โปรแกรมสำหรับผู้เรียนที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษจำกัด (Programs for students with limited English proficiency) และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นต้น

โมฮัน (Mohan, 1986) กล่าวว่า แนวการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาส่วนมากเป็นการใช้ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน เป็นสื่อในการเรียนเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เช่น ชีววิทยา ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ ซึ่งเรียกชื่อแตกต่างกันไป เช่น Immersion program, Content-based language learning และ Bilingual education วิธีสอนแบบนี้กำลังเป็นที่นิยม โดยเฉพาะประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะเปิดโอกาสให้โรงเรียนได้เชื่อมโยงภาษาต่างประเทศที่เรียนกับวิชาต่าง ๆ ดังนั้นภาษาต่างประเทศจึงไม่ใช่เป็นเพียงสื่อในการติดต่อสื่อสารเท่านั้น แต่ยังใช้สื่อการเรียนรู้สาขาวิชาอื่น ๆ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาและ

เนื้อหาวิชาไปพร้อม ๆ กัน ห้องเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จะไม่ใช่เป็นสถานที่สำหรับเรียนภาษาเท่านั้นแต่เป็นสถานที่ที่ผู้เรียนภาษาได้รับความรู้ด้านอื่น ๆ ไปด้วย

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา (Content) ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนจัดให้กับผู้เรียน ได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษและเนื้อหาบูรณาการร่วมกัน

ความหมายของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน (Content-based instruction) นักการศึกษา และนักวิจัย กล่าวถึงการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

บริตันตัน, สโนว์ และ เวสช์ (Brinton, Snow & Wesche, 1989, p. 122) ให้ความหมายของการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานว่าเป็นการสอนที่สำคัญรูปแบบหนึ่งที่ยึดแบบเพื่อใช้ในการสอนภาษาที่สอง โดยนำเนื้อหาและภาษามาจัดการเรียนการสอนเนื้อหาอันเป็นสื่อในการเรียน ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานมีเป้าหมายส่งเสริมผู้เรียนให้ เรียนรู้ภาษาในขณะที่ใช้บริบทเนื้อหาวิชาโดยใช้เนื้อหานั้นเป็นบริบทเฉพาะ เพราะการสอนภาษาที่ เน้นเนื้อหาเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือให้ผู้เรียนมีความสนใจ ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนการสอนและเอกสารประกอบการสอนเป็นสิ่งเร้า

ริชาร์ด และ โรดเจอร์ (Richards & Rodgers, 2003, pp. 204-207) ได้อธิบายความหมายของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานไว้ว่า การสอนภาษาแบบมุ่งเนื้อหาเป็นรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งอยู่บนพื้นฐานของเนื้อหาสาระและข้อมูลที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ มากกว่าการเน้นที่ภาษาศาสตร์ หรืออาจมีการเรียนภาษาโดยตรงเพียงเล็กน้อย และไม่ได้มีการสอนภาษาแยกออกมาจากการเรียนเนื้อหาอย่างชัดเจน

สรุปว่าการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน เป็นการสอนที่ใช้ในการสอนภาษาที่สองโดยนำเนื้อหาและภาษาบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาและเนื้อหาควบคู่กันไป และเป็นการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

แนวคิด ทฤษฎีและหลักการสำคัญของแนวการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981, p. 134) กล่าวว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สิ่งสำคัญคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่เพียงแต่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในความรู้ที่เป็นตัวป้อนที่ผู้สอนให้ แต่ต้องรวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่มด้วย

เมท และ เจนซี (Met & Genesee, 1989, p. 119) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานว่าเป็นการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระจากบทอ่าน ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระควบคู่กับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการคิดด้วยภาษาของตนเอง การเรียนรู้ภาษาผ่านเนื้อหาให้โอกาสในการสอนทางวิชาการและทักษะการคิดขั้นสูง การเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาไม่ได้เป็นผลประโยชน์สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเท่านั้น แต่ยังจำเป็นสำหรับความสำเร็จของผู้เรียนในสถานศึกษาด้วย

ลี และ แวนแพตเทิน (Lee & Vanpattern, 1995, p. 110) กล่าวว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน ผู้เรียนต้องกระฉับกระเฉง มีส่วนร่วมทางสังคมภายในห้องเรียนที่รวมเอาการเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ การประนีประนอมทางภาษา การรวบรวมข้อมูล และการร่วมมือกันสร้างความหมายด้วย

บริตันตัน, สโนว์ และ เวสช์ (Brinton, Snow & Wesche, 1989) ได้อธิบายเกี่ยวกับการสอนภาษาโดยเน้นเนื้อหาว่าเป็นการสอนที่ประสานเนื้อหาเข้ากับจุดประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาเนื้อหา พร้อมกับพัฒนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของผู้สอนที่ใช้แนวการสอนแบบนี้เห็นว่าครูไม่ควรใช้เนื้อหาเป็นเพียงแบบฝึกหัดทางภาษาเท่านั้น แต่ครูควรฝึกให้ผู้เกิดความเข้าใจสาระของเนื้อหา โดยใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ ครูจะใช้เนื้อหากำหนดรูปแบบของภาษา (Form) หน้าที่ของภาษา (Function) และทักษะย่อย (Sub-skills) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะเข้าใจสาระของเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ การใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษานี้จะทำให้ครูสามารถสร้างบทเรียน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้มากที่สุด ทั้งนี้ครูจะต้องเข้าใจการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ตลอดจนเข้าใจเนื้อหาและสามารถใช้เนื้อหาเป็นตัวกำหนดบทเรียนทางภาษา

แนวการสอนนี้ ครูจะประสานทักษะทั้งสี่ให้สัมพันธ์กับหัวข้อ (Topic) ที่กำหนดในการเลือกหัวข้อครูจะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนมีทักษะและกลวิธีการเรียน (Learning strategies) ที่จำเป็นเพื่อที่จะสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ การสอนภาษาแนวนี้เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะเป็นการฝึกกลวิธีการเรียนภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของภาษาและสามารถนำกลวิธีนี้ไปใช้ได้ตลอดส่วนเนื้อหาและกิจกรรมการเรียน ครูสามารถปรับแต่งให้มีความหลากหลายมากขึ้น

กิจกรรมการเรียนการสอนในแนวนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด และเกิดการเรียนรู้ โดยผ่านการฝึกทักษะทางภาษา กิจกรรมเป็นแบบทักษะสัมพันธ์ที่สมจริง ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียนได้ฟังหรืออ่านบทความที่ได้จากสื่อจริง (Authentic material) แล้วผู้เรียนไม่เพียงแต่ทำความเข้าใจข้อมูล

เท่านั้น แต่จะต้องตีความและประเมินข้อมูลนั้น ๆ ด้วย ดังนั้นผู้เรียนจะต้องรู้จักการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะสามารถพูดหรือเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้ จะเห็นได้ว่าผู้เรียนจะได้ฝึกทั้งทักษะทางภาษา (Language skills) และทักษะการเรียนรู้ (Study skills) ซึ่งจะเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในสถานการณ์จริงในอนาคต

การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน มุ่งเตรียมผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหาความรู้ทางวิชาการเพิ่มเติม ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างไปจากการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีแนวทางการเรียนการสอนที่สำคัญดังนี้ คือ

- การสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered approach)
- การสอนที่คำนึงถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาษา (Whole language approach)
- การสอนที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential learning)
- การสอนที่เน้นการเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-based learning)

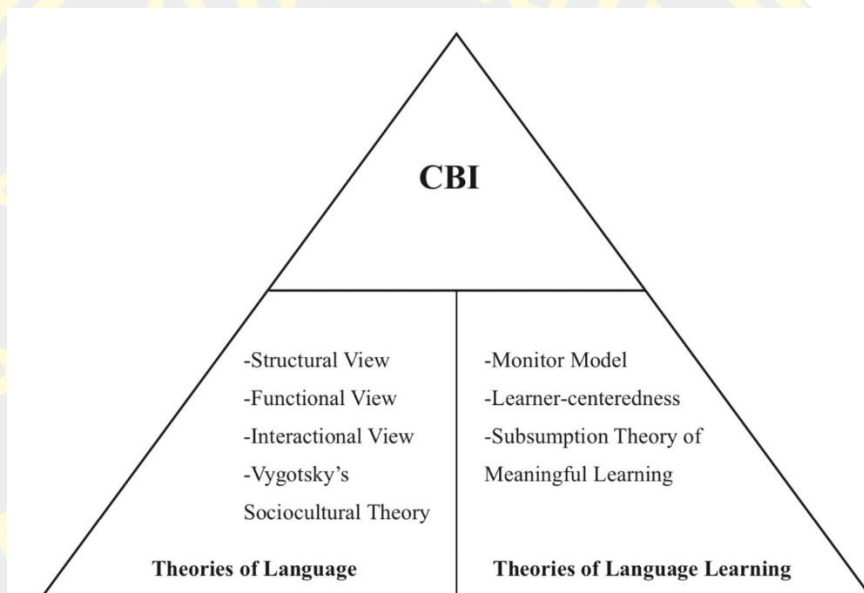
นอกจากนี้ยังเน้นหลักสำคัญว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี ถ้ามีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง และผู้เรียนจะใช้ภาษามากขึ้นถ้ามีความสนใจในเนื้อหาที่เรียน ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องนำเนื้อหาที่เป็นจริงและสถานการณ์การเรียนรู้ที่สมจริงมาให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อที่จะทำความเข้าใจสาระของเนื้อหา โดยผู้เรียนสามารถใช้พื้นความรู้เดิมของตนในภาษาไทยมาโยงกับเนื้อหาของวิชาในภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุด คือ แนวการสอนนี้ฝึกให้ผู้เรียนคิดเป็น สามารถวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลที่ได้จากเนื้อหาที่เรียน และใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมได้อีกด้วย

คราเชน (Krashen, 1982 อ้างถึงใน รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2544) กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา มีพื้นฐานความคิดจากการที่มนุษย์มีความสามารถในการเรียนภาษาที่สองได้ดี เมื่อการเรียนนั้นมีความหมายและใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา จึงเป็นการเรียนภาษาเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จริงทั้ง โครงสร้างของภาษา และหน้าที่ของภาษา เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้จึงต้องใช้เนื้อหาจริง (Authentic text) ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่เรียนภาษาเป้าหมายหรือภาษาที่สอง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถด้านเนื้อหาไปพร้อม ๆ กัน หรือกล่าวได้ว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา คือ การสอนแบบบูรณาการวิชาหนึ่งเข้ากับการเรียนภาษาที่สองนั่นเอง

โมฮัน (Mohan, 1986) กล่าวว่าภาษาไม่เพียงแต่จะเป็นสื่อกลางในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้เนื้อหาสาระข้ามหลักสูตรอีกด้วย เป้าหมายของการสอน โดยการ

บูรณาการคือการเรียนรู้ทั้งภาษาและเนื้อหาวิชาไปพร้อมๆ กัน แนวการสอนภาษา โดยวิธีการเน้นเนื้อหาเป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่สองและผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น ริชาร์ด และ โรดเจอร์ (Richards & Rodgers, 2003, pp. 204-207) ได้อธิบายว่าการสอนแบบเน้นเนื้อหานั้นมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีสองกลุ่ม ได้แก่ ทฤษฎีทางภาษา (Theories of language) ที่มีมุมมองต่อหน้าที่ของภาษาแตกต่างกัน และทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา (Theories of language learning) ที่อธิบายกระบวนการเรียนรู้และองค์ประกอบที่จำเป็นในการเรียนรู้ (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 พีระมิดการสอนแบบเน้นเนื้อหา

จากภาพที่ 2 จะเห็นได้ว่า ฐานของพีระมิดการสอนแบบเน้นเนื้อหานั้นประกอบด้วย ทั้งทฤษฎีและแนวคิดทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาที่นำไปสร้างเป็นบทเรียนแบบเน้นเนื้อหาที่สมบูรณ์ ผู้สอนหรือผู้สร้างบทเรียนต้องออกแบบให้ครอบคลุมต้องคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียนในการเรียนรู้ถึงหน้าที่ของภาษาภายใต้มุมมองทางด้าน โครงสร้าง หน้าที่ และองค์ประกอบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่มี และปฏิสัมพันธ์รวมถึงประสิทธิภาพ ทำให้บรรลุถึงเป้าหมายของการสอนแบบเน้นเนื้อหาที่ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและพัฒนาทักษะทางภาษาทุกด้านอย่างบูรณาการ

โดยสรุปแล้ว เมื่อผู้สอนเข้าใจถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาและองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้ว ผู้สอนควรสร้างบทเรียนแบบเน้นเนื้อหาที่ประกอบด้วยการเรียนรู้เนื้อหาและภาษาอย่างเป็นทางการและกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการรับรู้เนื้อหาและภาษา โดยไม่รู้ตัว ซึ่งเนื้อหาและภาษานั้นต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ เพียงพอต่อการมีปฏิสัมพันธ์ภายใน

ชั้นเรียน สอดคล้องกับความรู้และประสบการณ์เดิม และอยู่ภายใต้บรรยากาศของการเรียนรู้
ที่ผู้เรียนมีความวิตกกังวลในระดับต่ำ

เคอร์เทนและฮาาส (Curtain & Haas, 1995) กล่าวว่าแนวการสอนโดยเน้นเนื้อหาเป็นฐาน
ผู้สอนจะใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการสอนเนื้อหาวิชาจากหลักสูตรปกติของชั้นเรียน เช่น วิชา
คณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา เป็นต้น ถ้าเปรียบเทียบการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional method) และ
แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหา จะเห็นว่าการสอนแบบดั้งเดิมจะเรียนภาษาแยกกับวิชา
อื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในด้านความรู้ ด้านวิชาการ ด้านสังคม จะเห็นว่า
ไม่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน แต่แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาจะเป็นวิธีการเรียนการ
สอนโดยการสอนทุกด้านดังกล่าวมาบูรณาการกับการสอนภาษา ประโยชน์ของการเรียนการสอน
ภาษาผ่านทางเนื้อหาวิชาสามารถเห็นได้ชัดเจนจากความสามารถในการรับรู้ทางด้านความรู้
ในเนื้อหาและการรับรู้ทางด้านภาษาของผู้เรียน ในแนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหา ผู้เรียน
จะเกิดความชำนาญในภาษาเพราะว่าเนื้อหาวิชาที่เรียน จะเปลี่ยนไปและมีจุดมุ่งหมายในการเรียน
การใช้ภาษาควบคู่ไปกับเนื้อหาวิชาที่เปลี่ยนไป โดยภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนนั้นจะได้เรียนใน
สถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติของวิชาต่าง ๆ เช่น การเรียนเรื่องระบบสุริยะจักรวาลในวิชา
วิทยาศาสตร์ หรือการเรียนภูมิศาสตร์ของประเทศใดประเทศหนึ่ง ในวิชาสังคมศึกษา

ในการวางแผนการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหา หลักสูตรหรือเนื้อหาที่ผู้สอน
ต้องการจัดขึ้นมานั้นสามารถเป็นเนื้อหาที่เริ่มต้นหรือเกี่ยวข้องกับภายในห้องเรียน ในโรงเรียน
สิ่งแวดล้อมหรือวัฒนธรรมได้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เรื่องการใช้ภาษาจะต้องเป็นการใช้
ภาษาที่มีอยู่ในเนื้อหานั้น

การนำแนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาเข้าไปใช้ในโรงเรียนทั้งในระดับ
ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาเป็นวิธีการหนึ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนทั้งการใช้ภาษาและเนื้อหาเชิง
วิชาการ การสอนโดยผ่านเนื้อหาวิชาเป็นสิ่งสนุกและมีคุณค่าทั้งสำหรับตัวผู้เรียนและผู้สอน แม้ว่า
การเรียนการสอนในแนวการสอนนี้จะใช้เวลามากในการวางแผนการสอนและการสร้าง
สื่อการสอนก็ตาม

เกรบและสตอลเลอร์ (Grabe & Stoller, 1997) ได้กล่าวว่าแนวการสอนแบบเนื้อหาเป็น
ฐานมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. ในชั้นเรียนที่ใช้แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้
ทั้งทางด้านภาษาไปพร้อม ๆ กับความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมและตรงกับ
ความต้องการของนักเรียน โดยครูและนักเรียนร่วมกันสำรวจเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจที่จะนำมาใช้ใน
ชั้นเรียน

2. แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาช่วยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในบริบทเนื้อหาวิชา นักเรียนจะได้รับการสอนภาษาที่มีประโยชน์ต่อบริบทที่เรียน โดยเรียน โครงสร้างทางภาษาที่แทรกอยู่ในบริบทมากกว่าที่จะเรียน โครงสร้างไวยากรณ์เดี่ยว ๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริบท และไม่สามารถนำไปใช้ในเนื้อหาวิชาได้ ดังนั้นนักเรียนที่เรียนโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบเน้นเนื้อหาจึงมีโอกาสที่จะใช้ไวยากรณ์ทางภาษาในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้อย่างเต็มที่

3. นักเรียนในชั้นเรียนที่ใช้แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหามีโอกาสได้ใช้ความรู้ ความชำนาญในเนื้อหาวิชา รวมทั้งความรู้เดิมไปพัฒนาการเรียนรู้ที่สามารถศึกษาได้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เพิ่มเติม

4. แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาจะช่วยเพิ่มแรงกระตุ้นให้นักเรียน โดยนักเรียนจะได้รับความรู้ที่ซับซ้อนและได้ทำกิจกรรมการเรียนที่ทำให้เกิดแรงกระตุ้นภายในตัวนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ส่งผลให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

5. แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาสามารถนำไปใช้สอนร่วมกับแนวการเรียนการสอนอื่น ๆ ได้ เช่น การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) การเรียนแบบฝึกงาน (Apprenticeship learning) การเรียนแบบประสบการณ์ (Experiential learning) และการเรียนแบบโครงงาน (Project-based learning) โดยสามารถใช้กลวิธีในการสอนเนื้อหาวิชาและภาระงานได้อย่างหลากหลาย

6. แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาที่มีความยืดหยุ่นที่ดีและมีความสามารถในการปรับใช้ให้เหมาะสมได้เป็นอย่างดี ในการสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ครุมีโอกาสปรับชั้นเรียนของตนเองให้ตรงกับความสนใจและความต้องการของทั้งตัวครูและนักเรียน โดยสามารถเพิ่มหัวข้อย่อยต่าง ๆ และเนื้อหาเข้าไปในรายวิชาที่ตัวเองสอนได้

7. แนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหานำไปสู่กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหาที่จะเรียนและเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ได้ เพราะว่าแนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาเปิดโอกาสและสร้างทางเลือกหลายทางให้แก่แก่นักเรียนนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องในการสำรวจหัวข้อเรื่องในชั้นเรียนและสามารถเลือกกิจกรรมการเรียนได้ด้วยตัวนักเรียนเอง

ประยงค์ กลั่นฤทธิ์ (2556, หน้า 14) กล่าวถึงการคัดเลือกเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเนื้อหาที่ได้จะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการคิด วิเคราะห์ สามารถติดตามประเมินข้อมูล

ของเรื่องที้อ่าน และพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole-engage learning)

ฟริทซ์ (Fritz, 1997) กล่าวว่าแนวทางที่ใช้กับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) การเรียนภาษาอังกฤษจะนำไปบูรณาการเข้ากับการสอนวิชาทั่ว ๆ ไปในหลักสูตรปกติของโรงเรียน ที่โรงเรียนคิง (King School) หลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์กับหลักสูตรวิชาสังคมศึกษานำไปบูรณาการ กับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการอ่านและภาษาศาสตร์ ฟริทซ์ (Fritz, 1997) ได้เสนอ แนวทางการบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาต่าง ๆ ในแนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหา ไว้ดังนี้

1. บูรณาการทักษะทางภาษากับเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางหรือเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางภาษากับเนื้อหาวิชา เป็นหัวใจของรูปแบบของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความสำเร็จทางวิชาการและการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เป็นการสนองต่อความต้องการความรู้ด้านพุทธิพิสัย ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาจากการทำภาระงานต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมของนักเรียนกับประสบการณ์ใหม่ของการเรียนรู้เนื้อหาวิชาทักษะทางภาษาใหม่ ๆ ภาระงานจะเป็นลักษณะของการแก้ปัญหาและใช้ความคิดในระดับสูงขึ้นไป ผลการเรียนรู้ที่ได้จะเป็นประสบการณ์และความรู้ที่ได้จากภาระงานนั้น
3. ใช้แนวการสอนที่เน้นองค์ประกอบรวมของภาษา (Whole Language Approach) ผู้เรียนสามารถเรียนเนื้อหาวิชาไปพร้อม ๆ กับการทำกรอบโครงสร้างเนื้อหา (Contextualized framework) ซึ่งผู้สอน ได้จัดเตรียมไว้ให้ผู้เรียน ได้ใช้บันทึกข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจภาษากับข้อมูลต่าง ๆ แนวการสอนที่เน้นองค์ประกอบรวมของภาษา โดยเน้นองค์ประกอบของภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่านและทักษะเขียน
4. ใช้แนวการสอนแบบความร่วมมือปฏิบัติ (Hands-on approach) ในการใช้เทคนิคแบบความร่วมมือปฏิบัตินี้การเรียนรู้จะเป็นแนวการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะได้รับภาระงานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันซึ่งผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ตรงโดยผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการสังเกตจดบันทึก อธิบาย ควบคุมและทดลองผู้เรียนจะเรียนและทำงานเป็นกลุ่ม โดยจะอภิปรายความคิดเห็นซึ่งกันและกันและจะมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มของเขาระหว่างเพื่อนและครูผู้สอน
5. จัดประสบการณ์ที่หลากหลายรูปแบบโดยบูรณาการเข้ากับหัวข้อเรื่องในการเรียนแต่ละบทเรียน วิธีการนี้จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวออกมาใช้ในบทเรียน เนื่องจากบทเรียนจะถูกจัดไว้อย่างหลากหลายตามความสนใจของผู้เรียนให้มีโอกาส

เลือกเรียนในสิ่งที่สนใจ ขอบข่ายเนื้อหาในบทเรียนสัมพันธ์กับวิชาต่าง ๆ ดังนี้ เช่น ศิลปศึกษา
ดนตรีศึกษา วรรณคดีและการละคร เป็นต้น กิจกรรมที่จัดขึ้นจะเป็นแนวการสอนภาษา
โดยวิธีการเน้นเนื้อหา ในด้านการประเมินผลการเรียนภาษาสามารถใช้โครงการเข้ามาเป็นส่วนร่วม
ในการประเมินได้ ผู้เรียนจัดทำโครงการ โดยนำเสนอผลผลิตขั้นสุดท้ายออกมา เช่น หนังสือ
ที่ผู้เรียนจัดทำขึ้นเอง รายงานการวิจัย จัดทำพินิจทัศน์ ผลผลิตที่ผู้เรียนสร้างสรรค์ขึ้นมาเอง เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการเน้นเนื้อหาให้ความสำคัญ
แก่เนื้อหาที่จะนำมาเป็นสื่อในการสอน ผู้สอนต้องตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ว่าต้องการให้นักเรียน
เกิดการเรียนรู้อะไร แล้วเลือกเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ผู้สอน
นำคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์จากเนื้อหา มาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน
ภาระงาน แบบฝึกหัดเพื่อสอนในชั้นการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานเป็นการสอน
ที่รวมเอาภาษาและเนื้อหาเข้าด้วยกัน การสอนภาษาเช่นนี้จะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์
ในการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาเพื่อก้าวไปสู่ระดับมืออาชีพ
นอกจากนั้นการสอนแบบนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในสิ่งแวดล้อมทางอารมณ์และสังคม
ที่มีความซับซ้อนได้เป็นอย่างดี

รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

บริตันตัน, สโนว์ และ เวสช์ (Brinton, Snow & Wesche, 2003, pp.14-15) กล่าวถึง
รูปแบบการสอนภาษาแบบเนื้อหาเป็นฐาน แบ่งเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การสอนภาษาโดยใช้เรื่องราวหรือหัวเรื่อง (Theme-based language instruction) เป็น
รูปแบบการสอนภาษาที่ใช้เรื่องราวที่ผู้เรียนสนใจเป็นเนื้อหาในการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมาย
ในการสอนภาษามากกว่าการสอนเนื้อหา และเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน ได้แก่
การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเรื่องราวที่ใช้เป็นเนื้อหานั้นอาจมีความหลากหลาย
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน หรือเจาะลึกในรายละเอียดเพียงเรื่องเดียว ตัวอย่างเช่น
สิ่งแวดล้อมและอาชีพในท้องถิ่น การท่องเที่ยว และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น สังเกตได้ว่าเรื่องราว
ที่ผู้สอนเลือกใช้ในการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบนี้ เป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวผู้เรียนและมีความ
เกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนในระดับหนึ่ง อีกทั้งผู้เรียนสามารถค้นคว้าจากแหล่งข้อมูล
ในท้องถิ่นได้โดยตรง ทำให้ผู้เรียนคลายความวิตกกังวลในการทำความเข้าใจเนื้อหาและรู้สึก
ผ่อนคลายในการเรียนมากขึ้น เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีแรงจูงใจที่จะร่วมกิจกรรม
การแลกเปลี่ยนความรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์ในเชิงบวกในชั้นเรียนให้มากขึ้นด้วย

2. รูปแบบการสอนภาษาโดยใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้เนื้อหา (Sheltered content
instruction) เป็นรูปแบบการสอนที่จัดการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาให้กับผู้เรียน โดยครูผู้เชี่ยวชาญ

ประจำวิชาหรือครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการอบรมให้มีความเข้าใจด้านเนื้อหา และธรรมชาติของวิชาเฉพาะแล้ว ซึ่งครูต้องนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ กอปรกับเลือกใช้ภาษาและใบงานที่เหมาะสม โดยผู้สอนสามารถสอดแทรกกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาเข้ากับกระบวนการเรียนรู้หลักที่เป็นธรรมชาติของแต่ละสาขาวิชา เช่น กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการทางคณิตศาสตร์และกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด ซึ่งโดยทั่วไปครูผู้สอนจะเลือกเนื้อหาที่มีระดับความยากเหมาะสมกับผู้เรียนและปรับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้สอดคล้องกับความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียน เช่น การปรับแก้เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนและการพูดนำเสนอผลงาน เป็นต้น ตัวอย่างของชั้นเรียนรูปแบบนี้คือ วิชาโลหะแผ่น วิชาการจัดการท่องเที่ยว วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป และวิชาชีววิทยา เป็นต้น ถึงแม้ว่ารูปแบบการสอนนี้ ผู้สอนมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ด้านเนื้อหาทางวิชาการควบคู่กับการฝึกทักษะทางภาษาครอบคลุมทุกด้านอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลในการเรียนรู้เนื้อหาได้ แต่ผู้สอนได้พิจารณาเลือกเนื้อหาที่มีความยากในระดับที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาก่อนแล้ว ทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้าทายกับสิ่งที่จะเรียนรู้ คลายความวิตกกังวลในการเรียนลง และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี เกิดเป็นความเข้าใจในเนื้อหาที่เพิ่มเติมขึ้นมาในแต่ละบทเรียนได้

รูปทอ กว่างสวาสดี (2544) กล่าวถึง รูปแบบของการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-Based Instruction: CBI) มีอยู่ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบเน้นแก่นสาระ (Theme-based language instruction model)
จุดมุ่งหมายพื้นฐาน: เพื่อพัฒนาทักษะภาษาที่สอง โดยกำหนดหัวเรื่องที่จะเรียน
บทบาทของผู้สอน: เน้นภาษา สอนโดยครูผู้สอนภาษา
ผู้เรียน: ไม่ใช่เจ้าของภาษา
การประเมิน: ทักษะทางภาษา
2. รูปแบบแยกกลุ่ม (Sheltered content instruction model)
จุดมุ่งหมายพื้นฐาน: เพื่อพัฒนาความรู้ด้านเนื้อหาวิชาต่าง ๆ
บทบาทของผู้สอน: สอนเน้นเนื้อหาโดยครูผู้สอนประจำวิชานั้น ๆ
ผู้เรียน: ไม่ใช่เจ้าของภาษา
การประเมิน: เนื้อหาวิชา
3. รูปแบบเสริมซึ่งกันและกัน (Adjunct language instruction model)

จุดมุ่งหมายพื้นฐาน: เพื่อพัฒนาความรู้ด้านเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และเพื่อพัฒนาภาษาที่สอง

บทบาทของผู้สอน: เชื่อมโยงสองวิชาคือการเน้นภาษากับเนื้อหาเท่ากัน โดยครูผู้สอนภาษา และครูผู้สอนเฉพาะสาขา

ผู้เรียน: เจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษา

การประเมิน: ประเมินทั้งทักษะทางภาษา และเนื้อหา

บรินตัน, สโนว์ และ เวสช์ (Brinton, Snow & Wesche, 2008, pp. 98-101) กล่าวถึงรูปแบบของการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน เช่น การสอนเน้นหัวข้อเรื่อง (Therme-based language Instruction) การสอนเน้นเนื้อหาสำหรับผู้พูดภาษาอื่น การสอนเน้นการบูรณาการการสอนภาษาและเนื้อหาวิชา เป็นต้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานที่จริงแล้วมีสาระสำคัญที่เหมือนกัน คือ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ใด ๆ ที่กำหนดไว้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นเนื้อหา เป็นแนวการสอนที่เน้นการบูรณาการเนื้อหาทั้งจุดหมายของการสอนภาษา การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับประสบการณ์การเรียนรู้ ได้แก่ เนื้อหาและการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนเป็นกลุ่มได้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์ และพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องนั้น ๆ ได้อีกด้วย

จากการศึกษารูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน พบว่ามี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบเน้นแก่นสาระ 2) รูปแบบแยกกลุ่ม และ 3) รูปแบบเสริมซึ่งกันและกัน โดยในแต่ละรูปแบบมีจุดมุ่งหมายพื้นฐาน บทบาทผู้สอน-ผู้เรียน และการประเมินที่ต่างกัน โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกรูปแบบเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และสามารถประเมินทั้งทักษะทางภาษา และเนื้อหาไปพร้อมกัน

ขั้นตอนการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของ สไตรค์เตอร์ และ ลีฟเวอร์ (Stryker & Leaver, 1997, p. 115) ได้อธิบายถึงการลำดับเหตุการณ์ในกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

1. วิเคราะห์เกี่ยวกับภาษา เช่น การอธิบายเกี่ยวกับไวยากรณ์หรือคำศัพท์ที่เป็นพื้นฐานของผู้เรียนโดยการนำเสนอโดยปากเปล่า
2. กิจกรรมการนำเสนอคำศัพท์ในใบงาน
3. การอ่านบางส่วนของเนื้อหา

4. อธิบายเกี่ยวกับเนื้อหา ผู้สอนเป็นผู้นำในการอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหา
5. อธิบายเกี่ยวกับการอ่าน
6. สัมภาษณ์สั้น ๆ เกี่ยวกับหัวข้อหลัก
7. นำบทสัมภาษณ์มานำเสนอ
8. การนำเสนอหัวข้อที่เตรียมไว้ในชั้นเรียน
9. การนำเสนอหัวข้อเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในภายหลัง
10. พุคสรูปการอภิปราย

โทด ฮูล (Todd Hull, 2018) ได้ศึกษาขั้นตอนการสอนที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานไว้ 5 ขั้นตอน

ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้นบทเรียน (Preliminary steps) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนกำหนดบทเรียน โดยการให้ผู้เรียนดูบัตรภาพ แล้วอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน โดยเนื้อหาในขั้นนี้จะเป็นตัวกำหนดเนื้อหาในบทเรียนต่อไป
2. ขั้นตรวจสอบความเข้าใจ (Checking comprehension) เป็นขั้นที่ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้การถามตอบเกี่ยวกับบทเรียน
3. ขั้นถ่ายทอดโดยการเขียน (The written production phase) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนแสดงความเข้าใจในบทเรียนโดยออกมาในรูปแบบงานเขียนแบบย่อหน้าประเภทต่าง ๆ
4. ขั้นการพูด (The oral production phase) หลังจากที่ให้ผู้เรียนถ่ายทอดความเข้าใจออกมาในรูปแบบการเรียนแล้วผู้สอนจะให้ผู้เรียนพูด โดยใช้หลักการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communication approach) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน โดยให้อภิปรายร่วมกัน
5. ขั้นการสร้างคล่องแคล่ว (Building fluency) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว เช่น การพูดเป็นประโยคยาว ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

บรินตัน และ โฮลเทน (Brinton & Hoten, 1997) ได้ศึกษาถึงขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนแบบเน้นเนื้อหา โดยวางเป็นกรอบโครงสร้างแผนการสอนที่ครูผู้สอนทั้งหลายสามารถนำไปประยุกต์หรือดัดแปลง ปรับให้เข้ากับสื่อการสอน-นักเรียน และสถานการณ์ในชั้นเรียน กรอบโครงสร้างที่สามารถนำไปใช้กับสื่อการอ่านจากสื่อวัสดุจริงได้

บรินตันและโฮลเทน (Brinton & Hoten, 1997) ได้วางกรอบโครงสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวการสอนโดยวิธีการเน้นเนื้อหา ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Intro) เป็นขั้นแรกของกรอบโครงสร้างแผนการสอนในขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นตรวจสอบความรู้เดิมของนักเรียน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนในคาบที่ผ่านมา การใช้อุปกรณ์ให้สัมพันธ์กับเนื้อหา การนำเสนอคำศัพท์

แบบฝึกหัดและการคาดการณ์ล่วงหน้าต่อทำทีของนักเรียนที่จะเริ่มเรียนเนื้อหาเรื่องใหม่ ท้ายสุดของจุดมุ่งหมายของขั้นนี้อยู่ที่นักเรียนมีความพร้อมสามารถระลึกถึงความรู้เดิมของตนเองได้และเตรียมพร้อมสำหรับเนื้อหาใหม่ทีนักเรียนจะต้องพบและเรียนต่อไป

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through) เป็นขั้นที่สองของกรอบโครงสร้างแผนการสอน ในขั้นนี้ นักเรียนจะพบกับเนื้อหาใหม่ที่สัมพันธ์กับความรู้ในขั้น Into ความรู้เดิมของนักเรียนอาจจะไปช่วยสนับสนุนหรือขัดแย้งกับสมมติฐานที่คิดไว้หรืออาจจะขยายความรู้เดิมด้วยข้อมูลความจริง ความคิดหรือความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่พบจากเนื้อหาใหม่ ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การพัฒนาไวยากรณ์ การขยายวงศัพท์ให้กว้างขึ้น

การอ่านและทำภาระงานเติมข้อมูลลงในช่องว่าง การต่อเติมข้อมูล ทักษะอ่านในขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่นี้ จะรวมถึงแบบฝึกหัดด้านทักษะพูดและทักษะเขียนด้วย ท้ายสุดของจุดมุ่งหมายขั้นนี้ คือ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาใหม่ ๆ และสามารถแสดงความเข้าใจเกี่ยวเนื้อหาใหม่ที่เรียนได้

3. การนำความรู้ไปใช้ทำกิจกรรมที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ (Beyond) เป็นขั้นที่สามหรือขั้นสุดท้ายของกรอบโครงสร้างแผนการสอน ในขั้นนี้ นักเรียนสามารถแสดงความเข้าใจต่อเนื่องจากขั้นที่สองได้ด้วยการแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การแสดงผลงานในกิจกรรมที่นักเรียนทำโดยการรายงานปากเปล่าและรายงานด้วยการเขียน การแสดงบทบาทสมมติ การโต้เถียงและการเขียนเรียงความ ท้ายสุดของจุดมุ่งหมายในขั้นนี้คือ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ความรู้ด้านภาษา และสามารถฝึกหัดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้

ผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถนำกรอบโครงสร้างแผนการสอนที่มี 3 ขั้นตอนนี้ไปใช้กับแนวการสอนภาษาโดยวิธีการเน้นเนื้อหาได้ โดยผู้สอนสามารถค้นคว้าหาเนื้อหาวิชาสาระการเรียนรู้ได้จากแหล่งสื่อจริง หรือเนื้อเรื่องจากตำรา บทอ่านต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาวิชาเหล่านี้ ผู้สอนสามารถนำไปพัฒนาเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชานั้น ๆ

ตารางที่ 3 สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

โทดฮูลล์	สไตรเกอร์ และ ลีฟเวอร์	บรินต์และโฮเทล	ผู้วิจัย
(Todd Hull, 2018)	(Stryker & Leaver, 1997)	(Brintorn & Hoten, 1997)	
1. เริ่มต้นบทเรียน (Preliminary steps) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนกำหนดบทเรียน โดยการให้ผู้เรียนดูภาพ แล้วอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน โดยเนื้อหาในชั้นนี้จะเป็นตัวกำหนดเนื้อหาในบทเรียนต่อไป	1. วิเคราะห์เกี่ยวกับภาษา เช่น การอธิบายเกี่ยวกับไวยากรณ์หรือคำศัพท์ที่เป็นพื้นฐานของผู้เรียน	1. ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Into) ขั้นตอนนี้จะเป็นการตรวจสอบความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อให้ความพร้อมสามารถระลึกถึงความรู้เดิมของตนเองได้และเตรียมพร้อมสำหรับเนื้อหาใหม่ที่นักเรียนจะต้องพบและเรียนต่อไป	ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Into) เป็นขั้นที่ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน
2. ขั้นตรวจสอบความเข้าใจ (Checking comprehension) เป็นขั้นที่ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้คำถามตอบเกี่ยวกับบทเรียน	2. กิจกรรมการนำเสนอคำศัพท์ในใบงาน	2. ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through) ในขั้นนี้ นักเรียนจะพบกับเนื้อหาใหม่ที่สัมพันธ์กับความรู้ โดยความรู้เดิมของนักเรียนอาจจะไปช่วย	ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำรูปแบบการสอนภาษาแบบเนื้อหาเป็นฐาน มาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นเนื้อหาเรื่องสมุนไพรมานำการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อ และกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการนำเสนอนิเวศการเรียนรู้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

โทด ฮุลล์ (Todd Hull, 2018)	สไตร์เตอร์ และ ลีฟเวอร์ (Stryker & Leaver, 1997)	บรินต์นและโฮเทน (Brintorn &Hoten, 1997)	ผู้วิจัย
<p>3. ขั้นตอนการเขียน (The written production phase) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนเขียนย่อหน้าประเภทต่าง ๆ</p>	<p>7. นำบทสัมภาษณ์มาเสนอ 8. การนำเสนอหัวข้อที่เตรียมไว้ในชั้นเรียน 9. การนำเสนอหัวข้อเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในภายหลัง 10. พุดสรุปการอภิปราย</p>	<p>สนับสนุนหรือขยายความรู้เดิมเพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาใหม่ ๆ และสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาใหม่ที่เรียนได้</p>	<p>ให้ผู้เรียนในรูปแบบทสนทนาบทอ่าน ใช้รูปภาพประกอบ ใช้สื่อของจริง หรือสถานการณ์จำลอง</p>
<p>4. ขั้นตอนการพูด (The oral production phase) ให้ผู้เรียนพูดโดยใช้หลักการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communication approach) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน โดยให้อภิปรายร่วมกัน</p>	<p>3. การนำความรู้ไปใช้ทำกิจกรรมที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ (Beyond) ในชั้นนี้ นักเรียนสามารถแสดงความเข้าใจต่อเรื่องด้วยการแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ</p>	<p>3. การนำความรู้ไปใช้ทำกิจกรรมที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ (Beyond) ในชั้นนี้ นักเรียนสามารถแสดงความเข้าใจต่อเรื่องด้วยการแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ</p>	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำภาษาและความรู้ในเนื้อหาที่เรียนมานั้นไปใช้สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงได้อย่างอิสระ</p>
<p>5. ขั้นการสร้างความรู้ความคล่องแคล่ว (Building fluency) ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว เช่น การพูดเป็นประโยคยาว ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นต้น</p>			

ประโยชน์และข้อจำกัดของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

เมท, สโนว์, เจนิซี (Met, 1991, p. 233, Snow, Met & Genesee, 1989, p. 115) กล่าวถึงประโยชน์และข้อจำกัดของการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานไว้ดังนี้

ประโยชน์

1. เป็นวิธีการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดความเป็นอิสระ
2. การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานสามารถดำเนินการสอนได้ในบริบทของการเรียนรู้ที่หลากหลาย
3. การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานได้รับการพิสูจน์ว่าเป็น โปรแกรมที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพและเฉพาะสถานที่ทำงาน
4. เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ได้ทั้งในการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง ภาษาที่สองและ การเรียนรู้สองภาษา
5. เป็นวิธีการเรียนที่อาจารย์และนักศึกษาให้ความสนใจและเป็นวิธีการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับตัวให้เข้ากับบริบททางวิชาการในอนาคต (Grabe & Stoler, 1997 p. 123)
6. การบูรณาการเนื้อหาและภาษาทำให้ผู้เรียนทำซ้ำอย่างเป็นธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง
7. การเรียนรู้ภาษาผ่านเนื้อหาให้โอกาสในการสอนทางวิชาการและทักษะการคิดขั้นสูง การเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ไม่ได้เกิดประโยชน์สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเท่านั้น แต่ยังจำเป็นต่อความสำเร็จโดยรวมของผู้เรียนในสถานศึกษาด้วย
8. ผู้เรียนจะให้ความสนใจสูงในกิจกรรมการเรียนที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานมากกว่ากิจกรรมการเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา
9. ผู้เรียนจะสามารถจำคำศัพท์ โครงสร้างภาษาและแนวคิดหลักที่ดีในการสอนที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน
10. การสอนที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานได้รวมเอาวิธีการเรียนการสอนเป็นกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือที่มีประสิทธิภาพในการสอนเนื้อหาและภาษาเข้าด้วยกัน

ข้อจำกัด

1. วิธีการเรียนที่เน้นเนื้อหาถ้าไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดความเป็นอิสระจะไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
2. การใช้วิธีการเรียนที่เน้นเนื้อหาเพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้นำบูรณาการกับกิจกรรมและทักษะทางวิชาการอื่นจะไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

3. ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองจะเผชิญกับความท้าทายทางการเรียนรู้มากกว่า เจ้าของภาษา เมื่อเรียนเนื้อหาในภาษาที่สอง

4. ยังไม่มีระบบการประสานงานระหว่างอาจารย์ผู้สอนเนื้อหาวิชา กับอาจารย์ผู้สอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

5. โดยทั่วไปอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเลือกเนื้อหาวิชาเรียนไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนในห้องเรียน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังต่อไปนี้ พิมพันธ์ุ เดชะคุปต์ (2544, หน้า 109-113) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ได้จำแนกวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ของ Bloom ซึ่งมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้ไว้ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ด้านจิตพิสัย (Affective domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain)

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2548, หน้า 162) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในระยะเวลาใดเวลา หนึ่ง

บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 122) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองต่าง ๆ ของนักเรียน ที่ได้จากการเรียนรู้การศึกษา การ ค้นคว้า การอบรม การสั่งสอน หรือได้จากประสบการณ์ที่ได้รับทางโรงเรียน และสถาบันการศึกษา ต่าง ๆ

ศศิธร แม้นสงวน (2555, หน้า 260) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการ เรียนรู้ของนักเรียนรวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ จากการเรียน หรือการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อ ประเมินว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถ มีการเรียนรู้ระดับใด บรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มากน้อยเพียงใด เป็นไปตามมาตรฐานตัวชี้วัดอย่างไรบ้าง

จากข้อมูลของนักการศึกษาข้างต้นซึ่งอธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนรวมถึง พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ เพื่อประเมินว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2551, หน้า 31-35) พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยที่นิยมใช้ในปัจจุบันเป็น ของ บลูม และคณะ (Bloom and other) ซึ่งเป็นสมรรถภาพด้านสมอง หรือสติปัญญาของบุคคลในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แบ่งเป็น 6 ระดับ เรียงตามลำดับขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมจากขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุด ดังนี้

1. ความรู้ ความจำ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถทางสมองในการทรงไว้ หรือ รักษาไว้ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับรู้ไว้ในสมอง ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ จำแนกออกเป็น

1.1 ความรู้ในเรื่องเฉพาะ เป็นสมรรถภาพทางสมองขั้นต่ำที่สุดที่จะเป็นพื้นฐาน ให้เกิดสมรรถภาพสมองขั้นสูงที่ซับซ้อน และเป็นนามธรรมต่อไป จำแนกเป็น 2 ข้อ คือ

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ และนิยาม เป็นความสามารถในการบอกความหมายของคำ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎ และความจริงบางอย่าง เป็นความสามารถในการบอก กฎ สูตร ทฤษฎี และข้อเท็จจริงต่าง ๆ

1.2 ความรู้ในวิธีดำเนินการ เป็นความรู้ในเรื่องของวิธีการ และการจัดระเบียบ จำแนกเป็น 5 ลักษณะ

1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน เป็นความสามารถในการบอกรูปแบบ การปฏิบัติ และแบบฟอร์ม หรือระเบียบที่เหมาะสมในการปฏิบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้น และแนวโน้ม เป็นความสามารถในการบอก ขั้นตอนก่อนหลัง และทิศทางการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ เรื่องราว หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ

1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภท เป็นความสามารถในการจำแนก จัดหมวดหมู่ ความเหมือนความแตกต่างตามคุณลักษณะ คุณสมบัติ และหน้าที่ของสิ่งต่าง ๆ เรื่องราว หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ

1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ เป็นความสามารถในการบอกเกณฑ์ หลักการ ในการตรวจสอบ และวินิจฉัยข้อเท็จจริงต่าง ๆ

1.2.5 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ เป็นความสามารถในการบอกเทคนิค กระบวนการ และวิธีการสืบเสาะหาความรู้ที่จะให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่ต้องการ

1.3 ความรู้รวบยอดในเนื้อเรื่อง เป็นความรู้เกี่ยวกับข้อสรุปลักษณะสามัญ ของสิ่งต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชา และการขยายหลักวิชา เป็นความรู้ในการสรุป ใจความสำคัญของเรื่อง และนำหลักการ หรือความรู้ที่ได้ไปอภิปรายเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันได้

1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี และโครงสร้างเป็นความสามารถในการนำหลักวิชา หลาย ๆ หลักวิชา ซึ่งอยู่ในสกุลเดียวกันมาสัมพันธ์กันจนได้เป็น โครงสร้างของเนื้อความใหม่

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญของ เรื่อง สามารถถ่ายทอดเรื่องราวเดิมออกมาเป็นภาษาของตนเองได้โดยที่ยังมีความหมาย เหมือนเดิม พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมามีความเข้าใจมี 3 ลักษณะ คือ

2.1 การแปลความ เป็นความสามารถในการถอดความหมายจากภาษาหนึ่ง หรือ แบบฟอร์มหนึ่ง ไปสู่ภาษาหนึ่ง หรืออีกแบบฟอร์มหนึ่ง

2.2 การตีความ เป็นความสามารถในการสรุปความ การแปลความ มองภาพส่วนรวม มาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างไม่ได้ใจความ

2.3 การขยายความ เป็นความสามารถในการเสริมแต่ง หรือขยายแนวความคิด ให้กว้างไกลไปจากข้อมูลเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งต้องอาศัยการแปลความหมาย การตีความ ประกอบกัน จึงสามารถขยายความหมายของเรื่องราวนั้นได้

3. การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำหลักการวิชาไปใช้แก้ปัญหา ในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งอาจใกล้เคียง หรือคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่เคยพบเห็นมาก่อน

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราว สิ่งต่าง ๆ ออกเป็น ส่วนย่อย ๆ ได้ว่าเรื่องราว หรือสิ่งนั้น ๆ ประกอบด้วยอะไรบ้าง มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล และที่เป็นไปอย่างนั้นอาศัยหลักการอะไร การวิเคราะห์ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ เป็นความสามารถในการค้นหาจุดสำคัญ หรือหัวใจของ เรื่อง

4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการค้นหาความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และการพาดพิงกันระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีความเกี่ยวพันกันในลักษณะใด

4.3 วิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการค้นหาว่า การที่โครงสร้างและระบบของวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว และการกระทำต่าง ๆ ที่ร่วมกันอยู่ในสภาพเช่นนั้นได้เพราะยึดหลักการเป็นสำคัญ

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อเป็นสิ่งใหม่อีกรูปแบบหนึ่ง มีคุณลักษณะ โครงสร้าง หรือหน้าที่ใหม่ที่แปลก แตกต่างไปจากเดิม แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

5.1 การสังเคราะห์ข้อความ เป็นความสามารถในการสังเคราะห์ข้อความโดยสื่อหรือโดยการพูด การเขียน การวิพากษ์วิจารณ์ หาข้อยุติบางประการ

5.2 การสังเคราะห์แผนงาน เป็นความสามารถในการกำหนดแนวทางวางแผน ออกแบบ เขียน โครงการ หรือโครงการต่าง ๆ ล่วงหน้าขึ้นมาใหม่ให้สอดคล้องกันข้อมูล และจุดมุ่งหมายที่วางไว้

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการนำนามธรรมย่อย ๆ มาจัดระบบข้อเท็จจริง หรือส่วนผสมผสาน ให้เป็นสิ่งสำเร็จรูปหน่วยใหม่ที่แปลกไปจากเดิม

6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการพิจารณาตัดสิน หรือลงข้อสรุปเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหา และวิธีการต่าง ๆ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ และมาตรฐานที่วางไว้แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

6.1 ประเมิน โดยอาศัยเกณฑ์ภายใน เป็นความสามารถในการตัดสินเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่ง โดยใช้เนื้อหาสาระในเหตุการณ์นั้นเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน

6.2 ประเมิน โดยอาศัยเกณฑ์ภายนอก เป็นความสามารถในการตัดสินเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่ง โดยใช้เกณฑ์ที่ไม่ได้ปรากฏตามเนื้อเรื่อง หรือเหตุการณ์นั้น ๆ แต่ใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นมาใหม่ซึ่งอาจเป็นเกณฑ์ตามหลักเหตุผล หรือเกณฑ์ที่สังคม หรือระเบียบประเพณีกำหนดไว้ จากข้อมูลพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยสามารถสรุปได้ว่า ตามหลักการวัดด้านสติปัญญา ตามแนวคิดของบลูม ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 6 ระดับ ซึ่งเรียงตามลำดับขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุด คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งผู้วิจัย นำพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยมาวัด 4 ระดับ คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2548, หน้า 96) อธิบายว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำแนกตามลักษณะการสร้าง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูผู้สอนสร้างเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูผู้สอนสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นกัน โดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน (Paper and pencil test) ซึ่งแบ่งได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบอัตนัย (Subjective or essay test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาแล้วให้ผู้ตอบเขียนแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้น ๆ (Objective test or short answer) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ (Restricted response type) ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวาง เหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบ ถูก-ผิด, แบบทดสอบเติมคำ, แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั่ว ๆ ไป สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์ และปรับปรุงอย่างคิจนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน กล่าวได้ว่า มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนน และการแปลความหมายของคะแนน

เยาเวดี วิบูลย์ศรี (2553, หน้า 23) อธิบายว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำแนกตามลักษณะการสร้าง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมากกว่าที่จะสร้างขึ้นโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพียงบุคคลเดียวเท่านั้น ตามปกติแล้วผู้สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานมักจะประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัด และประเมินผลรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ ตลอดจนครูผู้สอนในโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งมีบทบาทในการกำหนดขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบให้เหมาะสม แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานไม่จำเป็นต้องครอบคลุมเนื้อหา และทักษะที่มีในหลักสูตร เนื้อหา และทักษะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มาตรฐานส่วนมากมักจะ ได้จากตำราเรียน และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร เนื้อหาโดยทั่วไปจะเป็นความรู้ และทักษะในระดับกว้าง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ ได้ โดยทั่วไปแล้วการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มาตรฐานนั้นมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนแต่ละคน หรือเปรียบเทียบระหว่างชั้นเรียนต่าง ๆ หรือระบบของโรงเรียนต่าง ๆ กับกลุ่มของประชากรที่กว้างขึ้น อันถือว่าเป็นกลุ่มปกติวิสัยของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ มาแล้ว

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในชั้นเรียน เป็นแบบทดสอบซึ่งใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนการสอนโดยเฉพาะ คือ ใช้วัดความก้าวหน้าเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน และค้นหาข้อบกพร่องของระบบการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อจะได้จัดหน่วยการสอนซึ่งใช้ซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการเรียนให้กับนักเรียน ได้ตรงตามความต้องการอย่างเหมาะสม

ศศิธร เม่นสงวน (2555, หน้า 261) อธิบายว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำแนกตามลักษณะการสร้าง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเอง มุ่งใช้วัดผลนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูผู้สอนมีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน (Paper test)

1.1 แบบทดสอบอัตนัย (Subjective test) แบบทดสอบที่กำหนดปัญหา แล้วให้นักเรียนแสดงคำตอบ โดยการเขียนแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย (Objective test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้เขียนตอบสั้น ๆ เป็นแบบทดสอบถูก/ผิด แบบทดสอบเติมคำสั้น ๆ แบบจับคู่ แบบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั่วไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการคิดวิเคราะห์ ปรับปรุงจนมีคุณภาพมาตรฐาน

จากข้อมูลของนักการศึกษาได้อธิบายถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ผู้วิจัยสามารถสรุปประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่วัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสร้างขึ้นโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมากกว่าที่จะสร้างขึ้นโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพียงบุคคลเดียว มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนน และการแปลความหมายของคะแนน

2. แบบทดสอบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในชั้นเรียน ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น มุ่งวัดผลเฉพาะกลุ่มที่ครูผู้สอนได้ทำการสอน ลักษณะของแบบทดสอบจะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถาม หรือปัญหาขึ้นมาแล้วให้นักเรียนแสดงคำตอบ โดยการเขียนแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ

2.2 แบบทดสอบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่เหมาะสมจะใช้ในการวัดความสามารถที่เกี่ยวกับการเรียนรู้รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหา แต่จะเป็นแบบทดสอบที่วัดเพียงการจำทางด้านของรายละเอียดของเนื้อหาเท่านั้น นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงคำตอบได้อย่างแบบทดสอบอัตนัย

โดยแบ่งประเภทของแบบทดสอบปรนัยเป็นประเภทย่อย ๆ เช่น แบบทดสอบถูก/ ผิด แบบทดสอบเติมคำสั้น ๆ แบบจับคู่ แบบเลือกตอบ เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 53) ได้จำแนกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่า ผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้
2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัด ให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดี เป็นหัวใจของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอนอาศัยคะแนนมาตรฐานซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยทำการออกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion referenced test) เพื่อที่จะประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ว่า ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น ๆ หรือไม่

ประโยชน์ของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น มีประโยชน์หลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมนึก กัททิชณี (2541, หน้า 9) กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินผลสัมฤทธิ์แยกออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน
  - 1.1 ช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองมีความรู้ความสามารถมากน้อยเพียงใด
  - 1.2 ช่วยให้นักเรียนเห็นถึงความสามารถและความถนัดของตนเองยิ่งขึ้น
  - 1.3 ช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น
2. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน
  - 2.1 เป็นข้อมูลให้ครูได้เตรียมตัวเพื่อจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนอย่างมีคุณภาพ
  - 2.2 ช่วยให้ครูได้รู้จักนักเรียนในด้านต่างๆละเอียดมากขึ้น

2.3 ช่วยให้ผู้สอนสามารถรายงานผลการศึกษานักเรียนให้นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้ทราบข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ประโยชน์ต่อฝ่ายแนะแนว

3.1 ฝ่ายแนะแนวนำผลการเรียนไปประกอบการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

3.2 ช่วยให้เกิดการแนะนำนักเรียน หรือแนะแนวอาชีพได้ถูกต้องมากขึ้น

3.3 ช่วยเสนอแนวทางการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนต่อผู้บริหารได้

4. ประโยชน์ต่อฝ่ายบริหาร

4.1 ช่วยในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ และการบริหาร โรงเรียนให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

4.2 ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้

สรุปได้ว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์นั้นไม่เพียงแต่เป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนที่จะได้ทราบว่าตนนั้นมีความรู้ความสามารถเพียงใด แต่ยังทำให้ผู้เรียนนั้นมีแรงกระตุ้นต่อไปในการเรียน อีกทั้งยังมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนจัดการเรียนการสอน และรายงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2539, หน้า 284-290) กล่าวว่า ในการสร้างแบบทดสอบควรออกข้อสอบที่ง่าย ๆ ก่อนแล้วจึงยากขึ้นต่อไป คำถามที่ใช้ควรชัดเจน และอ่านง่าย ได้ใจความ ผู้เรียนเข้าใจได้ว่าควรตอบในแนวใดหรือเรื่องใด คำอธิบายหรือคำแนะนำก่อนทำแบบทดสอบควรชัดเจนและเข้าใจง่าย ตัวอย่างของคำถามและคำตอบมีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อสอบดีขึ้น สำหรับข้อสอบที่ต้องการให้ผู้เรียนเขียนตอบคำถามควรเว้นที่ให้เขียนอย่างเพียงพอ

การสร้างแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ มี 2 ประเภท คือ

1. แบบอัตนัย (Subjective test)

แบบทดสอบประเภทนี้จะกำหนดให้ผู้เรียนบรรยายความคิดเห็นของตนเอง โดยการเขียนให้เป็นรูปประโยคอย่างสมบูรณ์ ตัวอย่างของข้อสอบแบบอัตนัยคือ

Ex. 1 Write three sentences containing “where”.

ซึ่งในการตอบคำถามแบบนี้ ผู้ตอบอาจจะตอบได้หลายลักษณะ โดยเขียนเป็นรูปประโยคต่าง ๆ กัน ได้มากมาย ดังนี้

- (1) Where did you spend your holiday last year?
- (2) I should like to retire to the town where I spent my youth.
- (3) The tourists visited the Royal Palace, where the old Thai culture are preserved.
- (4) That evening we went to the cinema where we met a group of friends.
- (5) You should meet me where I told you.

2. แบบปรนัย (Objective test)

ลักษณะของแบบทดสอบแบบนี้ ผู้เรียนจะต้องคิดหาคำตอบ และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เพียงคำตอบเดียวในการตอบคำถาม ซึ่งให้ความสะดวกในการตรวจให้คะแนนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีผู้เข้าสอบเป็นจำนวนมาก ๆ ตัวอย่างของข้อทดสอบแบบปรนัย คือ

Ex. 2 Complete each sentence by putting the correct word in the blank.

- (1) Do you remember the place _____ we first met?

Ex. 3 Write down the letter of word which best complete each sentence.

- (1) Perhaps you could show me _____ you put it.

A) what B) when C) where D) why

จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบแบบปรนัยนั้น จะต้องจัดเตรียมและสร้างขึ้นยากกว่าแบบอัตนัย และในการทำข้อสอบ ผู้เข้าสอบจะใช้เวลาในการทำน้อยกว่าด้วย แต่ในด้านการตรวจให้คะแนน ข้อสอบแบบปรนัยจะทำได้สะดวกและง่ายกว่าเมื่อพิจารณาข้อสอบแบบปรนัยใน Ex. 2 และ Ex. 3 แล้ว จะเห็นว่าเป็นการทดสอบความสามารถของผู้เรียนในการใช้ศัพท์คำว่า “where” ในประโยคให้ถูกต้อง เช่นเดียวกับข้อสอบแบบอัตนัยใน Ex. 1 แต่การตรวจให้คะแนนนั้น การตัดสินใจให้คะแนนใน Ex. 1 ทำได้ยากกว่าข้อสอบแบบปรนัย

ข้อสอบแบบปรนัยแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 Production ลักษณะข้อสอบจะให้นักเรียนใช้ความรู้ ความคิดและประสบการณ์เติมคำหรือเขียนเป็นคำหรือประโยคด้วยตนเองให้เหมาะสมสอดคล้องกับประโยค ได้ใจความสมบูรณ์ ตัวอย่างของข้อสอบแบบนี้คือ

Complete each blank with the correct word.

- Don't ask me to explain _____ you don't really understand.

- His _____ has offered him a partnership.

- I was _____ all day last Saturday.

2.2 Recognition ตามลักษณะของข้อสอบนั้น ผู้เรียนอ่านตัวเลือกทั้งหมด และเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวผู้เรียนจะต้องใช้ความคิด ความรู้ เปรียบเทียบตัวเลือกตัวอื่น ๆ ที่อ่านและเลือกตัวเลือกที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดตามความคิดของตนเอง ข้อสอบแบบนี้จะเรียกว่า Multiple-choice Test ก็ได้ ซึ่งมีลักษณะตาม Ex.3 ตัวอย่างของข้อสอบคือ

Choose the best word to complete each blank and write a). b). c). d).

I wish I _____ a car.

a) have   b) had

c) have had   d) has

ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2539, หน้า 291-293) เมื่อเปรียบเทียบข้อสอบแบบปรนัยและข้อสอบแบบอัตนัยแล้ว ส่วนใหญ่ให้ข้อคิดเห็นว่า ข้อสอบแบบปรนัยค่อนข้างง่ายและส่งเสริมการเดาความหมายให้แก่ผู้เข้าสอบ ซึ่งโดยความจริงแล้ว ข้อสอบแบบปรนัยเมื่อผู้ฝึกฝนถึงลักษณะของข้อสอบ จะเห็นว่าค่อนข้างง่ายก็จริง แต่ไม่ง่ายในการตอบคำตอบให้ถูกต้อง ซึ่งผู้สอบจะต้องใช้ความคิดพิจารณาในการทำข้อสอบแบบปรนัยเช่นกัน นอกจากนี้ ข้อสอบแบบปรนัยสามารถนำมาใช้ทดสอบผู้เรียนก่อน และทำให้ทราบข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสอน รวมทั้งสามารถปรับปรุงข้อสอบให้มีความยากง่ายในระดับที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนได้ ข้อสอบแบบปรนัยชนิดให้เลือกตอบ (Multiple-choice) นั้น ในกรณีที่มีตัวเลือกประมาณ 4-5 ตัวเลือก จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเดาความหมายของคำตอบได้ ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีการเดาความหมายเกิดขึ้นเมื่อทำข้อสอบชนิดให้เลือกตอบ แต่การเดาความหมายนั้นก็ย่อมจะใช้ความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาเป็นพื้นฐานในการเดาความหมายเช่นเดียวกัน

รูปแบบของข้อสอบแบบปรนัย

ข้อสอบแบบปรนัยมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

1. เปลี่ยนรูปประโยคแต่ความหมายคงเดิม (Transformation)

To convince him is hard.

It is hard.....

These boxes are too heavy to carry.

The box is so heavy that.....

2. เติมให้สมบูรณ์ (Completion)

We are very.....of her.

I go to Japan.....a year on business.

3. เชื่อมประโยคให้ได้ใจความ (Combination)

The weather is bad. We are enjoying ourselves. (although)

We live near the sea. We can often go swimming. (since)

4. เพิ่มคำให้มีความหมายชัดเจน (Addition)

The dinner has cooked. (already)

He is a nice man. (such)

Why didn't you tell me? (on earth)

5. จัดรูปประโยค (Rearrangement)

to/slow/was/react/He

pretty/All/are/the/here/girls

6. แบบถูก-ผิด หรือ จริง-เท็จ (Correct incorrect, True or false)

Circle the number if the statement is correct.

(1) My father is working tomorrow.

(2) We went to Chicago in Monday.

(3) They recently had an accident.

7. จับคู่ (Matching)

Match the word in column A to Column B.

Write the number behind the phase in column B.

A

B

1. Amateur

pipes with cooling water

2. radiator

athlete who plays for pleasure

A

B

3. lubricate

on who measures distances

4. linesman

treat with grease or oil

รูปแบบของข้อสอบแบบปรนัยดังกล่าวมาแล้วนี้ อาจจะนำมาใช้ในการออกแบบทดสอบสำหรับการทดสอบในด้านคำศัพท์ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดได้ เช่นเดียวกับการทดสอบในด้านไวยากรณ์

8. แบบเลือกตอบ (Multiple-choice Item)

ข้อสอบแบบให้เลือกตอบ เป็นข้อสอบที่นับว่าใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด และเป็นที่ยอมรับใช้กันมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ ของข้อสอบแบบปรนัย (Objective tests) และสร้างได้ยากกว่า แต่สะดวกต่อการให้คะแนนและการนำไปใช้ทดสอบการสร้างข้อสอบแบบให้เลือกตอบนี้ จะต้องคำนึงถึงเนื้อหาวิชาและจำนวนข้อสอบทั้งหมด รวมทั้งความยาวของข้อสอบในแต่ละข้อด้วย ข้อสอบแต่ละข้อไม่ควรยาวเกินไป จนทำให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย จำนวนข้อสอบควรจัดให้เหมาะสมกับเวลาและความยากง่ายของข้อสอบ รวมทั้งสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการทดสอบ

หลักการสำคัญในการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบนี้ ประกอบด้วย

1. ในข้อสอบให้เลือกตอบแต่ละข้อ ควรจะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว
  2. ในแต่ละข้อควรทดสอบหรือวัดความรู้ความสามารถผู้เรียนเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น
  3. โครงสร้างหรือรูปแบบของประโยคที่ใช้ในข้อสอบแต่ละข้อ ควรจะถูกต้องตามหลักของไวยากรณ์ด้วย
  4. ข้อสอบแต่ละข้อไม่ควรใช้ภาษาที่ยากเกินความสามารถของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านภาษาศาสตร์
  5. ข้อสอบควรจะสั้นหรือชัดเจนได้ใจความสมบูรณ์
  6. ควรจัดเรียงข้อสอบแต่ละข้อจากสิ่งที่ย้ายไปสู่สิ่งที่ยาก
- องค์ประกอบของข้อสอบแบบให้เลือกตอบ ประกอบด้วย

1. ตัวตั้ง (Stem) เป็นส่วนต้นของข้อสอบแบบให้เลือกตอบ ซึ่งเป็นการเสนอปัญหาเบื้องต้นให้แก่ผู้เข้าสอบ ในลักษณะที่สั้น ได้ใจความและชัดเจน ผู้เข้าสอบ จะทราบถึงความคิดเกี่ยวกับปัญหาและสิ่งที่ข้อสอบต้องการให้ตอบได้ โดยการอ่านจากตัวตั้ง รูปแบบของตัวตั้งมีดังต่อไปนี้ คือ

1.1 ชนิดเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Partial stem)

I prefer _____ to cigarettes.

- A. water   B. smoking   C. cigars   D. not

1.2 ชนิดเป็นประโยคที่สมบูรณ์

I'll teach you to steal my apples!

- A. give instruction   B. punish
C. recommend   D. advise

1.3 ชนิดที่เป็นคำถาม

When did you stop here?

- A. For the summer   B. On the summer
C. In the summer   D. At the summer

ในบางครั้งตัวตั้งอาจจะเป็นคำหรือวลี ซึ่งมีความหมายเดียวกันกับตัวเลือกก็ได้ ตัวอย่างเช่น

The word “stockfish” in the passage refer to

- A. dried fish   B. salted fish
C. cooked fish   D. stored fish

2. ตัวเลือก (Options/responses/alternatives) จะมีประมาณ 5 ตัวเลือก แต่สำหรับข้อสอบทั่วไปที่ใช้ในชั้นเรียนอาจจะมี 4 ตัวเลือกสำหรับการทดสอบด้านไวยากรณ์ แต่การทดสอบด้านความหมายของศัพท์ควรใช้ประมาณ 5 ตัวเลือก ตัวเลือกที่ใช้ในข้อสอบแบบให้เลือกตอบควรจะมีคำตอบถูก (answer) เพียงคำตอบเดียว ตัวเลือกที่เหลือนอกเหนือจากนี้ เรียกว่า ตัวลวง (Distracters)

Some authors are too.....to criticism.

- A sensible
B senseless
C sensational
D sensitive   คำตอบที่ถูกต้อง

การทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ

รีเบคก้า เอ็ม วาเล็ทท์ (Rebecca M. Valette 1977, pp. 213-215) กล่าวว่า การทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อย ๆ (Discrete point tests) เป็นการทดสอบที่วัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียงศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่าง ๆ ซึ่งแยกออกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแยกทดสอบเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของภาษา หรือตามทักษะที่ต้องการวัด

การทดสอบคำศัพท์

ในการทดสอบคำศัพท์นั้น เราไม่สามารถทดสอบคำศัพท์ทั้งหมดที่เป็นจุดประสงค์ของการสอนได้ การคัดเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาทดสอบ จึงต้องทำอย่างระมัดระวัง เจ บี ฮีตัน (J.B. Heaton 1975, p. 41) ได้เสนอแนะว่าการคัดเลือกอาจพิจารณาจากหลักสูตร หนังสือแบบเรียน บทความหรือเนื้อเรื่องที่ให้นักเรียนอ่าน หรือคำศัพท์ที่นักเรียนมักจะเขียนผิดหรือใช้ผิด ซึ่งพบจากการเขียนของนักเรียน นอกจากนี้ เดวิด พี แฮริส ยังได้เสนอแนะการคัดเลือกคำศัพท์โดยพิจารณาจากคำศัพท์ที่ใช้บ่อย และคำศัพท์ที่ไม่ค่อยใช้ คำศัพท์ที่ใช้บ่อยในทักษะฟัง-พูด อาจจะเป็นคำศัพท์ที่ไม่ค่อยได้ใช้ในทักษะอ่าน-เขียน การตัดสินใจว่าควรจะทดสอบคำศัพท์ที่ใช้บ่อยในการฟังพูด หรือการอ่านเขียนนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของนักเรียนด้วย ถ้านักเรียนในระดับกลาง คำศัพท์ที่ใช้บ่อยมักเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการฟัง-พูด ส่วนนักเรียนในระดับสูง คำศัพท์ที่ใช้บ่อย คือ คำศัพท์ที่ใช้ในการอ่าน-เขียน

เจ บี ฮีตัน ได้เสนอแนะลักษณะของการทดสอบคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. เลือกคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่ให้ไว้
2. เลือกคำศัพท์ให้ตรงกับคำจำกัดความที่ให้ไว้
3. เลือกคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกับคำที่ให้ไว้
4. เลือกคำศัพท์ที่จะนำมาแทนที่คำศัพท์ในประโยคได้ถูกต้อง
5. เลือกคำศัพท์จากกลุ่มคำไปเติมในช่องว่างให้ได้ความ
6. จดเส้นใต้คำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับคำที่ให้ไว้
7. เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายเดียวกับคำที่ให้ไว้
8. เติมวิภัติ (Prefix) หน้าคำที่ให้ไว้ เพื่อเปลี่ยนความหมาย เป็นคำตรงกันข้าม

การทดสอบไวยากรณ์

การทดสอบไวยากรณ์สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ส่วนใหญ่มีจุดประสงค์เพื่อทดสอบความสามารถด้านรูปประโยคว่าครอบคลุมเนื้อหาจุดประสงค์ของการสอนเพียงใด เจ บี ฮีตัน ได้เสนอแนะลักษณะของข้อทดสอบไวยากรณ์ไว้ดังนี้

1. ให้เลือกรูปประโยคที่ถูกต้องไวยากรณ์
2. ให้เลือกส่วนของประโยคที่เขียนผิดไวยากรณ์
3. ให้เรียงลำดับคำให้ถูกต้อง
4. ให้เขียนประโยคใหม่โดยให้คงความหมายเดิม ขึ้นต้นประโยคด้วยคำที่ให้ไว้

นอกจากนี้ยังอาจจะทดสอบให้นักเรียนเขียนประโยคใหม่ โดยคงความหมายเดิมไว้ โดยใช้คำที่ให้แทนคำที่มีความหมายตรงกันในประโยค

การทดสอบทักษะการฟัง

ปีเตอร์ ฮับบาร์ด และคณะ (Peter Hubbard and Others, 1983, pp. 263-265 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, หน้า 197-223) ได้จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ชนิด

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (Pure Listening Tests) เป็น การทดสอบการฟังเสียง และการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและเป็นประโยค

1.2 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยวัดความสามารถในการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) และในประโยค (Sentence Stress)

1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค เช่น ให้ฟังประโยคแล้วบอกได้ว่าทำยประโยคเสียงสูงขึ้นหรือต่ำลง

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension Test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังเสียงแล้วตอบคำถาม หรือการลากเส้นแสดงทิศทางการเดินทางลงในแผนที่ตามข้อความ หรือคำสั่งที่ได้ยิน ตัวอย่างการทดสอบความเข้าใจในการฟังอาจสรุปได้ดังนี้

2.1 ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้งจบแล้วให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียวแล้วให้ผู้เรียนบอกว่าถูกหรือผิดจากข้อความที่ฟัง

2.2 ฟังข้อความ 1 ครั้ง จบแล้วจะมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือก นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2.3 ฟังข้อความ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ สำหรับผู้เริ่มเรียนคำถามอาจเป็นภาษาแม่

2.4 แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือรถไฟใต้ดินพร้อมกับบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนฟังการบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง แล้วผู้เรียนทำเครื่องหมายว่าจุดหมายปลายทางคือที่ไหนในแผนที่

2.5 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาคหรือหมายเลขของผู้เล่นในทีม หรืออื่น ๆ แล้วกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

2.6 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลา หรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น

การทดสอบทักษะการพูด

วาเล็ทท์ (Valett, 1977) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้ 2 ลักษณะ คือ การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพเป็นสื่อการให้ตัวนะที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทาง และให้ผู้เรียนตอบ ตามลักษณะท่าทางนั้นอาจจะให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนดให้ ให้ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการพูดแบบอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียนการสนทนาและการสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่เหมาะสมนิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 247-251) กล่าวถึง การทดสอบทักษะการพูดไว้ดังนี้ ทักษะการพูด เป็นการฟังข้อความที่เป็นภาษาพูด ไม่ใช่การนำภาษาเขียนมาพูดโดยไม่ได้ปรับเปลี่ยน การทดสอบทักษะพูดจะเน้นการสื่อความหมายมากกว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งมีความสำคัญรองลงมา เป็นความหมายของสารของผู้พูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ปฏิสัมพันธ์จะมีส่วนเฉพาะเมื่อตอนเริ่มพูดที่มีการ break the ice และตอนลงท้ายที่ผู้พูดให้มีการซักถามความเห็นผู้ฟังเป็นการสร้างสัมพันธภาพอันดีต่อกัน การทดสอบพูด ผู้สอบต้องรู้วัตถุประสงค์ของการพูดและบทบาทของตนเองว่า พูดในฐานะใด หรือสวมบทบาทใด ในการพูด และในการพูดนี้มีผู้ฟังร่วมอยู่ด้วยหรือไม่ ผู้ฟังเป็นใคร มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ผู้พูดจะพูดมาก น้อยเท่าใด นอกจากนี้ผู้พูดต้องรู้ว่าจะพูดในสถานการณ์ใด มีครูเป็นผู้ฟังให้คะแนน มีเพื่อนร่วมชั้น เป็นกรรมการตัดสินหรือไม่ มีโสตทัศนที่ใช้รูปแบบในการพูดมี 3 แบบ ดังนี้

1. พูดปากเปล่าเพียงคนเดียว เช่น กล่าวรายงาน อธิบาย เล่าเรื่อง ให้คำแนะนำ
2. สัมภาษณ์ และสนทนา ซึ่งเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน มีครูเป็นผู้ป้อนคำถาม ผู้เข้าสอบได้แสดงความสามารถทางการพูดของตน การพูดอาจเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับตนเอง
3. พูดเป็นกลุ่ม เช่น การอภิปราย การโต้วาที ซึ่งต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้าเพื่อแสดงความคิดเห็นของตน นอกจากนี้ ยังมีการแสดงมารยาททางการพูดในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

นอกจากนี้สิ่งที่พิจารณาขณะฝึกทักษะการพูด

1. การออกเสียงที่ถูกต้อง
2. ความคล่องในการพูด จังหวะที่ใช้
3. ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ที่ใช้
4. ความเหมาะสมของคำศัพท์และสำนวนที่ใช้

5. ปฏิสัมพันธ์ในการส่งสารที่เป็นไปอย่างสะดวกและได้ผล

แมรี ฟินอคเชียโร และ ซิดนีย์ ซาโก (Mary Finocchiaro & Sydney Sago, 1983, pp. 139-143 อ้างถึงใน คู่มือวิชา ภาษาอังกฤษ, 2537, หน้า 197-223) ได้เสนอวิธีการทดสอบทักษะการพูด ดังนี้

1. ให้พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง
2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
3. ให้ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน หากเป็นผู้เรียนระดับกลางวัตถุ นั้นอาจจะไม่สลับซับซ้อนมากนัก แต่ถ้าเป็นระดับที่สูงขึ้นก็อาจเป็นสิ่งที่ซับซ้อนขึ้นได้ เช่น เครื่องจักร เครื่องยนต์ ผู้เรียนอาจกล่าวถึงขนาดที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ แต่ห้ามกล่าวชื่อสิ่งของ หรือ ให้ผู้เรียนบรรยายสิ่งที่ได้เห็น เช่น ภาพยนตร์หรือบุคคลสำคัญ แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นเดาว่าเป็นเรื่องอะไร หรือเป็นใคร เป็นต้น
4. ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่
5. ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อ (Topic) ที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลาย ๆ หัวข้อ เพราะผู้เรียนอาจจะคล่องในหัวข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้
6. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์ (ผู้สอน) แล้วจดบันทึกไว้

การทดสอบทักษะการอ่าน

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 247-251) กล่าวว่า ทักษะอ่านประกอบด้วย

1. หน่วยภาษา ได้แก่ ศัพท์ ไวยากรณ์ และเสียง
2. โครงสร้างภาษา ทั้งที่เป็นแบบง่าย และซับซ้อน
3. ประเภทของเนื้อความ เป็นสารแบบใด เป็นการเล่าเรื่อง การบรรยาย ฯลฯ
4. วัตถุประสงค์ของสาร เป็นการให้ข้อมูลที่เป็นจริง หรือเป็นข้อมูลจินตนาการ เป็นการให้แนวทาง บอกกรรมวิธีการคาดคะเน ฯลฯ

ความสามารถด้านรับสารที่วัดได้จากการอ่านประกอบด้วย

1. ความรู้ศัพท์ สำนวน ระบบเสียง การใช้เสียง
2. ความรู้ไวยากรณ์เพื่อทำความเข้าใจสาร ความเชื่อมโยงของเนื้อความ
3. ความสามารถเรียบเรียงความใหม่ โดยใช้ความเข้าใจของตนเอง
4. ความสามารถเข้าใจรายละเอียด เป็นการให้รายละเอียดเพื่อสนับสนุนหรือเพื่อคัดค้าน
5. ความสามารถจับใจความสำคัญ โดยระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องได้

6. ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและความไพเราะทางภาษา

7. ความสามารถตีความ พาดพิงไปประเด็นอื่น และเพื่อการสรุปประเด็น

โรลด์ เอส แมคเซน (Harold S. Madsen 1983 pp. 77-97 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537 หน้า 197-223) กล่าวถึง แบบทดสอบการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การทดสอบองค์ประกอบย่อย ๆ ของการอ่าน (Reading subskills)

การทดสอบองค์ประกอบย่อย ๆ ของการอ่านเป็นการทดสอบทักษะย่อย ๆ ทางภาษา ได้แก่ คำศัพท์อันเป็นพื้นฐานในการอ่าน เหมาะสำหรับผู้เรียนการอ่านในระดับเริ่มต้น หรือผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจำกัด การทดสอบในลักษณะนี้ ได้แก่ การที่ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ และให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับคำที่ครูออกเสียง หรือการใช้เทคนิค “same-different” ให้นักเรียนเลือก

2. การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค (Sentence comprehension)

ความเข้าใจในการอ่านในระดับข้อความหรือบทความจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในระดับประโยคได้แล้ว ดังนั้น การอ่านในระดับประโยคจึงต้องเป็นสิ่งที่เรียนรู้ก่อน ซึ่งเป็นการอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนการอ่าน สำหรับลักษณะการทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

2.1 การเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่กำหนดให้

2.2 การตอบคำถามโดยใช้รูปภาพประกอบ

2.3 การใช้วลีและประโยคเป็นตัวแนะ (Phrase and sentence Cues)

3. การทดสอบความเข้าใจในบทอ่าน (Passage comprehension)

การเลือกบทอ่านนั้น นอกจากจะเป็นเนื้อเรื่องธรรมดาแล้ว ครูควรจะต้องคัดเลือกบทอ่านที่นักเรียนจะได้พบเห็น มีโอกาสได้ใช้ในชีวิตจริง ได้แก่ ประกาศโฆษณาต่าง ๆ เช่น ประกาศรับสมัครงาน จดหมายธุรกิจ ใบอนุญาตขับขี่รถ ใบสัญญาซื้อขาย แบบฟอร์มต่าง ๆ ตารางต่าง ๆ โฉนดฉบับที่ต่าง ๆ รวมทั้งป้ายประกาศ

การทดสอบทักษะการเขียน

แสวงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 247-251) กล่าวถึง การทดสอบทักษะการเขียนไว้ดังนี้ ทักษะการเขียน เป็นทักษะส่งสารที่ใช้รูปแบบภาษาต่างกับภาษาพูดในการใช้คำศัพท์ ส่วนโครงสร้าง มีความถูกต้องทางไวยากรณ์มากกว่าการพูด เพราะผู้เขียนมีเวลาเรียบเรียงความคิด ออกมาเป็นตัวหนังสือ สามารถทบทวน ปรับปรุงแก้ไขได้ มีการใช้คำสรรพนาม คำอุทาน การซ้ำคำ น้อยกว่าภาษาพูด องค์ประกอบในการวัดทักษะการเขียนที่แจ่มแจ้งออกมา ประกอบด้วย

1. ศัพท์ จำนวน ไวยากรณ์และประโยคต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแบบง่าย ไม่ซับซ้อน และที่เป็นประโยคซับซ้อน การเลือกใช้ถ้อยคำ รูปแบบลีลาภาษาที่เหมาะสม
2. โวหาร เป็นการเขียนในโวหารใด เช่น การบรรยาย การพรรณนา การอธิบาย
3. หน้าที่ภาษา ว่าใช้เพื่อวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายใด เป็นการเขียนตักเตือน เขียนรายงานให้ข้อมูล ฯลฯ
4. การดำเนินการนำเข้าสู่เรื่อง การเรียบเรียงความเป็นไปตามลำดับขั้นตอนหรือไม่ คือ ไม่มีความคิดที่นำเสนอการสรุปท้ายเรื่องดี ความประเด็นอย่างมีความหมายเกี่ยวข้องกับแนวคิดแนวปฏิบัติที่สำคัญ

5. ความสัมพันธ์ของเนื้อความในระดับประโยค ระดับข้อความ
6. ความกระชับ ชัดเจน การให้การอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ไม่กำกวม คลุมเครือ
7. ความปัจจุบันร่วมสมัยของเนื้อหา

ริเบคกา เอ็ม วาเลทท์ (Rebecca M. Valette 1977, อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537 หน้า 197-223) ได้แนะนำการทดสอบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. การเขียนเรียงความโดยมีการแนะแนวทาง (Directed composition)
2. การเขียนอย่างอิสระ (Free composition)

ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2539, หน้า 212-213) กล่าวถึงแนวทางการทดสอบทักษะการเขียนไว้ว่า นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบเพื่อให้ทราบถึงความสามารถในด้านการเขียน โดยใช้ความคิดของตนเองอย่างอิสระ สามารถที่จะเขียนประโยคต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ใช้คำได้อย่างเหมาะสม ข้อสอบนั้นอาจจะเป็นการให้นักเรียนเติมคำที่เหมาะสมในประโยค ซึ่งคำนั้นอาจจะเป็นคำกริยา คำนาม บุพบท หรืออื่น ๆ ก็ได้ นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการใช้คำศัพท์และ Idioms ด้วย นักเรียนจะต้องสามารถเขียนประโยคได้ เปลี่ยนรูปประโยคนั้น ๆ ได้ตามที่ต้องการ เช่น เปลี่ยนให้ถูกต้องตามกาล (Tense) ประโยคคำถาม ปฏิเสธ หรืออื่น ๆ ผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้ในด้านความหมายของคำศัพท์ ไวยากรณ์ นำมาฝึกทักษะการเขียนรูปประโยคให้ถูกต้อง ได้ใจความสมบูรณ์ เช่น ประโยคในลักษณะของ Simple sentence, Compound sentence, Complex sentence และ Compound complex sentence. การฝึกเขียนในลักษณะนี้จะคล้ายคลึงกับการฝึกทักษะในด้านไวยากรณ์ แต่จะเน้นความสามารถในด้านการเขียนให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง และใช้สื่อความหมายได้ ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกันคือ วิธีหนึ่งที่ยอมรับใช้คือ แบบให้เลือกตอบ (Multiple choice) มีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน โดยกำหนดให้ผู้เรียนเลือกคำหรือวลีให้สอดคล้องกับประโยคที่กำหนดให้ ให้ถูกต้องกับรูปแบบของไวยากรณ์ โครงสร้างของประโยค และมีความหมายถูกต้อง ดังตัวอย่าง

A = is

B = does

C = are

D = do

1. What.....your mother do?
2. How old.....she?
3. They.....hungry.
4. ....you swim?
5. What.....you sister's name?
6. Mary.....sleep or even sit upright in the coach.
A. could B. could not C. was not able D. found it impossible

A - present tense

B - past tense

C - present perfect tense

D - future tense

1. Yesterday, I (send).....the children to school by myself.
2. I (think) .....of going abroad next year.
3. That man (be).....in the prison for years.
4. The postmen (be) .....on strike again today.
5. She (want).....us to explain it to him now.

ซึ่งในงานวิจัยผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และด้านการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน เพื่อให้ทราบว่าวิธีการสอนดังกล่าวที่นำไปใช้ในชั้นเรียนนั้น สามารถทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนามากน้อยเพียงใดเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนต่อไป

สมุนไพร

ความหมายของสมุนไพร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของสมุนไพรไว้ว่า สมุนไพร หมายถึง ผลิตผลทางธรรมชาติได้จากพืชสัตว์และแร่ธาตุที่ใช้เป็นยาหรือผสมกับสารอื่นตามตำรับยาเพื่อบำบัดโรคบำรุงร่างกายหรือใช้เป็นยาพิษ

สมุนไพรตามพระราชบัญญัติยาฉบับที่ 3 พ.ศ.2522 หมายถึง ยาที่ได้จากพฤกษชาติ สัตว์หรือแร่ ซึ่งยังมีได้มีการผสมปรุงหรือแปรสภาพ (ยกเว้นการทำให้แห้ง) เช่น พืชสมุนไพร ยังคงเป็นส่วนของราก ลำต้น ใบ ดอก ผล ฯลฯ ยังไม่ได้ผ่านขั้นตอนการแปรรูปใด ๆ เช่น ถูกหั่นให้เป็นชิ้นเล็กลง บดเป็นผงละเอียด หรืออัดเป็นแท่ง เป็นต้น

สมุนไพร หมายถึง ยาที่ได้จากพฤกษศาสตร์ สัตว์หรือแร่ธาตุ ไม่ได้ผสมหรือปรุงหรือแปรสภาพ สมุนไพรสำหรับงานสาธารณสุขมูลฐานส่วนใหญ่เป็นต้น ไม้ ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญอยู่ 5 ส่วนคือ ราก ลำต้น ใบ ดอกและผล ส่วนของพืชเหล่านี้ต่างมีรูปร่างลักษณะ โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันไป ในการนำยาสมุนไพรมาใช้ก็ต้องคำนึงถึงหลักการใช้ให้ถูกต้องด้วย (พระราชบัญญัติยา, 2510)

ยุทธนา ทองบุญเกื้อ (2551) ให้ความหมายคำว่า สมุนไพร ครอบคลุมทั้งพืชและสัตว์ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านเป็นยาบำบัดรักษาโรคและบำรุงร่างกายให้แข็งแรง พืชสมุนไพร คือ ส่วนต่าง ๆ ของพืช ทั้งสดและแห้ง ที่มีประโยชน์ในการรักษาโรคและบำรุงร่างกายให้แข็งแรง

ดังนั้นสมุนไพรจึงหมายถึง ส่วนต่าง ๆ ของพืชที่มีสรรพคุณทางยา สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการบำบัด รักษาโรคและช่วยบำรุงร่างกายให้แข็งแรง

ส่วนประกอบของพืชสมุนไพร

พืชสมุนไพรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ราก ลำต้น ใบ ดอก และผล แต่ละส่วนทำหน้าที่แตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต พืชชนิดเดียวกันมีลักษณะของส่วนเหล่านี้เหมือนกัน แต่อาจมีรูปร่าง ขนาด หรือสีแตกต่างกันบ้างขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ภูมิภาค ประเภท และความอุดมสมบูรณ์ของดิน เป็นต้น โดยทั่วไปนั้น แบ่งออกเป็น 5 ส่วนสำคัญ

1. รากของพืชมีมากมายหลายชนิดเอามาเป็นยาสมุนไพรได้อย่างดี เช่น กระชาย ขมิ้นชัน ขิง ข่า เร่ว ขมิ้นอ้อย เป็นต้น รูปร่างและลักษณะของราก แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ
2. ลำต้นที่เป็นรากยึดเกาะ เช่น รากที่งอกตามข้อของต้นพลู ช่วยให้ต้นพลูสามารถเกาะกับวัสดุหรือลำต้น ลำต้นสะสมอาหารให้กับต้นพืช เช่น เผือก ขิง เป็นทางลำเลียงอาหารและวัตถุดิบ

จากรากผ่านไปยังใบสำหรับสังเคราะห์เป็นอาหารของพืช ช่วยสร้างอาหาร คาร์โบไฮเดรต โดยวิธีสังเคราะห์แสง เช่น บอระเพ็ด

ลำต้นใต้ดิน เช่น ข่า จิง โพล กระทือ เป็นต้น ลำต้นใต้ดินชนิดอื่นๆ นอกจากเหง้า ได้แก่ หัวหอม หัวกระเทียม หัวบุก หัวบอน หัวเห้วหมู

3. ใบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญกับต้นพืชมีหน้าที่สังเคราะห์แสง ผลิตอาหาร และเป็นส่วนแลกเปลี่ยนน้ำและอากาศของต้นพืช ใบของพืชหลายชนิดใช้เป็น ยาสมุนไพรได้ เช่น มะก่า พื้ทะเลลายโจร กระเพรา ชุมเห็ดเทศฝรั่ง มะขามแขก เป็นต้น

4. ดอก เป็นส่วนที่สำคัญในการแพร่พันธุ์ของพืช ดอกของต้นไม้หลายชนิดเป็นยาได้ เช่น กานพลู ชุมเห็ดเทศ พิกุล ลำโพง ดอกคำฝอย เป็นต้น

5. ผล คือ ส่วนของพืชที่เกิดจากการผสมระหว่างเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียในดอก โดยผลที่ใช้เป็นยาได้ เช่น มะเกลือ ดิปลี มะแว้งต้น กระวาน เป็นต้น

ประเภทของสมุนไพร

กองกานดา ชยามฤต (2541) ได้กล่าวถึงการจำแนกพืชโดยใช้ลักษณะที่ปรากฏให้เห็นตามลักษณะวิถีของพืช (Plant habit) ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะพันธุ์ไม้ได้ดังนี้

1. ไม้ต้น (Tree) มีลำต้นเนื้อแข็ง สูงกว่า 5 เมตร มีลำต้นหลักเพียงลำต้นเดียว แตกกิ่งก้านบริเวณยอด มีอายุยืนหลายปี

2. ไม้พุ่ม (Shrub) ลำต้นที่เป็นเนื้อแข็งขนาดเล็กหรือขนาดกลางมักมีหลายลำต้น แต่ไม่มีลำต้นหลัก แตกกิ่งก้านใกล้ผิวดิน

3. ไม้ล้มลุก (Herb) มีลำต้นอ่อนนุ่มเนื่องจากประกอบด้วยเนื้อเยื่อที่เป็นเนื้อไม้เพียงเล็กน้อยลำต้นจะตายไปเมื่อหมดฤดูเจริญเติบโต

4. ไม้เถา (Climber) ลำต้นมีได้ทั้งที่เป็นเนื้ออ่อน (Herbaceous) และเนื้อแข็ง (Woody) ลำต้นมักจะเลื้อยเกี่ยวพันกับไม้หรือวัตถุอื่น เพื่อพยุงลำต้น

ศูนย์ศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2554) ได้รายงานถึงการแบ่งกลุ่มพันธุ์ไม้ เพื่อการตรวจนับพันธุ์ไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไว้ 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มไม้ยืนต้น (Tree) หมายถึง ต้นไม้ที่มีขนาดความสูงระดับอก ตั้งแต่ 13.5 เซนติเมตรขึ้นไป และมีความสูงมากกว่า 1.3 เมตร

2. กลุ่มไม้หนุ่ม (sapling) หมายถึง พันธุ์ไม้ที่มีขนาดวัตรอบที่ระดับอก ต่ำกว่า 13.5 เซนติเมตร และมีความสูงมากกว่า 1.3 เมตร

3. กลุ่มกล้าไม้ (seedling) หมายถึง พันธุ์ไม้ที่มีความสูงไม่เกิน 1.3 เมตร

ประโยชน์ของสมุนไพร

ทรงธรรม สุขสว่าง และคณะ (2542) ได้กล่าวถึง การใช้ประโยชน์จากพรรณพืชเพื่อใช้เป็นยาสมุนไพร ในการศึกษาการใช้ประโยชน์พรรณพืชของชุมชนท้องถิ่น บริเวณแนวเชื่อมต่อเทือกเขาตะนาวศรี ด้านตอนบนของอุทยานแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติไทยประจันว่าสามารถรักษาบาดแผลสด แผลเปื่อย แผลฝีหนอง มีสรรพคุณรักษากระดูกหรือโรคเกี่ยวกับกระดูก แก้อาการปวดเมื่อย แก้ไข้ดับพิษร้อน แก้ท้องอืด ขับลม แก้ท้องเสีย สามารถนำมาเป็นยาอยู่ไฟหลังคลอดบุตร นำมารับประทานแก้อาการปวดประจำเดือน เป็นยาระบาย สามารถนำมาต้มกินเป็นยา บำรุงกำลัง และได้ชี้ให้เห็นข้อดีของสมุนไพร คือ มีความปลอดภัยสูง เพราะมีฤทธิ์อ่อนไม่เป็นพิษหรือเกิดอาการข้างเคียง ประหยัด เหมาะสำหรับผู้ที่อยู่ห่างไกล ไม่ขาดแคลนยาถ้าหากมีการนำมาใช้ประโยชน์อยู่เป็นปัจจุบัน

รังสรรค์ ชุมหาวรากรณ์ (2545) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของพืชสมุนไพรไว้ว่า ประโยชน์ของพืชสมุนไพร มีดังนี้

1. สามารถรักษาโรคบางชนิดได้ โดยไม่ต้องใช้ยาแผนปัจจุบัน บางชนิดอาจมีราคาแพง และต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก อีกทั้งอาจหาซื้อได้ยากในท้องถิ่นนั้น
2. ให้ผลการรักษาได้ดีใกล้เคียงกับยาแผนปัจจุบัน และให้ความปลอดภัยแก่ผู้ใช้มากกว่าแผนปัจจุบัน

พนิตตา เชื้อไทย (2556) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสมุนไพร จำแนกประเภทได้ดังนี้

1. น้ำมันหอมระเหย (Essential oil) พืชสมุนไพรหลายชนิดสามารถนำมาสกัดน้ำมันหอมระเหยได้โดยวิธีการกลั่น ซึ่งจะได้ น้ำมันหอมระเหยมีกลิ่นหอมแตกต่างกันไปตามชนิดของพืชสมุนไพร น้ำมันหอมระเหยนี้มีสารสำคัญที่สกัดออกมาซึ่งจะใช้ประโยชน์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ มากกว่า รวมทั้งการใช้ในปริมาณที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับการนำพืชสมุนไพรมาใช้ในรูปแบบอื่น ตัวอย่าง ของพืชสมุนไพรที่นำมาสกัดน้ำมันหอมระเหย เช่น น้ำมันตะไคร้หอม จะใช้ในอุตสาหกรรมผลิตสบู่ แชมพู น้ำหอมหรือใช้ทำสารไล่แมลง น้ำมันไพลใช้ในผลิตภัณฑ์ครีมทาภายนอก ลดอาการอักเสบจากการฟกช้ำ
2. ยารับประทาน พืชสมุนไพรหลายชนิด สามารถนำมาใช้รับประทานเพื่อรักษาอาการของโรคได้ อาจใช้สมุนไพรชนิดเดียว หรือหลายชนิดรวมกันก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสารสำคัญที่มีอยู่ในพืชสมุนไพรชนิดนั้น ๆ ที่ออกฤทธิ์เพื่อการบำบัดรักษา เช่น บอระเพ็ด ฟ้าทะลายโจรมีสรรพคุณ ในการแก้ไข้ ภาวะไข้หวัด จึง มีสรรพคุณในการแก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ จี๋เหล็ก ไมยราพ มีสรรพคุณ ระงับประสาท คำฝอย กระจี้บบแดง กระจี้บเทียม มีสรรพคุณในการลดไขมันในเส้นเลือด

3. ยาสำหรับใช้ภายนอก เป็นพืชสมุนไพรที่สามารถนำมาบำบัดโรคที่เกิดขึ้นตามผิวหนัง แผลที่เกิดขึ้นตามร่างกายรวมทั้งแผลในปาก อาจใช้สมุนไพรชนิดเดียวหรือหลายชนิดรวมกันก็ได้ ลักษณะของการนำมาใช้มีหลายลักษณะมีทั้งใช้สด บดเป็นผง ครีม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสารสำคัญที่มีอยู่ในพืชสมุนไพรและความสะดวกในการนำมาใช้ ตัวอย่างของพืชสมุนไพรที่นำมาใช้เป็นยาสำหรับใช้ภายนอก เช่น บัวบก หว่า โทงเทง มีสรรพคุณในการรักษาแผลในปาก ฟรัง กานพลู มีสรรพคุณระงับกลิ่นปาก ผักบุ้งทะเล คำลิ่ง เท้ายายม่อม เสดดพังพอน มีสรรพคุณในการแก้แพ้ บัวบก ว่านหางจระเข้ มีสรรพคุณในการรักษาแผลน้ำร้อน

4. ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและเครื่องดื่มน้ำ พืชสมุนไพรหลายชนิดสามารถนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ ผู้บริโภคจึงรู้สึกปลอดภัยในการนำมารับประทาน เช่น บุก มีสรรพคุณในการดูดซับไขมันจากเส้นเลือด หรือใช้ลดน้ำหนัก ส้มแขก มีสรรพคุณเปลี่ยนไขมันเป็นพลังงาน หญ้าหนวดแมว คำฝอย หญ้าหวาน มีสรรพคุณเป็นเครื่องดื่มบำรุงร่างกาย ขับปัสสาวะ

5. เครื่องสำอาง เป็นการนำพืชสมุนไพรมาใช้อีกลักษณะหนึ่ง การนำพืชสมุนไพรมาใช้เป็นเครื่องสำอางมีมานานแล้ว และในปัจจุบันได้รับการยอมรับมากขึ้น เนื่องจากปลอดภัยกว่าการใช้สารสังเคราะห์ทางเคมี ทำให้มีผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยมีส่วนผสมของพืชสมุนไพรเกิดขึ้นมากมาย เช่น แชมพู ครีมนวดผม สบู่ โลชั่น ตัวอย่างพืชสมุนไพรที่นำมาใช้เป็นเครื่องสำอาง เช่น อัญชัน ว่านหางจระเข้ มะคำดีควาย เห็ดหลินจือ เป็นต้น

6. ผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช เป็นสมุนไพรที่มีฤทธิ์เบื่อเมาหรือมีรสขม ซึ่งมีคุณสมบัติในการปราบหรือควบคุมปริมาณการระบาดของแมลงศัตรูพืช โดยไม่มีพิษตกค้างในผลผลิต ไม่มีพิษต่อผู้ใช้และสภาพแวดล้อม ตัวอย่างพืชสมุนไพรที่ใช้ป้องกันกำจัดศัตรูพืช เช่น สะเดา ยาสูบ ตะไคร้หอม พื้ทะเลลายโจร ไพล เป็นต้น

7. ใช้นำมาบริโภคเป็นอาหาร แยกออกเป็น 5 ประเภทดังนี้

7.1 ประเภทใช้หัวและราก เช่น มันเทศ กลอย มันมือเสือ ข่าลิง ไพลบัว หอมใหญ่ กระเทียม หัวท้าวยายม่อม ฯลฯ

7.2 ประเภทดอก เช่น ดอกขจร ดอกผักเหลียง ดอกหมวก ดอกเข็ม ดอกกุหลาบมอญ หัวปลี สะเดา ดอกกระเจียว ดอกชมพู ดอกมะละกอ ดอกกะหล่ำ ดอกแก้ว ฯลฯ

7.3 ประเภทผล เช่น มะเขือม่วง มะเขือไข่เต่า น้ำเต้า พักเจียว พักข้าว มะกรูด มะยม ตะลิงปลิง กระเจียบ มะระขี้นก พริกชี้ฟ้า ฯลฯ

7.4 ประเภทใช้ใบและยอด เช่น ยอดขี้เหล็ก ยอดผักกระเฉด ยอดส้มกุ่ม ยอดดาวเรือง ใบชะพลู ใบเปราะ ใบชะมวง ใบจิก ใบไกรอ่อน ฯลฯ

7.5 ประเภทผัก เช่น ผักเพกา ผักกระถิน สะตอ ถั่วลิ้นเต่า ถั่วคิ้วนาง ถั่วแปบ ถั่วเขียว ผักข้าวโพด ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าพืชสมุนไพรเป็นอาหารที่จำเป็นต่อชีวิต เพราะนอกจากจะให้คุณค่าทางสารอาหารแล้ว ยังมีคุณค่าทางด้านสมุนไพรที่มีสรรพคุณในการบำรุงรักษาร่างกาย และยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น การใช้สมุนไพรเป็นเครื่องสำอาง การใช้สมุนไพรเป็นผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช อีกด้วย

สมุนไพรกับการรักษาโรค

รุ่งระวี เต็มศิริฤกษ์กุล (2560) ได้แบ่งประเภทของสมุนไพรแยกตามกลุ่มอาการไว้ดังนี้

1. สมุนไพรออกฤทธิ์ต่อระบบทางเดินอาหาร เช่น จิง ขมิ้น กระเพรา ติป्ली กระชาย พริกไทย สะระแหน่ อบเชย

2. สมุนไพรบรรเทาอาการท้องเสีย เช่น กล้ายดิบ ฟ้าทะลายโจร ใบฝรั่ง

3. สมุนไพรรักษากระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบ เช่น ขมิ้นชัน กล้ายดิบ กล้วยน้ำว่า

4. สมุนไพรบรรเทาอาการหวัด เป็นไข้ เช่น ฟ้าทะลายโจร

วงศ์สฤติย์ ฉั่วกุล (2560) ได้แบ่งประเภทของสมุนไพรแยกตามกลุ่มอาการไว้ดังนี้

1. สมุนไพรรักษาอาการระบบผิวหนัง เช่น ทองพันชั่ง ใบบัวบก ว่านหางจระเข้ พญายอ

2. สมุนไพรรักษาอาการทางระบบกล้ามเนื้อและกระดูก เช่น ไพล เถาวัลย์เปรียง

ผู้วิจัยจึงนำเนื้อหาเรื่องสมุนไพรในหัวข้อสมุนไพรกับการรักษาโรค โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 5 เรื่อง ดังนี้ Herb for stomach , Herb for muscle, Herb for fever & cough, Herb for health , Herb for apply มาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อไป

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2549, หน้า 228) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นสภาพความรู้สึกที่มีความสุข สดชื่นต่อบุคคล สิ่งของและบริการ เป็นภาวะทางอารมณ์เชิงบวกที่บุคคลแสดงออกเมื่อได้รับผลสำเร็จทั้งปริมาณและคุณภาพ ตามจุดมุ่งหมายตามความต้องการ ความพึงพอใจจึงเป็นผลของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง โดยมีการจูงใจ (Motivation) หรือสิ่งจูงใจ (Motivators) เป็นตัวเหตุ

ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 45) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียน เป็นความรู้สึกเต็มใจที่จะเรียน รักการเรียน มีความสุขสนุกสนานที่ได้เรียน ทำอะไรได้หลายอย่าง เพื่อการเรียนนั่นคือ ความพึงพอใจของคนสามารถส่งเสริมหรือยับยั้งสิ่งที่เขาจะแสดงออกได้

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจ จึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลแสดงออกเมื่อได้รับผลสำเร็จ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2549, หน้า 229-232) ได้สรุปเมื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความพึงพอใจจะแบ่งเป็น 2 แนวทางคือ ความพึงพอใจในบริการ (Service Satisfaction) กับความพึงพอใจในการทำงาน (Job Satisfaction) คือ

ความพึงพอใจในบริการ องค์ประกอบหรือสภาพการณ์ที่ทำให้การบริการได้รับความพึงพอใจ ตามแนวคิดของ Millet ได้แก่

1. ได้รับความบริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) ยุติธรรม ได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน ไม่กีดกัน ใช้มาตรฐานเดียวกัน
2. ได้รับความบริการทันเวลา (Timely Service) ได้แก่ ได้รับความบริการตรงเวลา ตรงตามความต้องการ
3. ได้รับความบริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) ได้แก่ ได้รับความบริการมากเพียงพอและเหมาะสม ทั้งบุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์
4. ได้รับความบริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) ได้แก่ ได้รับความบริการติดต่อกันไป ไม่เว้นระยะเวลา หรือให้บริการผู้อื่นก่อนโดยไม่จำเป็น
5. ได้รับความบริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) ได้แก่ การบริการที่ได้รับมีการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพให้ก้าวหน้าเรื่อย ๆ

ส่วน Aday และ Anderson เสนอว่า ผู้รับบริการจะรู้สึกพึงพอใจ การบริการใน 6 ประการ ได้แก่

1. ความสะดวกที่ได้รับ (convenience) ได้แก่ การใช้เวลารอคอย ได้รับการดูแล เท่าที่เป็นไปได้เมื่อมีความต้องการ และความสะดวกสบาย ได้รับความบริการ
2. การประสานการบริการ (Coordination) ได้แก่ สามารถได้รับความบริการทุกประเภท ตามที่ต้องการภายในสถานที่แห่งเดียว ได้รับความสนใจทั้งร่างกายและจิตใจ และมีการติดตาม ประเมินผลบริการ
3. อหยาศัยหรือความสนใจของผู้ให้บริการ (courtesy) ได้แก่ ความเป็นกันเอง ความห่วงใย ให้ความสนใจ

4. ข้อมูลข่าวสารทางการบริการที่ได้รับ (information) ได้แก่ ข้อมูลการบริการ เช่น การบริการทางการแพทย์จะได้แก่ ข้อมูลสาเหตุการเจ็บป่วย การรักษา และการใช้ยา
5. คุณภาพบริการ (quality) ได้แก่ มีการบริการที่เป็นมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ เวลาและบุคคล
6. ค่าใช้จ่ายในการบริการ (out of packet cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จ่ายกับการบริการ ตามความหมายของตัวอักษรคำว่า Service พฤติกรรมของผู้ให้บริการ ที่จะทำให้ผู้รับบริการพอใจ ได้แก่

S = smiling and sympathy ยิ้มแย้ม เอาใจใส่

E = early response รีบฟัง ตอบสนอง

R = respectful ให้เกียรติ ยอมรับ นับถือ

V = voluntariness manner สม่ักรใจ เต็มใจ มิใช่ทำอย่างเสียไม่ได้

I = image enhancing รักษาภาพพจน์ และสร้างเสริมภาพพจน์

C = courtesy สุภาพ นอบน้อมถ่อมตน อ่อนน้อม

E = enthusiasm กระฉับกระเฉง กระตือรือร้น

ส่วนความพึงพอใจในงาน เป็นความรู้สึกที่ดีโดยส่วนรวมของคนต่องานของเขา ซึ่งเป็นความต้องการของคนในการทำงาน ประกอบด้วย ความ ต้องการภายนอกและความต้องการภายใน ดังนี้

1. ความต้องการภายนอก ได้แก่
  - 1.1 รายได้
  - 1.2 ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน
  - 1.3 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
  - 1.4 ตำแหน่งหน้าที่
  - 1.5 การได้งานทำที่ถนัด
2. ความต้องการภายใน ได้แก่
  - 2.1 ความต้องการมีส่วนร่วมในหมู่คณะ
  - 2.2 ความต้องการเป็นที่รักใคร่ของเพื่อนและผู้ร่วมงาน
  - 2.3 ความต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือของผู้อื่น
  - 2.4 ความต้องการในศักดิ์ศรีของตนเอง

ความพึงพอใจของคนในการทำงานตามทฤษฎีการจูงใจของ Herzberg ประกอบด้วย

2 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) ปัจจัยเกี่ยวกับงาน ความสำเร็จของงาน ได้แก่
  - 1.1 ความสำเร็จของงาน
  - 1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ
  - 1.3 ลักษณะงาน (Work itself) ความรู้สึที่ดีหรือไม่ดีต่องานที่ทำ
  - 1.4 ความรับผิดชอบ
  - 1.5 โอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน
  - 1.6 มีโอกาสพัฒนาตน
2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่
  - 2.1 เงินเดือนและค่าตอบแทน
  - 2.2 ความสัมพันธ์กับบุคคลในหน่วยงาน
  - 2.3 สถานภาพการทำงาน มีเลขานุการ มีรถประจำตำแหน่ง มีอภิสิทธิ์บางอย่าง
  - 2.4 นโยบายและการบริหาร การจัดการบริหาร ให้อำนาจ มีนโยบาย แน่นนอน
  - 2.5 สภาพการทำงาน (Working condition) สภาพทางกายภาพ
  - 2.6 ความมั่นคงในงาน
  - 2.7 การนิเทศงาน ผู้นิเทศมีความรู้ ยุติธรรม เต็มใจให้คำแนะนำ มอบหมาย
รับผิดชอบให้
  - 2.8 ชีวิตส่วนตัว (Personal Life) การมีเวลาส่วนตัวที่ไม่มีสิ่ง รบกวน มีเวลาพักผ่อน
เป็นตัวของตัวเอง

การวัดความพึงพอใจ

สตรอมบอร์ก (Stromborg, 1984, หน้า 65 อ้างถึงใน ปัทิตตา ดิวงค์, 2557, หน้า 58)

ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ ย่อมแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่วิธีที่นิยมใช้กันมี 2 วิธีดังนี้ คือ

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีแบบสอบถามซึ่งได้รับการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหรือเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามากและอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ ทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวก รวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ แต่มีข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกและเขียนได้ มีความสามารถในการคิด

เป็น ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุดของ ความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตราอันดับ

สาโรช ไสยสมปติ (2559, หน้า 39) กล่าวว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการบริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจต่อการบริการ อาจกระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้ การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมกันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือจากบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ หรือเป็นคำตอบอิสระ โดย คำตอบที่ถามอาจจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะของการให้บริการสถานที่ให้บริการ ระยะเวลาในการให้บริการ บุคลากรที่ให้บริการ เป็นต้น การสัมภาษณ์เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ได้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีสัมภาษณ์นับเป็นวิธีการที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพมากอีกวิธีหนึ่ง การสังเกตเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการได้ โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมนั้นก่อนมารับบริการ ขณะรอรับบริการ และหลังจากการได้รับการบริการแล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาขอรับบริการ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2556, หน้า 252 - 253) กล่าวไว้ว่าในการวัดความพึงพอใจควรมีข้อตกลง เบื้องต้นดังนี้

1. การศึกษาความพึงพอใจเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลานั้น
2. ความพึงพอใจในสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดความพึงพอใจจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออก
3. การศึกษาความพึงพอใจของบุคคล มิใช่แต่เป็นการศึกษาทางความพึงพอใจของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้นด้วย

ภณิดา ชัยปัญญา (2541, หน้า 51) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจมีหลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามจัดทำแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น สามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ ซึ่งคำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี จึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกตเป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัด ที่ส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพ เป็นที่น่าเชื่อถือได้ จากการศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถาม ถือเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจที่นิยมใช้กันมากที่สุด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันขึ้นอยู่กับงานหรือรูปแบบของการวัดว่าจะใช้แบบสัมภาษณ์ หรือแบบสอบถามในการสรุปข้อมูล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้รูปแบบแบบสอบถามในการวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ภัทรา แก้วประดิษฐ์ (2561) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบเน้นเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า การใช้วิธีการสอนแบบเน้นเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนมีค่าประสิทธิภาพ 81.76/81.35 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แรงจูงใจโดยรวมของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบเน้นเนื้อหาเพื่อทักษะการเขียนอยู่ในระดับสูง

กิตติยา เกิดปลั่ง (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการเรียนรู้การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จังหวัดนนทบุรี ประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิจัยพบว่า (1) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา (CBI) ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีนัยสำคัญ ต่อกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหา (2) ปัจจัยทั้งหมด มีนัยสำคัญ ในระดับดีมาก ผลลัพธ์นี้จำเป็นต่อการปรับปรุงและพัฒนาทักษะด้านภาษาของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ในการออกแบบ หลักสูตรที่เน้นเนื้อหา ดังนั้นเทคนิคที่สำคัญของวิธีการสอนภาษา ควรเน้นเนื้อหา เนื่องจากการสอนที่บูรณาการเนื้อหา กับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาครั้งนี้ยังนำเสนอช่องว่างของการสอนและการเรียนที่จำเป็นและมีความสำคัญบนพื้นฐานของการเน้นเนื้อหาสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ผลลัพธ์ของการวิจัยนี้ใช้เป็นข้อเสนอแนะการต่อธุรกิจการศึกษาหรือสถาบันการศึกษาในการจัดการหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อย่างมีประสิทธิภาพและบูรณาการการเรียนการสอน

ถ้าโย สิงห์สุข (2563) ที่ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ นั้นมีประโยชน์อย่างไร ในบริบทของการฝึกอบรมนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 28 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระอื่น ในภาคการศึกษาปี 2561 ซึ่งผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาสาระวิทยาศาสตร์พื้นฐานกับผู้เชี่ยวชาญด้านสาระวิทยาศาสตร์ก่อนที่จะศึกษาด้านการนำเสนอการทดลองโดยใช้ภาษาอังกฤษกับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเนื้อหาภาษาอังกฤษจะเน้นด้านการเขียนบทและการพูดนำเสนอเนื้อเรื่อง หัวข้อการเรียนวิทยาศาสตร์ จากนั้นนักศึกษาได้เข้าสัมมนาแบบกลุ่มเพื่อหาว่านักศึกษาเห็นว่าการเรียนนี้มีผลอย่างไรกับการเรียนรู้ของตนเอง ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาถอดความ จับประเด็นจากการวิเคราะห์เนื้อหาจนพบว่าผู้เรียนมองว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ นั้นมีผล 3 ด้านคือด้านพฤติกรรม ระบบการคิดและอารมณ์ทำให้เป็นที่ยอมรับว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ นั้นเป็นแนวการสอนที่มีประสิทธิภาพเพราะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาไปพร้อมกับเนื้อหาที่มีประโยชน์ อันจะทำให้เกิดพัฒนาการด้านความคิดอีกด้วย

กฤตภูมิ ชมภูวิเศษ (2563) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง สมุนไพรมันต์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สมุนไพรมันต์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 81.08.79.23 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ก่อน เรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สมุนไพรมันต์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.80 คะแนน และ 23.77 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง คะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สมุนไพรมันต์ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.83 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.86 และ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนหลังเรียนของนักเรียน พบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียน ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สมุนไพรมันต์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.06$)

สายสมร ประสอนไชย (2556) ศึกษาการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้โดยเน้นเนื้อหาเป็นฐานและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ จุดประสงค์และเป้าหมายเนื้อหาสาระ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล ซึ่งขั้นตอนของยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้โดยเน้นเนื้อหาเป็นฐานและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ 2) นักศึกษาที่เรียนโดยการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 3) นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้โดยเน้นเนื้อหาเป็นฐานและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการได้รับการสอนตามแนวทางยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับ .01 4) นักศึกษาที่เรียนด้วยยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีเจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับดี

อัศวิน ลิ้มชัยเจริญ (2561) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นเนื้อหาต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าการใช้การสอนแบบเน้นเนื้อหา มีผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ การประเมินทัศนคติของนักเรียนยังให้ผลไปในทิศทางบวกต่อการใช้การสอนแบบเน้นเนื้อหา ผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 77.8 เห็นด้วยต่อการใช้การสอนแบบเน้นเนื้อหา มองว่าการสอนดังกล่าวช่วยให้การเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ประสบความสำเร็จ และมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการพูดภาษาอังกฤษในการเรียน

อาทิตย์ ศรีจันทร์คร (2560) การวิจัยครั้งมีวัตถุประสงค์ คือ เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี

บูรณาการเนื้อหาและภาษามีความสามารถในการฟัง-พูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูด ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Xie G.M. (2014) ได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการบูรณาการการสอนภาษาอังกฤษตามเนื้อหาและเทคโนโลยีมัลติมีเดีย พบว่า การเรียนการสอนตามเนื้อหา (Content-based Instruction-CBI) เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์และได้รับการพิสูจน์แล้วว่ารูปแบบการสอนนี้ให้คุณค่ากับเนื้อหามากกว่ารูปแบบทางภาษา สามารถพัฒนาความรู้ของนักเรียนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและปรับปรุงความสามารถทางภาษาได้ในเวลาเดียวกัน เทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะเทคโนโลยีมัลติมีเดียที่ช่วยเสริมเนื้อหาการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยการนำเสนอวิดีโอ รูปภาพ เสียง ฯลฯ ให้กับผู้เรียน ทำให้ CBI น่าสนใจยิ่งขึ้น จึงได้รับความนิยมอย่างมากในโปรแกรมการสอนภาษา อย่างไรก็ตาม แนวโน้มของการพึ่งพามัลติมีเดียมากเกินไป ควรได้รับการแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมดุลในการสอนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

Hardwick, S.W. (2009) ได้ศึกษาการใช้การสอนภาษาตามเนื้อหาสำหรับภูมิศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า การใช้การสอนภาษาตามเนื้อหา (Content-based Instruction-CBI) เป็นวิธีการที่สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพในการสอนเนื้อหาและทักษะหลักทางภูมิศาสตร์ในนักเรียนเรียนภาษาที่สอง โดยเน้นที่ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกันในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

Antonella, v. (2013) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบและประสิทธิผลของการสอนที่เน้นเนื้อหาในรูปแบบการใช้โปรแกรมภาษาเฉพาะอาชีพสำหรับผู้ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า การวัดการเรียนรู้ของรูปแบบไวยากรณ์สองรูปแบบ ตลอดจนความรู้เนื้อหาด้านอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่มได้รับประโยชน์อย่างมากจากการวัดทางภาษาส่วนใหญ่ แต่มีข้อได้เปรียบที่สำคัญสำหรับกลุ่มที่สอนโดยเน้นรูปแบบการสอนแบบเน้นเนื้อหาในการทดสอบความรู้ด้านเนื้อหา

Mart, C. (2021) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนรูปแบบที่เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณกรรมเป็นหลักและแนวทางผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า การสร้าง

สภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่ทำให้การอภิปรายวรรณกรรมโดยการผสมผสานรูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหาเป็นการเพิ่มความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาการสื่อสารได้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาแบบเนื้อหาเป็นฐาน พบว่าการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นฐานเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ในเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นหลัก ซึ่งผู้วิจัยนำความรู้เรื่องสมุนไพรมานำมาใช้เป็นเนื้อหาหลักในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกรูปแบบการสอนดังกล่าวมาเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อศึกษาความรู้ด้านสมุนไพรมาก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน งานวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 แบบแผนการทดลอง
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 ห้องเรียน โดยจัดแบบคละความสามารถ มีนักเรียน จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ใช้วิธีจับฉลากห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้นักเรียนจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 30 คน

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pre-test Post-test Design (สุวิมล ตีรกาพันธ์ 2551, หน้า 21) ตารางที่ 4 แบบแผนการทดลอง One-Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	การทดสอบก่อนการทดลอง	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน	การทดสอบหลังการทดลอง
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	แทน	กลุ่มทดลอง
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
X	แทน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 10 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด โดยวัดด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และด้านการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 30 คะแนน สร้างข้อสอบจำนวน 40 ข้อ เลือกใช้ 30 ข้อ

3. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรร ก่อนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด โดยประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ 4 ระดับ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการนำไปใช้ และ 4) ด้านการวิเคราะห์ แบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน สร้างข้อสอบจำนวน 30 ข้อ เลือกใช้ จำนวน 20 ข้อ

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน โดยใช้แบบประเมินในลักษณะมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert's Scale) จำนวน 16 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน เนื้อหาด้านสมุนไพรร และกรอบเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ตามหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบ ต่างๆ ที่อ่าน

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

1.3 ศึกษาขั้นตอนการสอนโดยใช้การสอนภาษาแบบเนื้อหาเป็นฐาน และปรับขั้นตอนการสอนได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Into)

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through)

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond)

1.4 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการทดลองโดยให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสอดคล้องกับแนวคิดในการวิจัย โดยจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ Herb เรื่อง 1. Herb for stomach, 2. Herb for muscle 3. Herb for fever & cough 4. Herb for health 5. Herb for apply. มีรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Herb

แผน	เรื่อง	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง/ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	Herb for stomach	<p>ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ที่อ่าน</p> <p>ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอก รายละเอียดสนับสนุน (Supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่ายๆ</p>	<p>ประโยค หรือข้อความ และความหมาย เกี่ยวกับ สมุนไพรแก้ อาการปวดท้อง</p> <p>คำถามเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ และรายละเอียด สนับสนุน เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <p>- Tenses: present simple</p>	<p>1.1 นักเรียนสามารถเลือก คำศัพท์ ประโยค ได้ตรงกับ ความหมายของ สมุนไพรได้</p> <p>1.2 นักเรียนสามารถบอก สรรพคุณของ สมุนไพรได้</p> <p>1.3 นักเรียนสามารถบอก หลักการ และเลือกใช้ Present simple & Present continuous ได้ ถูกต้อง</p>	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผน	เรื่อง	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
2	Herb for muscle	ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/ เขียน ประโยค และ ข้อความ ให้ สัมพันธ์กับสื่อ ที่ไม่ใช่ความ เรียง รูปแบบ ต่างๆ ที่อ่าน ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อ เรื่อง ใจความ สำคัญบอก รายละเอียด สนับสนุน (Supporting detail) และ แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและ อ่าน พร้อมทั้ง ให้เหตุผลและ ยกตัวอย่าง ง่ายๆ	ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับ สมุนไพรรักษาอาการปวด กล้ามเนื้อ คำถามเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญและ รายละเอียดสนับสนุน เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่ หรือไม่ - Adverbs of frequency - ing form & to-infinitive	2.1 นักเรียนสามารถ เลือก คำศัพท์ ประโยค ของ สมุนไพรได้ 2.2 นักเรียนสามารถ อธิบายสรรพคุณของ สมุนไพรได้ถูกต้อง 2.3 นักเรียนสามารถ บอกหลักการและ เลือกใช้ Adverbs of frequency -ing form & to-infinitive ได้ ถูกต้อง	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผน	เรื่อง	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง/ ผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การ เรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
3	Herb for fever & cough	ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/ เขียน ประโยค และ ข้อความ ให้ สัมพันธ์กับสื่อที่ ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ที่ อ่าน ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียด สนับสนุน (Supporting detail) และ แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและ อ่าน พร้อมทั้ง ให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างง่ายๆ	ประโยค หรือ ข้อความและ ความหมาย เกี่ยวกับ สมุนไพร ลดไข้และบรรเทา อาการไอ เรื่องจากสื่อ ประเภทต่างๆ เช่น เว็บไซต์ คำถามเกี่ยวกับ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญและ รายละเอียด สนับสนุน เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่ หรือไม่ - Tenses: past simple	3.1 นักเรียนสามารถ เลือก คำศัพท์ ประโยค ได้ตรงกับ ความหมายของ สมุนไพรได้ 3.2 นักเรียนสามารถ อธิบายสรรพคุณของ สมุนไพรได้ถูกต้อง 3.3 นักเรียนสามารถ บอกหลักการและ เลือกใช้ Past simple (Regular and irregular verbs)	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผน	เรื่อง	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง/ ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
4	Herb for health	ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/ เขียน ประโยค และ ข้อความ ให้ สัมพันธ์กับสื่อที่ ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบ ต่าง ๆ ที่ อ่าน ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียด สนับสนุน (Supporting detail) และแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่าน พร้อม ตั้งให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างง่าย ๆ	- ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับ สมุนไพรเพื่อสุขภาพ - บทสนทนา คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญและรายละเอียด สนับสนุน เช่น ใคร ทำอะไร ที่ ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ some/any/much/many/a lot of/a little/a few - ประโยคที่ใช้ในการ แสดงความคิดเห็น การ ให้เหตุผล และการ ยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../ I believe...	4.1 นักเรียนสามารถ เลือกใช้ประโยคบท สนทนาเกี่ยวกับ สมุนไพรได้ถูกต้อง 4.2 นักเรียนสามารถพูด สนทนาเกี่ยวกับการนำ สมุนไพรไปใช้ได้ 4.3 นักเรียนสามารถ เลือกใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few ได้ อย่างถูกต้อง	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผน	เรื่อง	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง/ ผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การ เรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
5	Herb for apply	ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/ เขียนประโยค และข้อความ ให้ สัมพันธ์กับสื่อที่ ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบ ต่างๆ ที่ อ่าน ต 1.1 ม.2/4 เลือก หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียด สนับสนุน (Supporting detail) และแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่าน พร้อม ตั้งให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างง่ายๆ	ประโยค หรือข้อความ และความหมาย เกี่ยวกับประโยชน์ของ สมุนไพรใช้ภายนอก เรื่องจากสื่อประเภท ต่างๆ เช่น เว็บไซต์ คำถามเกี่ยวกับ ใจความสำคัญและ รายละเอียดสนับสนุน เช่น ใคร ทำอะไร ที่ ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ Relative pronouns (who, which, whose, that) ประโยคที่ใช้ในการ แสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการ ยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../ I believe...	5.1 นักเรียนเลือก คำศัพท์ และประโยค เกี่ยวกับสมุนไพรได้ 5.2 นักเรียนเขียน ประโยคบรรยาย สรรพคุณสมุนไพร ได้ 5.3 นักเรียนสามารถ บอกหลักการและ เลือกใช้ Relative pronouns (who, which, whose, that)	2
				รวม	10

1.5 ออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ตามโครงสร้างและ เนื้อหาที่กำหนดในองค์ประกอบของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) ตัวชี้วัด 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ 5) สาระการเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน มี ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Intro)

เป็นขั้นที่ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน และเป็นการเตรียมความพร้อม สำหรับการเรียนเนื้อหาใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through)

เป็นขั้นที่ผู้สอนนำรูปแบบการสอนภาษาแบบเนื้อหาเป็นฐาน มาใช้จัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยเน้นเนื้อหาเรื่องสมุนไพรร ผ่านการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อ และกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ผู้เรียนในรูปแบบของบทสนทนา บทอ่าน ใช้รูปภาพประกอบ ใช้สื่อ ของจริง หรือสถานการณ์จำลอง

ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำภาษาและความรู้ในเนื้อหาที่เรียนนั้นไปใช้ สามารถใช้ ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงได้อย่างอิสระ

7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบ การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอต่ออาจารย์ที่ ปริญญาควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบภาษา และความเหมาะสมของแผนการจัดการ การเรียนรู้ พร้อมทั้งได้คำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อประเมินความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็น มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 หน้า 82-83) ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมาหาค่าเฉลี่ย โดยเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 หน้า 82-83)

เกณฑ์การประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยที่ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ควรอยู่ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ซึ่งจากการประเมินพบว่ามีความเหมาะสม เฉลี่ย 4.95 คะแนน แสดงว่าแผนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 (รายละเอียดดังตารางที่ 18)

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับให้แผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้

1.9 นำไปทดสอบ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมด้านเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล ก่อนนำไปใช้จริง

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปใช้จริง

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่แก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการวิจัยต่อไป

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และด้านการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบโดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ และเลือกใช้จำนวน 30 ข้อ มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.3 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยประเมินการเรียนรู้ 3 ด้าน ดังนี้

2.3.1 ด้านคำศัพท์ เพื่อวัดความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง

2.3.2 ด้านไวยากรณ์ เพื่อวัดความเข้าใจในการใช้หลักไวยากรณ์ได้ถูกต้อง

2.3.3 ด้านการสื่อสาร เพื่อวัดความเข้าใจในบทสนทนา และเลือกใช้บทสนทนาได้ถูกต้องตามบริบท

2.4 เขียนนิยามเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาเนื้อหาจากหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง แบบเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ แบ่งประเมิน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านคำศัพท์ 2) ด้านไวยากรณ์ และ 3) ด้านการสื่อสาร รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวชี้วัด Indicators	จุดประสงค์การเรียนรู้ Learning Objectives	ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด				
		ด้านคำศัพท์	ด้านไวยากรณ์	ด้านการสื่อสาร	รวม (ข้อ)	ต้องการจริง
ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียน ประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง รูปแบบ ต่างๆ ที่อ่าน	1.1 นักเรียนสามารถเลือก คำศัพท์ ประโยค ได้ตรงกับ ความหมายของสื่อนั้นได้	2(1)		2(1)	4	2
ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อ เรื่อง ใจความสำคัญบอก รายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและ อ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ	1.3 นักเรียนสามารถบอก หลักการ และเลือกใช้ Present simple & Present continuous ได้ถูกต้อง		4(3)		4	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวชี้วัด Indicators	จุดประสงค์การเรียนรู้ Learning Objectives	ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด			
		ด้านคำศัพท์	ด้านไวยากรณ์	ด้านการสื่อสาร	รวม (ข้อ) ต้องการจริง
ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียน ประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง รูปแบบ ต่างๆ ที่อ่าน	2.1 นักเรียนสามารถเลือก คำศัพท์ ประโยค ได้ตรงกับ ความหมายของสมุนไพรมได้	2(2)		2(1)	4 3
ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อ เรื่อง ใจความสำคัญบอก รายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและ อ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ	2.3 นักเรียนสามารถบอก หลักการและเลือกใช้ Adverbs of frequency -ing form & to-infinitive ได้ ถูกต้อง		4(3)		4 3
	3.1 นักเรียนสามารถเลือก คำศัพท์ ประโยค ได้ตรงกับ ความหมายของสมุนไพรมได้	4(3)		2(2)	6 5
	3.3 นักเรียนสามารถบอก หลักการและเลือกใช้ Past simple (regular and irregular verbs)		4(3)		4 3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวชี้วัด Indicators	จุดประสงค์การเรียนรู้ Learning Objectives	ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด				
		ด้านคำศัพท์	ด้านไวยากรณ์	ด้านการสื่อสาร	รวม (ข้อ)	ต้องการจริง
ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียน ประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง รูปแบบ ต่างๆ ที่อ่าน	4.1 นักเรียนสามารถเลือกใช้ ประโยคบทสนทนาเกี่ยวกับ สมมุติพรได้ถูกต้อง			2(1)	2	1
	4.2 นักเรียนสามารถพูด สนทนาเกี่ยวกับการนำเสนอพร ไปใช้ได้			2(2)	2	2
ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อ เรื่อง ใจความสำคัญบอก รายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและ อ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ	4.3 นักเรียนสามารถเลือกใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few ได้อย่าง ถูกต้อง		4(3)		4	3
	5.1 นักเรียนเลือกคำศัพท์ และ ประโยค เกี่ยวกับประโยชน์ ของสมมุติพรได้	2(2)			2	2
	5.3 นักเรียนสามารถบอก หลักการและเลือกใช้ relative pronouns (who, which, whose, that)		4(3)		4	3
รวมทั้งหมด		10(8)	20(15)	10(7)	40	30

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบปรนัยชนิด
เลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อเลือกใช้ 30 ข้อ โดยสร้างให้สอดคล้อง
กับจุดประสงค์การเรียนรู้และครอบคลุมสาระการเรียนรู้โดยเรียงลำดับตามสาระการเรียนรู้และ
ความยากง่าย

2.5 นำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วจึงนำข้อเสนอนั้นไป
ปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5
ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 2 คน และครูใน
สถานศึกษา 2 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาความ
สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

- คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.7 นำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ
มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) (สุวิมล ติรกานันท์, 2551,
หน้า 148) ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือเลือกมาใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ควรพิจารณาว่าให้ปรับปรุง หรือตัดทิ้ง
โดยค่า IOC จะต้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไป ซึ่งจากการประเมินพบว่าข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนทั้งหมด มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 (รายละเอียดดังตารางที่ 19)

2.8 นำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบทดสอบมา
ตรวจคำตอบโดยให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก และให้คะแนน 0 คะแนนสำหรับข้อที่
ตอบผิด

2.9 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบซึ่งเป็น
แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก เป็นรายข้อ คำนวณหาค่าความยาก (p) และคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก
(r) (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, หน้า 199-201) พบว่า แล้วคัดเลือกข้อสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง
.47 – .67 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 - .27 จำนวน 30 ข้อ (รายละเอียดดังตารางที่ 21)

2.10 นำแบบทดสอบที่เข้าเกณฑ์ ทำการคำนวณค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร
KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (สุวิมล ติรกานันท์, 2551, หน้า 154-155) ซึ่ง
มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (KR – 20) เท่ากับ 0.96 (รายละเอียดดังตารางที่ 23)

2.11 นำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คัดเลือกแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาอีกครั้ง

2.12 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ฉบับสมบูรณ์ สำหรับใช้ในการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร โดยประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ 4 ระดับ
ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการนำไปใช้ และ 4) ด้านการวิเคราะห์ เป็นแบบ
ปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ เลือกใช้จำนวน 20 ข้อ มีลำดับ
ขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหาเรื่องสมุนไพร จากเอกสารและตำราต่าง ๆ

3.2 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้
แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3.3 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ โดยประเมินพฤติกรรมการ
การเรียนรู้ 4 ระดับ

3.4 เขียนนิยามเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร และศึกษาเนื้อหาจาก
เอกสาร ตำรา บทความ ผลงานการวิจัย แบบเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้วสร้างตารางวิเคราะห์
ข้อสอบ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ 4
ระดับ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการนำไปใช้ และ 4) ด้านการวิเคราะห์
รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร

แผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ Learning Objectives	ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด					
		ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	รวม (ข้อ)	ต้องการจริง
1 Herb for stomach	1.2 นักเรียนสามารถบอกสรรพคุณของสมุนไพรได้	13(10)				13	10
2 Herb for muscle	2.2 นักเรียนสามารถอธิบายสรรพคุณของสมุนไพรได้ถูกต้อง		3(2)		2(1)	5	3
3 Herb for fever & cough	3.2 นักเรียนสามารถอธิบายสรรพคุณของสมุนไพรได้ถูกต้อง		4(3)		3(1)	7	4
4 Herb for health	4.2 นักเรียนสามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับการนำสมุนไพรไปใช้ได้			3(2)		3	2
5 Herb for apply	5.2 นักเรียนเขียนประโยชน์บรรยายสรรพคุณสมุนไพรได้			2(1)		2	1
	รวม	13(10)	7(5)	5(3)	5(2)	30	20

3.4 สร้างข้อสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรรูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อเลือกใช้ 20 ข้อ โดยสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.5 นำข้อสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรรูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วจึงนำข้อเสนอนั้นไปปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำข้อสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรรูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านสมุนไพรรูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 1 คน และครูในสถานศึกษา 1 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.7 นำข้อสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรรูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) (สุวิมล ติรภานันท์, 2551, หน้า 148) ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 คัดเลือกมาใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ควรพิจารณาว่าให้ปรับปรุง หรือตัดทิ้ง โดยค่า IOC จะต้องมีความมากกว่า 0.50 ขึ้นไป ซึ่งจากการประเมินพบว่าข้อสอบวัดความรู้ทั้งหมดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 (รายละเอียดดังตารางที่ 20)

3.8 นำข้อสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรรูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่ผ่านการเรียนเรื่องสมุนไพรมานแล้ว จากนั้นนำแบบทดสอบมาตรวจคำตอบโดยให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก และให้คะแนน 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด

3.9 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก เป็นรายข้อ คำนวณหาค่าความยาก (p) และคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (r) (สมนึก ภัททิษณี, 2549, หน้า 199-201) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .50 - .67 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .33 - .50 จำนวน 20 ข้อ (รายละเอียดดังตารางที่ 22)

3.10 นำแบบทดสอบที่เข้าเกณฑ์ ทำการคำนวณค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร

KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (คูวิมล ตีรกันันท์, 2551, หน้า 154-155) ซึ่ง
มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 0.89 (รายละเอียดดังตารางที่ 25)

3.11 นำข้อสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรมที่คัดเลือกแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาอีกครั้ง

3.12 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรม ฉบับสมบูรณ์ สำหรับใช้ในการ
วิจัยโดยการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบประเมินความพึงพอใจหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้
รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ประเมินหลังเรียน โดยใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating
scale) มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึง
พอใจหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็น
ฐาน

4.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ใช้เกณฑ์แบบมาตราประมาณค่า (rating scale)
ของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 82-83) ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวม ของทุกข้อคำถามรวมกันเทียบ
เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด , 2553, หน้า 82-83)

4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก

3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี

2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาควบคุม
วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วจึงนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

-1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

4.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) (คูวิมล ติรกันันท์ 2551, หน้า 148) โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป จากการประเมินพบว่าแบบประเมินความพึงพอใจทั้งหมด มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 (รายละเอียดดังตารางที่ 27)

4.6 นำแบบประเมินความพึงพอใจ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และตรวจนับคะแนน

4.7 จากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจมาหาค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่าแบบวัดความพึงพอใจ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .18 - .31 (รายละเอียดดังตารางที่ 28)

4.8 คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha coefficient) ครอนบาค (Cronbach, 1970) พบว่า แบบวัดความพึงพอใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.57 (รายละเอียดดังตารางที่ 29)

4.9 นำแบบประเมินความพึงพอใจ ที่คัดเลือกแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง

4.10 จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจ ฉบับสมบูรณ์ สำหรับใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลองผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา จำนวน 30 คน ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Herb จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องสมุนไพร จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 10 ชั่วโมง

4. ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Herb จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องสมุนไพร จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

5. ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

6. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติในการ วิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสวนอุดม วิทยา

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดย ใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์แบบ t-test แบบ dependent samples

3. เปรียบเทียบความรู้ด้านสมุนไพรก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถิติ สำหรับการวิเคราะห์แบบ t-test แบบ dependent samples

4. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจของนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน คะแนนตัวกลางเลขคณิต
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Stand Deviation) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540, หน้า 99)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum x^2 + (\sum x)^2}{n(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร
(สุวิมล ตีรกานันท์ 2551, หน้า 148)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2553 หน้า 112)

$$p = \frac{P_H + P_L}{2n}$$

เมื่อ p แทน ดัชนีความยากง่าย
 P_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

เมื่อ r แทน อำนาจจำแนก
 P_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ สูตร KR-20 ของคู
เดอร์-ริชาร์ดสัน (สุวิมล ตีรกาพันธ์, 2551, หน้า 154-155) คำนวณได้จากสูตร

$$r = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งหมด

หาความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ใช้
สูตรของครอนบาค (สุวิมล ตีรกาพันธ์, 2551, หน้า 156)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบประเมินความพึงพอใจ
	s_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ใช้การทดสอบค่าที แบบ Dependent sample เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
(สม โภชน์ อเนกสุข, 2559, หน้า 120)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad \text{และ } df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาแจกแจงแบบ t
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการสอบก่อน และ
หลังเรียน			
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนการ
สอบก่อนและหลังเรียน			
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการเสนอผลการวิจัย ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบ t
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านสมุนไพรรก่อนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ได้ผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

กลุ่มทดลอง	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังเรียน	30	16.70	3.62	29	7.152	.000
ก่อนเรียน	30	13.03	2.56			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 13.03 ($\bar{X} = 13.03, SD = 2.56$) และหลังเรียนเท่ากับ 16.70 ($\bar{X} = 16.70, SD = 3.62$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนข้อสอบ	ร้อยละของคะแนนที่นักเรียนตอบถูก
ด้านคำศัพท์	8	53.33
ด้านไวยากรณ์	15	58.44
ด้านการสื่อสาร	7	52.38
รวม/เฉลี่ย	30	54.72

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานหน่วยการเรียนรู้ Herb หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านไวยากรณ์ สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.44 ด้านคำศัพท์ รองลงมาเป็นอันดับสอง คิดเป็นร้อยละ 53.33 และด้านการสื่อสาร ต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.38

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านสมุนไพรก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ได้ผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านสมุนไพรก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

กลุ่มทดลอง	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังเรียน	30	12.97	0.34	29	12.85	.000
ก่อนเรียน	30	10.63	0.30			

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านสมุนไพรก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนเท่ากับ 10.63 ($\bar{X} = 10.63, SD = 0.30$) และหลังเรียนเท่ากับ 12.97 ($\bar{X} = 12.97, SD = 0.34$) เมื่อ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านสมุนไพรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ระดับความรู้ในแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนข้อสอบ	ร้อยละของคะแนนที่นักเรียนตอบถูก
ความรู้	10	69.00
ความเข้าใจ	5	64.00
การนำไปใช้	3	62.22
การวิเคราะห์	2	51.67
รวม/เฉลี่ย	20	61.72

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานหน่วยการเรียนรู้ Herb หลังเรียนมีความรู้ด้านสมุนไพรในระดับความรู้ สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.00 รองลงมาเป็นด้านความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 64.00 ด้านการนำไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 62.22 ตามลำดับ และด้านการวิเคราะห์ ต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.67

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 12 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. ครูมีการเตรียมการสอน	4.80	0.41	มากที่สุด
2. การจัดบรรยากาศการเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.60	0.56	มากที่สุด
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง	4.67	0.48	มากที่สุด
4. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.73	0.52	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	4.80	0.41	มากที่สุด
6. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล	4.70	0.47	มากที่สุด
7. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย	4.80	0.41	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ	4.80	0.41	มากที่สุด
9. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา	4.80	0.41	มากที่สุด
10. ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย	4.77	0.43	มากที่สุด
11. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน	4.77	0.43	มากที่สุด
12. ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	4.73	0.45	มากที่สุด
13. ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด อินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	4.60	0.50	มากที่สุด
14. ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม	4.90	0.31	มากที่สุด
15. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
16. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	4.70	0.47	มากที่สุด
ผลรวมความพึงพอใจ	4.74	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน พบว่า ภาพรวมคะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74, SD = 0.45$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อน และหลังเรียน ความรู้ด้านสมุนไพร และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb โดยวัดด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และด้านการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ (Multiple choice) จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .47-.67 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20-.27 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ .96 แบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร โดยประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ 4 ระดับ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการนำไปใช้ และ 4) ด้านการวิเคราะห์ แบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ เลือกตอบ (Multiple choice) จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .50-.67 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .33-.50 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร เท่ากับ .89 และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ซึ่งสร้างขึ้นโดยผู้วิจัย โดยให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง ใช้เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงซึ่งกำหนดแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert's Scale) 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .16-.31 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจเท่ากับ .57

รูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนกับหลังการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design วิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบ

ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านสมุนไพรร โดยใช้การทดสอบค่าที แบบ Dependent sample และการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Herb ก่อนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. คะแนนความรู้ด้านสมุนไพรร ก่อนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.74$, $SD = 0.45$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Herb เรื่อง Herb for stomach, Herb for muscle, Herb for fever & cough, Herb for health, Herb for apply. ความรู้ด้านสมุนไพรร และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สามารถสรุปผลการวิจัย และมีประเด็นการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ Herb ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เนื้อหาเป็นฐานจะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและเกิดการเรียนรู้โดยผ่านการฝึกทักษะทางภาษา มีกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา ในสถานการณ์จริง ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียนได้ฟังหรืออ่านบทความที่ได้จากสื่อจริง (Authentic material) และแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีโอกาสได้สัมผัสด้วยตนเอง ได้ฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนและสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาเพิ่มมากขึ้น เนื่องมาจากผู้เรียนได้ฝึกทั้งทักษะทางภาษา (Language skills) และทักษะการเรียนรู้ (Study skills) ซึ่งจะเตรียมผู้เรียนให้พร้อม

ที่จะใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนทราบถึงแนวทางการนำภาษาไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้บทเรียนทางภาษามีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของคราเชน (Krashen, 1983) ที่ว่า การสอนภาษาที่สองจะประสบความสำเร็จได้เมื่อมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนคล้าย ๆ กับการสอนภาษาที่หนึ่ง ทั้งนี้คราเชน เชื่อว่า การรู้ภาษาที่สองมีความคล้ายคลึงกับการรู้ภาษาที่หนึ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ นอกจากนี้คราเชน ยังเชื่อว่า การสอนภาษาควรเน้นความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบ (Form) เมื่อผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายจะทำให้บรรยากาศการเรียนเป็นอิสระ ผู้เรียนไม่มีความวิตกกังวล การเรียนภาษาที่สองอย่างมีความหมาย เช่น การนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ทำให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ในรูปของภาษาที่สองแทนที่จะเป็นภาษาที่หนึ่ง ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองมีความหมายมากขึ้น เพราะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในด้านการแสวงหาความรู้ในระดับสูง และในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำไย สิงห์สุข (2563) ที่ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ซึ่งเนื้อหาภาษาอังกฤษจะเน้นด้านการเขียนบทและการพูดนำเสนอเนื้อเรื่องหัวข้อการเรียนวิทยาศาสตร์ การศึกษาพบว่าผู้เรียนมองว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อนี้มีผลสามด้านคือด้านพฤติกรรม ระบบการคิดและอารมณ์ทำให้เป็นที่ยอมรับว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อเป็นแนวการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพราะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาไปพร้อมกับเนื้อหาที่มีประโยชน์ อันจะทำให้เกิดพัฒนาการด้านความคิดอีกด้วย นอกจากนี้ การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานยังช่วยเพิ่มทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนอีกด้วย เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัสวิน ลิมชัยเจริญ (2561) ที่ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นเนื้อหาต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าการใช้การสอนแบบเน้นเนื้อหาให้ผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. คะแนนความรู้ด้านสมรรถนะก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการเน้นเนื้อหาเป็นฐานให้ความสำคัญแก่เนื้อหาที่จะนำมาเป็นสื่อในการสอน โดยผู้สอนต้องตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ว่าต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร แล้วเลือกเนื้อหาวิชา

ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้โดยผู้สอนเลือกเนื้อหาเรื่องสมุนไพรมานำมาใช้เป็นเนื้อหาหลักในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนนำคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์ มาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน ภาระงาน แบบฝึกหัดเพื่อสอนในชั้นเรียน โดยมีการใช้สื่อการสอนที่เป็นสื่อจริง มีแหล่งเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียน ได้เห็นและ ได้สัมผัสด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้จดจำ คำศัพท์ได้มากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ผู้เรียนก็ได้รับองค์ความรู้เรื่องสมุนไพรมานำใช้ในการเรียนการสอน ภาษาตามแนวการสอนนี้อีกด้วย ซึ่งเป็นการช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนและ ช่วยให้ผู้เรียน ได้ฝึกทักษะทางภาษาและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านฉลาก ยาที่เป็นภาษาอังกฤษ การสืบค้นความรู้เรื่องสมุนไพรมเพิ่มเติมจากบทความต่างประเทศ

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโมฮัน (Mohan, 1986) กล่าวว่าภาษาไม่เพียงแต่จะเป็นสื่อกลางในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้เนื้อหาสาระข้ามหลักสูตรอีกด้วย เป้าหมายของการสอน โดยการบูรณาการคือการเรียนรู้ทั้งภาษาและเนื้อหาวิชาไปพร้อม ๆ กัน แนวการสอนภาษา โดยวิธีการเน้นเนื้อหาเป็นฐานทำให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ภาษาที่สองและผู้เรียน ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิริติกา มาชะสุข (2562) ที่ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตร English Program ผลการวิจัยพบว่าหลังได้รับการสอน ภาษาที่เน้นเนื้อหา นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาผ่านเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Settlage et al. (2005) ที่ได้ทำการ วิจัยการเรียนการสอนแบบการบูรณาการการสอนภาษาอังกฤษและการสอนเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (Sheltered instruction) ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าการเปิด โอกาสให้นักเรียน ได้ใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่หลากหลายร่วมกับผู้อื่น ทั้งกิจกรรมการอ่าน เขียน ฟัง และพูด ทำให้นักเรียนมีทักษะภาษาที่ดีขึ้น รวมถึงการปรับใช้ภาษาที่ง่ายและเหมาะสมกับนักเรียน เช่น การเน้นย้ำคำศัพท์หรือเนื้อหาที่สำคัญและการปรับระดับคำศัพท์ให้สูงขึ้นต่อความเข้าใจของ นักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้อย่างรวดเร็วส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้ด้านสมุนไพรม หน่วยการเรียนรู้ Herb ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน พบว่า ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.74, SD = 0.45$) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน เป็นการสอนที่ผู้สอนสามารถเลือกเนื้อหาที่มีความหลากหลาย และมีความน่าสนใจโดยผู้เรียนไม่ได้เรียนจากแบบเรียนอย่างเดียว และผู้สอนสามารถเลือกเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบปกติ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ได้เป็นธรรมชาติจากการศึกษาเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ เนื่องจากบทเรียนและเนื้อหาที่ใช้เป็นสื่อจริงและผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้เนื้อหาที่ได้เรียนในบทเรียนให้เข้ากับชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครวิน ลิมชัยเจริญ (2561) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นเนื้อหาต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทัศนคติของนักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินทัศนคติของนักเรียนยังให้ผลในทิศทางบวกต่อการใช้การสอนแบบเน้นเนื้อหา ผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 77.8 เห็นด้วยต่อการใช้การสอนแบบเน้นเนื้อหา มองว่าการสอนดังกล่าวช่วยให้การเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ประสบผลสำเร็จ และมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการพูดภาษาอังกฤษในการเรียน ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัย ธัญญวิทย์ วุฒิสว่างวงศ์ (2560) ที่ศึกษาผลของการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีสอนแบบซิกซ์ทีที่มีต่อทักษะการนำเสนองานด้วยวาจาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีสอนแบบซิกซ์ทีแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสอนการพูดนำเสนองานด้วยวาจา เนื่องจากการสอนโดยใช้เนื้อหาเป็นฐานเป็นการสอนที่ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและมีความสนใจในเนื้อหาที่เรียน

จากการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้ด้านสมุนไพรรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้นั้น อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสารที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้ด้านสมุนไพรรและคามพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ครูผู้สอนควรทำการปฐมนิเทศนักเรียนให้เกิดความรู้และแนะนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

1.2 การใช้สื่อนอกห้องเรียน หรือสื่อจริง สามารถทำได้หลากหลายโดยไม่จำกัดแค่สื่อที่ผู้สอนนำมาให้ ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติมได้ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต เพื่อให้ได้ข้อมูลในการทำกิจกรรม และการนำเสนอผลงานมีข้อมูลที่ครบถ้วน และถูกต้องมากที่สุด

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน ครูผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนได้คะแนนในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษน้อยที่สุด ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยคสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบท

2.2 ผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องสมุนไพรร นักเรียนมีระดับความรู้ในด้านการวิเคราะห์น้อยที่สุด ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เช่น การเรียนรู้โดยเน้นมโนทัศน์ (Concept-based learning) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) เป็นต้น

2.3 การประเมินความพึงพอใจพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมไม่มากนัก ผู้สอนจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน สื่อ อินเทอร์เน็ต ห้องสมุด เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ และสามารถต่อยอดความรู้ต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตรกรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กิริติกา มาหะสุข. (2562). การศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ด้วยการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตร English Program. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 14(3), 389-398.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤตภูมิ ชมภูวิเศษ. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สมุนไพรพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 15(2), 29-42.
- ก่องกานดา ชยามฤต. (2541). *คู่มือจำแนกพรรณไม้*. กรุงเทพฯ: กรมป่าไม้.
- กานดา ณ ถลาง. (2515). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ 1 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กิตติยา เกิดปลั่ง. (2563). การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการเรียนรู้ภาษาที่เน้นเนื้อหา สำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในจังหวัดนนทบุรีประเทศไทย. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*, 10(2), 17-30.
- กุลยา เบญจกาญจน์. (2530). การสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร. *วารสารมิตรครู*, 29(5), 22-25.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- จุไรรัตน์ ถักษณะศิริ. (2540). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทรงธรรม สุขสว่าง และคณะ. (2542). *ศาสตร์และศิลป์การจัดการทรัพยากรสัตว์ป่าในพื้นที่คุ้มครอง*. กรุงเทพฯ: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช.
- ธัญญวิทย์ วุฒิสว่างวงศ์. (2560). ผลของการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีสอนแบบซิกซ์ทีที่มีต่อทักษะการนำเสนองานด้วยวาจา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 12(3), 330-345.
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2544). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. (2549). *สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์.
- ปัทมดา ดิวงค์. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ประยงค์ กลั่นฤทธิ์. (2556). *แนวการสอนภาษาอังกฤษในบริบทภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรรณนราย ทรัพย์ประภา. (2529). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พนิตดา เชื้อไทย. (2556) *การจัดการความรู้เรื่องผักสมุนไพรในการดูแลสุขภาพของประชาชน หมู่บ้านปางปงปางทราย ตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2548). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์รี่มีสท์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). *การเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ: แนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน 1*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- เพ็ญนภา ทรัพย์เจริญ. (2548). *การดูแลสุขภาพแบบพึ่งตนเองด้วยยาสมุนไพรในงานสาธารณสุขมูลฐาน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาตำราการแพทย์แผนไทย มูลนิธิการแพทย์แผนไทยพัฒนา.
- เพ็ญนภา ทิพย์สุราษฎร์. (2559). *การศึกษาพืชสมุนไพรท้องถิ่นและภูมิปัญญาการใช้พืชสมุนไพร*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย

- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภัทรา แก้วประดิษฐ์ (2561). การใช้วิธีสอนแบบเน้นเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน ,
วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย, 13(24), 79-93.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2553). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษนา ทองบุญเกื้อ. (2551). ความหลากหลายและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพรในสวนอุทยานถ้ำ
เพชร-ถ้ำทอง อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์. นครสวรรค์: สำนักงานบริหารพื้นที่
อนุรักษ์ที่ 12 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช.
- ระวีวรรณ ศรีครามครัน. (2539). การสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- รังสรรค์ ชุณหวารกรณ์. (2545). โลกแห่งสมุนไพร. เข้าถึงได้จาก
<http://www.angelfire.com/ri2/rangsan/important.html>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์
พับลิเคชั่นส์.
- รุ่งระวี เต็มศิริฤกษ์กุล. (2560). เอกสารประกอบการสอน เรื่อง สมุนไพรตามกลุ่มอาการ รายวิชา เกษษ
พฤกษศาสตร์ สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล.
กรุงเทพฯ: สถานการแพทย์แผนไทยประยุกต์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4) .กรุงเทพฯ: สุวี
ริยาสาน.
- ลำไย สิงห์สุข. (2563). การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์. วารสารรัตนปัญญา, 5(1), 249–258.
- วงศ์สถิตย์ ฉั่วกุล. (2560). เอกสารประกอบการสอน เรื่อง สมุนไพรตามกลุ่มอาการ รายวิชา เกษษ
พฤกษศาสตร์ สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล.
กรุงเทพฯ: สถานการแพทย์แผนไทยประยุกต์.
- วาสนา ประवालพุกษ์. (2544). คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเรื่อง
หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจ
मेंท์.
- ศศิธร แม่นสงวน. (2556). พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ 2 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2548). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมนึก กัททิยชนิ. (2549). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กอสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมโภชน์ อเนกสุข. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา*. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2510). *พระราชบัญญัติฯ พ.ศ. 2510*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2562). *ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562*. เข้าถึงได้จาก <https://www.obec.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.). (2550). *พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: พิมพ์ลักษณ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *Literacy ที่จำเป็นสำหรับการศึกษาในศตวรรษที่ 21*. เข้าถึงได้จาก <http://www.onec.go.th/>
- สำนักงานสาธารณสุขมูลฐาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2530). *บทคัดย่อการศึกษาวิจัยสมุนไพร โครงการสมุนไพรกับการสาธารณสุขมูลฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สันทนา สุชาดารัตน์. (2557). *ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายสมร ประสอนไชย. (2556). การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาเป็นฐาน และการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 11(54), 121-129
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). *ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ศุวิมล ตีรกันันท์. (2550). *การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). *เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉราวดี สวัสดิ์สุข. (2549). *การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงวิชาภาษาไทยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัศวิน ลิมชัยเจริญ. (2561). ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นเนื้อหาต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 13(3), 490-503.
- อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร. (2560). ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารการศึกษาและการพัฒนามนุษย์*, 1(2), 174-186.
- Aday, Lu ann. And Andersen, Ronald. (1975). *Development of indices of Access to Medical Care*. Michigan: Ann Arbor Health Administration Press.
- Antonella, V. (2013). The Integration of Language and Content: Form-Focused Instruction in a Content-Based Language Program, *The Canadian Journal of Applied Linguistics*, 16(1), 25-50.
- Brinton, D. M., M. A. Snow, and M. B. Wesche. (1989). *Content-Based Second Language Instruction*. New York: Newbury House.
- Brinton, B. M., Snow, M. A. and Wesche, M. (2003). *Content-based second language instruction*. Michigan: University of Michigan Press.
- Curtain, H., & Haas, M. (1995). *Integrating foreign language and content instruction in grades k-8*. Retrieved April 5, 2020, from http://www.cal.org/resourcesdigest_int-for-k8.html
- Finocchiaro, M. (1982). Reflections on the Past, the Present, and the Future. *English Teaching Forum*, 20(3), 2-13.
- Goh, C. C., & Burns, A. (2012). *Teaching speaking*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Goh, Christine C. M. (2002). *Teaching Listening in the language classroom*. Singapore: Seameo Language Centre.
- Grabe, W., & Stoller, F. (1997). *Content-Based Instruction: Research Foundations*. New York: Longman.

- Hardwick, S.W. (2009). Content-Based Language Instruction: A New Window of Opportunity in Geography Education. *Journal of Geography*, 108(4-5), 163-173.
- Harold, S. M. (1983). *Techniques in Testing (Teaching techniques in english as a second language)*. London: Oxford University Press
- Heaton, J. B. (1988). *Writing English Language Tests: Longman Handbook for Language Teachers (New Edition)*. London: Longman Group UK Ltd.
- Hull, T. (2018). Content-Based Instruction: A Communicative Approach for the Efl Classroom. *International Journal of Teaching, Education and Learning*, 2(3), 63-77.
- Karen, M. T. (1996). Evaluation of a Short Form of the Career Decision-Making Self-Efficacy Scale. *Journal of Career Assessment*, 4(1), 47-57.
- Krashen, S. D. and Terrell D. T. (1983). *The Natural Approach: Language Acquisition In The Classroom*. Hayward, CA: Alemany Press.
- Lee, J. & VanPatten, B. (1995). *Making communicative language teaching happen*. Boston, MA: McGraw Hill.
- Littlewood, W. (1981). *Communication Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mart, Ç. (2021). Integrating Form and Content within Classroom Discussions of Literature: A Discernible Advantage in Language Learning. *Theory and Practice of Second Language Acquisition*, 7(1), 51–74.
- Met. M. (1998). *Curriculum decision-making in content-based language teaching*. Clevedon, England: Multilingual Matters.
- Miller, W. H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. USA: The Center for Applied Research in Education.
- Mohan, B. A. (1986). *Language and Content*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Rebecca, M., Valette (1977). *Modern Language Testing*. US: Harcourt College Pub.
- Richards, J. C., & Renandya, W. A. (2002). *Methodology in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richard Jack, C. and Theodore, S. R. (1986). *Approaches and Methods in Language Teaching* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

- Richards, J. C. a. R., T. S. (2003). *Approaches and methods in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Settlage et al. (2005). Inquiry Science, Sheltered Instruction, and English Language Learners: Conflicting Pedagogies in Highly Diverse Classrooms. *Issues in Teacher Education*, 14(1), 39-57.
- Stryker & Leaver. (1997). *Content-Based Instruction in Foreign Language Education: Models and Methods*. Washington DC: Georgetown University Press.
- Valette, R. M.; and Renee, S. D. (1972). *Modern Language Performance Objective and Individualization*. New York: Harcourt Brace Javanovich, Inc.
- Valette, R. M.; and Renee S. D. (1977). *Modern Language Testing* (2nd ed.). New York: Harcourt Brace Jovanovich
- Xie G.M. (2014). A review on the Integration of Content-based english instruction and multimedia technology. *Applied Mechanics and Materials*, 475–476, 347-350.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ราชานามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.ดร.พิญา สมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. ดร.ปานเพชร ร่มไทร อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ผอ.ประพัฒน์ กังวานพนิชย์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรีเขต 1
4. นางสาวรัชดาวรรณ ทองดา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี
เขต 1
5. นางสาวณัฐชญาณันท์ ชราชาติ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี
เขต 1

ภาคผนวก ข

- หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๑, ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๓๓๗

วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปานเพชร ร่มไทร

ด้วย นางสาวกัญจนกร สืบเรือง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๑๐๑๑๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัยนั้น

ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้ง รายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๑-๔๘๔๖๑๓๒ หรือที่ E-mail: 63910111@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๘๑๓๗/๕๕๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนครบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๒ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวกัญจนกร สืบเรื่อง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๑๐๑๑๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือ การวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัด คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกษา สมบูรณ์ ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้ง รายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๑-๔๘๔๖๑๙๒ หรือที่ E-mail: 63910111@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นงรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกษา สมบูรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๕๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๒ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญท่านและบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวกัญจนกร สืบเรือง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๑๐๑๑๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัยนั้น

ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านและบุคลากรในสังกัด คือ

๑. คุณรัชดาวรรณ ทองดา
๒. คุณณัฐชฎานันท์ ขราชิต

ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของ เครื่องมือวิจัย ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๑-๔๘๖๑๙๒ หรือที่ E-mail: 63910111@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ๑. คุณรัชดาวรรณ ทองดา
๒. คุณณัฐชฎานันท์ ขราชิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๑๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคุณภาพ)

ด้วย นางสาวกัญจนกร สืบเรื่อง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๑๐๑๑๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์ และเสนอโรงเรียนท่านในการหาคุณภาพจากเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้น
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๓ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ โรงเรียน
บ้านสวนอุดมวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต ๑ จำนวน ๓๐ คน ระหว่างวันที่
๒๒ สิงหาคม - ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์
๐๙๑-๔๘๔๖๑๙๒ หรือที่ E-mail: 63910111@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

กพ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๗, ๗๐๕
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๑๘๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางสาวกัญจนกร สืบเรื่อง รหัสประจำตัวนิสิต ๒๓๙๑๐๑๑๑ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเนื้อหาเป็นฐานสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์ และเสนอโรงเรียนท่านในการเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้น ดำเนินการ
เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ โรงเรียนบ้านสวน
อุดมวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต ๑ จำนวน ๓๐ คน ระหว่างวันที่ ๒ - ๓๐
กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๑-๔๘๕๖๑๙๒
หรือที่ E-mail: 63910111@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๗, ๗๐๕
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ภาคผนวก ค

- การวิเคราะห์ความเหมาะสม และความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน
- การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- การวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- การวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบวัดความพึงพอใจ หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจหน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- ผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความรู้ด้านสมุนไพร
- ผลการคำนวณหาค่า t-test โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

การวิเคราะห์ความเหมาะสม และความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Herb for stomach

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	สาระสำคัญ	4.90	0.32	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้	4.93	0.26	เหมาะสมมากที่สุด
4	สาระการเรียนรู้	4.93	0.26	เหมาะสมมากที่สุด
5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.88	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
6	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	4.90	0.32	เหมาะสมมากที่สุด
7	การวัดและประเมินผล	4.93	0.26	เหมาะสมมากที่สุด
	เฉลี่ย	4.92	0.27	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92, SD = 0.27$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Herb for muscle

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	สาระสำคัญ	4.90	0.32	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้	4.93	0.26	เหมาะสมมากที่สุด
4	สาระการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.92	0.28	เหมาะสมมากที่สุด
6	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7	การวัดและประเมินผล	4.93	0.26	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย		4.94	0.23	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, SD = 0.23)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Herb for fever & cough

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	สาระสำคัญ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	สาระการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7	การวัดและประเมินผล	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, SD = 0.00)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Herb for health

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	สาระสำคัญ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้	4.93	0.26	เหมาะสมมากที่สุด
4	สาระการเรียนรู้	4.93	0.26	เหมาะสมมากที่สุด
5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.96	0.32	เหมาะสมมากที่สุด
6	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	4.90	0.32	เหมาะสมมากที่สุด
7	การวัดและประเมินผล	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย		4.96	0.19	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, SD = 0.19)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Herb for apply

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	สาระสำคัญ	4.90	0.32	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	สาระการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.96	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
6	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	4.90	0.32	เหมาะสมมากที่สุด
7	การวัดและประเมินผล	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย		4.95	0.21	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, $SD = 0.21$)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	4.92	0.27	เหมาะสมมากที่สุด
2	4.94	0.23	เหมาะสมมากที่สุด
3	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	4.96	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
5	4.95	0.21	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย	4.95	0.10	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 18 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, SD = 0.10)

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb
 วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

จากตารางที่ 19 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งหมด 40 ข้อ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งหมด

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

จากตารางที่ 20 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร
โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งหมด 30 ข้อ

การวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.57	0.23	16	0.50	0.17	31	0.61	0.25
2	0.37	0.23	17	0.53	0.20	32	0.45	0.22
3	0.53	0.20	18	0.50	0.23	33	0.33	0.20
4	0.40	0.20	19	0.60	0.20	34	0.60	0.20
5	0.47	0.20	20	0.67	0.20	35	0.57	0.17
6	0.47	0.20	21	0.50	0.10	36	0.67	0.27
7	0.53	0.20	22	0.47	0.20	37	0.64	0.27
8	0.43	0.23	23	0.53	0.20	38	0.47	0.23
9	0.47	0.27	24	0.50	0.10	39	0.38	0.22
10	0.53	0.20	25	0.67	0.20	40	0.60	0.20
11	0.53	0.20	26	0.47	0.20			
12	0.40	0.20	27	0.33	0.20			
13	0.60	0.27	28	0.57	0.23			
14	0.37	0.17	29	0.53	0.20			
15	0.47	0.20	30	0.67	0.27			

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .47 – .67 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 - .27

การวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความรู้ด้าน
สมุนไพรรสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความรู้ด้านสมุนไพรร

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.57	0.43	16	0.50	0.50
2	0.37	0.63	17	0.53	0.47
3	0.53	0.47	18	0.50	0.50
4	0.40	0.60	19	0.60	0.40
5	0.57	0.53	20	0.67	0.33
6	0.47	0.53	21	0.50	0.50
7	0.53	0.47	22	0.47	0.53
8	0.43	0.57	23	0.53	0.47
9	0.57	0.53	24	0.50	0.50
10	0.53	0.47	25	0.67	0.33
11	0.53	0.47	26	0.53	0.47
12	0.40	0.60	27	0.43	0.57
13	0.60	0.40	28	0.57	0.43
14	0.37	0.63	29	0.57	0.43
15	0.47	0.53	30	0.60	0.40

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรร สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .50 – .67 และค่าอำนาจจำแนก
(r) ตั้งแต่ .33 - .50

การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้
Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 23 แสดงค่า p และ q ที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	p	q	ข้อที่	p	q	ข้อที่	p	q
1	0.57	0.23	16	0.50	0.17	31	0.61	0.25
2	0.37	0.23	17	0.53	0.20	32	0.45	0.22
3	0.53	0.20	18	0.50	0.23	33	0.33	0.20
4	0.40	0.20	19	0.60	0.20	34	0.60	0.20
5	0.47	0.20	20	0.67	0.20	35	0.57	0.17
6	0.47	0.20	21	0.50	0.10	36	0.67	0.27
7	0.53	0.20	22	0.47	0.20	37	0.64	0.27
8	0.43	0.23	23	0.53	0.20	38	0.47	0.23
9	0.47	0.27	24	0.50	0.10	39	0.38	0.22
10	0.53	0.20	25	0.67	0.20	40	0.60	0.20
11	0.53	0.20	26	0.47	0.20			
12	0.40	0.20	27	0.33	0.20			
13	0.60	0.27	28	0.57	0.23			
14	0.37	0.17	29	0.53	0.20			
15	0.47	0.20	30	0.67	0.27			

$\sum pq = 7.29$

ตารางที่ 24 แสดงค่า $\sum X$, $\sum X^2$ ทั้งฉบับที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักเรียนคนที่	X	X^2	นักเรียนคนที่	X	X^2
1	34	576	16	30	484
2	29	441	17	7	64
3	10	64	18	9	81
4	24	441	19	30	484
5	31	441	20	18	121
6	22	225	21	12	144
7	14	64	22	11	64
8	32	625	23	7	36
9	8	49	24	9	49
10	10	81	25	32	576
11	15	100	26	7	25
12	20	169	27	32	576
13	31	484	28	6	36
14	35	625	29	28	441
15	33	529	30	30	484
				$\sum X = 615$	$\sum X^2 = 15,071$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชา
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน
(Kuder Richardson) K.R. 20

$$\begin{aligned}
 S_t^2 &= \frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)} \\
 &= \frac{30(15,071) - (615)^2}{30(29)} \\
 &= \frac{452,130 - 387,225}{870} \\
 &= \frac{64,905}{870} \\
 &= 84.43
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 K.R.20 &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{7.29}{84.43} \right] \\
 &= \frac{30}{29} [1-0.09] \\
 &= 1.03 [0.91] \\
 &= 0.94
 \end{aligned}$$

สรุป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb
วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.94

การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรร สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 25 แสดงค่า p และ q ที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรร

ข้อที่	p	q	ข้อที่	p	q
1	0.57	0.43	16	0.50	0.50
2	0.37	0.63	17	0.53	0.47
3	0.53	0.47	18	0.50	0.50
4	0.40	0.60	19	0.60	0.40
5	0.57	0.53	20	0.67	0.33
6	0.47	0.53	21	0.50	0.50
7	0.53	0.47	22	0.47	0.53
8	0.43	0.57	23	0.53	0.47
9	0.57	0.53	24	0.50	0.50
10	0.53	0.47	25	0.67	0.33
11	0.53	0.47	26	0.53	0.47
12	0.40	0.60	27	0.43	0.57
13	0.60	0.40	28	0.57	0.43
14	0.37	0.63	29	0.57	0.43
15	0.47	0.53	30	0.60	0.40

$$\sum pq = 7.32$$

ตารางที่ 26 แสดงค่า $\sum X$, $\sum X^2$ ทั้งฉบับที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรร

นักเรียนคนที่	X	X^2	นักเรียนคนที่	X	X^2
1	24	576	16	484	484
2	21	441	17	64	64
3	8	64	18	81	81
4	21	441	19	484	484
5	21	441	20	121	121
6	15	225	21	144	144
7	8	64	22	64	64
8	25	625	23	36	36
9	7	49	24	49	49
10	9	81	25	576	576
11	10	100	26	25	25
12	13	169	27	576	576
13	22	484	28	36	36
14	25	625	29	441	441
15	23	529	30	484	484
				$\sum X = 459$	$\sum X^2 = 8,579$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) K.R. 20

$$S_t^2 = \frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

$$= \frac{30(8579) - (459)^2}{30(29)}$$

$$= \frac{257,370 - 210,681}{870}$$

$$= \frac{46,689}{870}$$

$$= 53.67$$

$$K.R.20 = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

$$= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{0.73}{53.67} \right]$$

$$= \frac{30}{29} [1-0.01]$$

$$= 1.04 [0.99]$$

$$= 1.00$$

สรุป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพรร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 1.00

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบวัดความพึงพอใจหน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 27 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบวัดความพึงพอใจ

ข้อ ที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	ครูมีการเตรียมการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	การจัดบรรยากาศการเรียน เอื้อต่อการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	เนื้อหาที่สอนทันสมัย นำไปใช้ได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	กิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่ม และ รายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และ ร่วมกันอภิปราย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	กิจกรรมการเรียนสนุกและ น่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	ครูให้ออกาสนักเรียนซักถาม ปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
10.	ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่อ อย่างหลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	ครูยอมรับความคิดเห็นของ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	ครูให้ความสนใจแก่นักเรียน อย่างทั่วถึงขณะสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้า หาความรู้จากห้องสมุด อินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้ อื่น ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำ กิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการ ประเมินผลการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตารางที่ 27 ผลการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบวัดความพึงพอใจ หน่วยการเรียนรู้
Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การ
เรียนรู้ทั้งหมด

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 28 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความพึงพอใจ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.16
2	0.31
3	0.22
4	0.26
5	0.16
6	0.21
7	0.16
8	0.16
9	0.16
10	0.18
11	0.18
12	0.20
13	0.24
14	0.16
15	0.23
16	0.21

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่าแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .16-.31

ตารางที่ 29 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ

นักเรียน คนที่	ข้อที่																x	x^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16		
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	80	6400
2	5	4	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	76	5776
3	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	78	6084
4	5	3	4	5	5	4	5	5	4	5	4	5	4	5	4	5	72	5184
5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	77	5929
6	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	4	5	75	5625
7	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	77	5929
8	5	4	5	5	5	5	4	4	5	5	5	4	4	5	5	4	74	5476
9	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	5	4	5	75	5625
10	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	4	76	5776
11	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	78	6084
12	5	4	4	5	5	4	4	5	5	4	5	5	4	5	4	5	73	5329
13	5	4	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	4	5	5	4	75	5625
14	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	78	6084
15	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	79	6241
16	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4	4	73	5329
17	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4	5	4	5	5	5	77	5929
18	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	79	6241
19	5	4	4	4	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	4	70	4900
20	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	80	6400
21	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	77	5929
22	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	4	4	5	5	76	5776

ตารางที่ 29 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ข้อที่																x	x^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16		
23	4	4	5	3	4	4	5	5	4	5	5	4	5	5	5	4	71	5041
24	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	4	5	4	5	5	4	74	5476
25	5	4	4	4	4	5	4	5	5	4	5	4	5	5	4	5	72	5184
26	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	79	6241
27	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	77	5929
28	5	5	4	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	74	5476
29	5	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	76	5776
30	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	5	5	5	4	76	5776
$\sum X = 2,274$																	$\sum X^2 = 172,570$	

$$s_t^2 = \frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

$$= \frac{30(172,570) - (2,274)^2}{30(30-1)}$$

$$= 6.93$$

หาค่าความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามแต่ละข้อ

$$s_i^2 = 0.17+0.32+0.23+0.27+0.17+0.22+0.17+0.17+$$

$$0.17+0.19+0.19+0.20+0.25+0.09+0.24+0.22$$

$$= 3.23$$

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

$$= \frac{16}{16-1} \left[1 - \frac{3.23}{6.93} \right]$$

$$= 0.57$$

ผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ Herb วิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 30 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	14	18	22	18	18
2	8	15	23	10	12
3	13	22	24	12	16
4	14	17	25	12	15
5	10	14	26	12	12
6	14	20	27	15	15
7	11	12	28	15	16
8	13	20	29	12	15
9	15	21	30	14	16
10	13	15			
11	12	18			
12	13	17			
13	10	15			
14	19	27			
15	15	15			
16	15	22			
17	10	10			
18	8	16			
19	14	15			
20	14	15			
21	16	22			

$\bar{X}$ ก่อนเรียน = 13.03 คะแนน, SD ก่อนเรียน = 2.57 $\bar{X}$ หลังเรียน = 16.70 คะแนน, SD หลังเรียน = 3.63

ผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร

ตารางที่ 31 คะแนนวัดความรู้ด้านสมุนไพร

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	10	14	22	9	10
2	12	15	23	11	14
3	12	13	24	12	14
4	13	15	25	11	12
5	11	13	26	11	12
6	10	11	27	10	13
7	11	13	28	9	11
8	9	12	29	10	12
9	8	12	30	9	10
10	13	14			
11	10	13			
12	8	10			
13	12	15			
14	11	13			
15	10	13			
16	9	13			
17	14	17			
18	13	16			
19	12	16			
20	11	13			
21	8	10			

$\bar{X}$ ก่อนเรียน = 10.63 คะแนน, SD ก่อนเรียน = 1.60 $\bar{X}$ หลังเรียน = 12.97 คะแนน, SD หลังเรียน = 1.54

ตารางที่ 33 แสดงการคำนวณหาค่า t-test ของแบบทดสอบความรู้ด้านสมุนไพร

Paired Samples Statistics							
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean		
Pair 1	Posttest	16.70	30	3.63	0.66		
	Pretest	13.03	30	2.57	0.47		
Paired Samples Correlations							
		N	Correlation	Sig			
Pair 1	Posttest & Pretest	30	.638	.000			
Paired Samples Test							
Paired Differences							
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95 % Confidence Interval of the Difference	t	df	Sig. (2-tailed)
				Lower Upper			
Pair 1							
Posttest	3.67	2.80	.51	2.62 4.71	7.152	29	.000
- Pretest							

The logo of Burapha University is a circular emblem with a yellow border. Inside, there is a stylized tree or flame-like symbol in the center. The Thai text 'มหาวิทยาลัยบูรพา' is written in a circular path around the top, and the English text 'BURAPHA UNIVERSITY' is written around the bottom. The logo is semi-transparent and serves as a background for the text.

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน หน่วยการเรียนรู้ Herb
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Herb ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- แบบทดสอบวัดความรู้ด้านสมุนไพร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ 3

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รหัสวิชา อ 22102
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Herb for fever & cough เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวกัญจนกร สืบเรือง

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. 2565

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์ กลุ่มคำเกี่ยวกับสมุนไพร การสนทนาโต้ตอบคำสั้นๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับสมุนไพรและการเลือกรูปภาพตรงตามความหมายกับคำศัพท์ซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างและแสดงความ
 คิดเห็นอย่างมีเหตุผล

3. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง
 รูปแบบ ต่างๆ ที่อ่าน

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting
 detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ
 ประกอบ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ด้านความรู้ (K)

3.1 นักเรียนสามารถเลือก คำศัพท์ ประโยค ได้ตรงกับความหมายของสมุนไพรมะขามป้อม

3.2 นักเรียนสามารถอธิบายสรรพคุณของสมุนไพรมะขามป้อมได้ถูกต้อง

3.3 นักเรียนสามารถบอกหลักการและเลือกใช้ Past simple (regular and irregular verbs)

นักเรียนสามารถอธิบายสรรพคุณของสมุนไพรมะขามป้อมได้ถูกต้อง

4.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)

1. นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่ม

a. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้

2. มุ่งมั่นในการทำงาน

b. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (C)

1. ความสามารถในการสื่อสาร

2. ความสามารถในการคิด

5. สาระการเรียนรู้

5.1 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary: ฟ้ายะลวยโจร - Green chiretta, มะขามป้อม Indian Gooseberry
ไอ cough, เป็นไข้-fever, เจ็บคอ - sore throat

Grammar: past simple

Functions: S+ V₂

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมงที่	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
<p>3.1 นักเรียนสามารถเลือกคำศัพท์ประโยคได้ตรงกับความหมายของสมุนไพรมได้</p> <p>3.2 นักเรียนสามารถอธิบายสรรพคุณของสมุนไพรมได้ถูกต้อง</p> <p>3.3 นักเรียนสามารถบอกหลักการและเลือกใช้ Past simple (regular and irregular verbs)</p>	1	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Intro)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน แล้วแจกแถบประโยคให้กลุ่มละ 5 ประโยค ให้นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง ครูขออาสาสมัครเขียนประโยคที่เรียงคำใหม่ แล้วบนกระดาน กลุ่มละ 2 ประโยค จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันตรวจคำตอบ และแก้ไขประโยคให้ถูกต้อง เสร็จแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคทั้งหมดพร้อมกัน <p>แถบประโยค</p> <ol style="list-style-type: none"> gots up / my sister / early / every day / . had / at 7 am / I / breakfast /always / . to work / drive / didn't / Jim / . the patients / help / and / the nurses / the doctors / look after / . walked / last morning / my brother / I / to school / and / . <p>ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through)</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาคำกริยาในแต่ละประโยค และอภิปรายร่วมกันในกลุ่มว่า คำกริยาทั้งหมดสามารถจัดกลุ่มตามโครงสร้างได้กี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยคำกริยาอะไรบ้าง จากนั้นครูสุ่มเรียกตัวแทน 	แถบประโยค

		<p>กลุ่ม 2-3 กลุ่ม นำเสนอผลการจัดกลุ่ม</p> <p>4. ครูสรุปให้นักเรียนฟังว่า คำกริยาในประโยคเหล่านี้อยู่ในรูป past simple</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond)</p> <p>5. หนังสือเรียน spark2 นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านหลักการใช้ Past simple จากใบงานที่ 2</p> <p>6. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบอกความหมายของประโยคกลุ่มละ 2 ประโยค แล้วนักเรียนร่วมกันสรุปโครงสร้างและการใช้ Past simple</p>	<p>หนังสือเรียน spark 2 ใบงานที่ 2</p>
	2	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Into)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนบอกหลักการใช้ Past simple</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through)</p> <p>2. ครูแจกใบงานที่ 1 เรื่อง Herb for fever & cough ให้นักเรียนอ่าน Reading เกี่ยวกับสมุนไพรบรรเทาอาการหวัด โดยมอบหมายให้นักเรียนขีดเส้นใต้ประโยค Past simple</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond)</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยประโยค Past simple ในบทอ่าน และตอบคำถามจากบทอ่าน</p>	<p>ใบงานที่ 1 เรื่อง Herb for fever & cough</p>

7. การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่ต้องการประเมิน	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1 นักเรียนสามารถเลือกคำศัพท์ ประโยค ได้ตรงกับ ความหมายของสมุนไพรมได้	ทำใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2 นักเรียนสามารถอธิบายสรรพคุณของสมุนไพรมได้ ถูกต้อง	ทำใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป
3 นักเรียนสามารถบอกหลักการและเลือกใช้ Past simple (regular and irregular verbs)	ทำใบงานที่ 1 และ แบบฝึกหัด หนังสือ เรียน spark2	ใบงานที่ 1 และ แบบฝึกหัด หนังสือเรียน spark2	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป
4.สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน 1) ความสามารถในการ สื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด	สังเกตจากพฤติกรรม ในห้องเรียน	แบบสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์อยู่ใน ระดับ พอใช้ขึ้นไป
5.คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1) การใฝ่เรียนรู้ 2) มุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตจากพฤติกรรม ในห้องเรียน	แบบสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์อยู่ใน ระดับ พอใช้ขึ้นไป

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แลบบประโยค บัตรภาพ
2. หนังสือเรียน spark2
3. ใบงานที่ 1
4. ใบงานที่ 2

ใบงานที่ 1

Passage

Green chiretta (*Andrographis paniculata*) (ฟ้าทะลายโจร) is an herb used in traditional Chinese medicine and ayurveda. *Andrographis paniculata* is native to India and Sri Lanka but is naturalized in many tropical countries, such as Thailand, Malaysia, Java, and Borneo where it grows isolated patches on roadside, near drain, in between wall cracks, lowlands, hillside, coastlines, and other cultivated or disturbed areas, such as wastelands. It is a bitter-tasting herb rich in compounds known as andrographolides that is hypothesized to have antiviral, anti-inflammatory, and antioxidant properties. This herb is said to act as a natural immunebooster. *Andrographis paniculata* is most widely used to treat cold and flu symptoms and is also used to treat other diseases and symptoms, such as human immunodeficiency-virus infection (HIV)/acquired immunodeficiency syndrome (AIDS)

Indian gooseberry (*Phyllanthus emblica*) (มะขามป้อม) The fruit is light green in color. it is eaten with salt and chilly powder or made into a pickle or sugared candy. It is a vital ingredient of Triphala both of which are traditional herbal Indian formulations to boost health. Amla is also available in various other forms, such as a powder, juice, oil, tablets, and spice. Amla tea and dried amla are also consumed by many for its powerful nutritional benefits.

Read the passage and answer the question อ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถาม

1. Give 2 Example of herbs for fever & cough ยกตัวอย่างสมุนไพรรักษาอาการไข้และหวัด 2 ชนิด
_____
2. What is the properties of Green chiretta (*Andrographis paniculate*)? (ฟ้าทะลายโจร) สรรพคุณของฟ้าทะลายโจร
_____
3. What is the properties of Indian gooseberry (*Phyllanthus emblica*)? (มะขามป้อม) สรรพคุณของมะขามป้อม
_____

Green chiretta

Indian Gooseberry

ใบงานที่ 2

หลักการใช้และโครงสร้างของ Past Simple Tense

1. ใช้กับเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตและจบสิ้นลงไปเรียบร้อยแล้ว สังเกตง่าย ๆ ว่ามักจะมีการระบุช่วงเวลาไว้ด้วยว่าเกิดขึ้นเมื่อไหร่ และใช้กริยาช่อง 2 ลงมาดูโครงสร้างและตัวอย่างประโยคกันก่อนค่ะ

ประโยคบอกเล่า	S. + V.2	I went to the theme park yesterday.
ประโยคปฏิเสธ	S. + did not + V.1	She didn't come to Thailand last year.
ประโยคคำถาม	Did + S + V.1	Did you see Jane at the bank last hour?

ง่าย ๆ ว่า ประโยคบอกเล่าใช้กริยาช่อง 2 ส่วนประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม ใช้ did ร่วมกับกริยาช่อง 1

นอกจากนี้แล้ว Key word บอกเวลาซึ่งจบไปแล้ว ที่พบบ่อย ๆ ในประโยค Past Simple Tense ได้แก่ Yesterday, Last, Ago โดยใช้ร่วมกับคำบอกเวลาอื่น ๆ มาดูตัวอย่างกันเลยค่าะ

Last	last + เวลา/ วัน/ สัปดาห์/ เดือน/ฤดู/ ปี	last hour, last night, last Monday, last week, last month, last summer, last winter, last year	Did they study Science last Monday.
Ago	วินาที / นาที/ ชั่วโมง/ วัน/ สัปดาห์/ เดือน/ ปี + ago	5 minutes ago, 3 day ago, 2 weeks ago, 1 month ago, 4 years ago	The bus arrived thirty minutes ago.

เมื่อกริยาช่อง 2 เป็นองค์ประกอบสำคัญ เราจึงต้องท่องคำกริยาที่อยู่ในช่อง 2 ให้ดีว่า เติม -ed หรือ -d หรือไม่ อย่างไร ดูตัวอย่างกริยาช่อง 2 กันค่ะ

ช่องที่ 1	ช่องที่ 2	ช่องที่ 3	ความหมาย
be	was, were	been	เป็น, อยู่, คือ
become	became	become	กลายเป็น
break	broke	broken	แตก, หัก
bring	brought	brought	นำมา
build	built	built	สร้าง
buy	bought	bought	ซื้อ
come	came	come	มา
do	did	done	ทำ
drive	drove	driven	ขับรถ
eat	ate	eaten	กิน
feel	felt	felt	รู้สึก
get	got	gotten	ได้
give	gave	given	ให้
leave	left	left	ออกจาก
run	ran	run	วิ่ง
sell	sold	sold	ขาย

Ex. They came here yesterday.

(พวกเขามาที่นี่เมื่อวานนี้)

Ex. He left home ten minutes ago.

(เขาออกจากบ้านเมื่อ 50 นาทีที่แล้ว)

Ex. I bought a new phone two days ago.

(ฉันซื้อโทรศัพท์ใหม่มาเมื่อ 2 วันก่อน)

2. ใช้พูดถึงนิสัยหรือกิจกรรมที่เคยทำในอดีต หรือการบอกว่าใครเคยทำอะไร เคยไปไหนในอดีตมาแล้ว และเหตุการณ์นั้นจบลงแล้ว

Ex. We cooked every day last year.

(พวกเราทำอาหารกันทุกวันเมื่อปีที่แล้ว)

Ex. He always went to office late last month.

(เขาไปสำนักงานสายเสมอเมื่อเดือนที่แล้ว)

Ex. I was in London in 2017.

(ฉันอยู่ที่ลอนดอนในปี 2017)

แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินพฤติกรรมผู้เรียนจากการสังเกตระหว่างเรียนหรือปฏิบัติกิจกรรม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับคะแนนที่ตรงกับพฤติกรรมของผู้เรียน

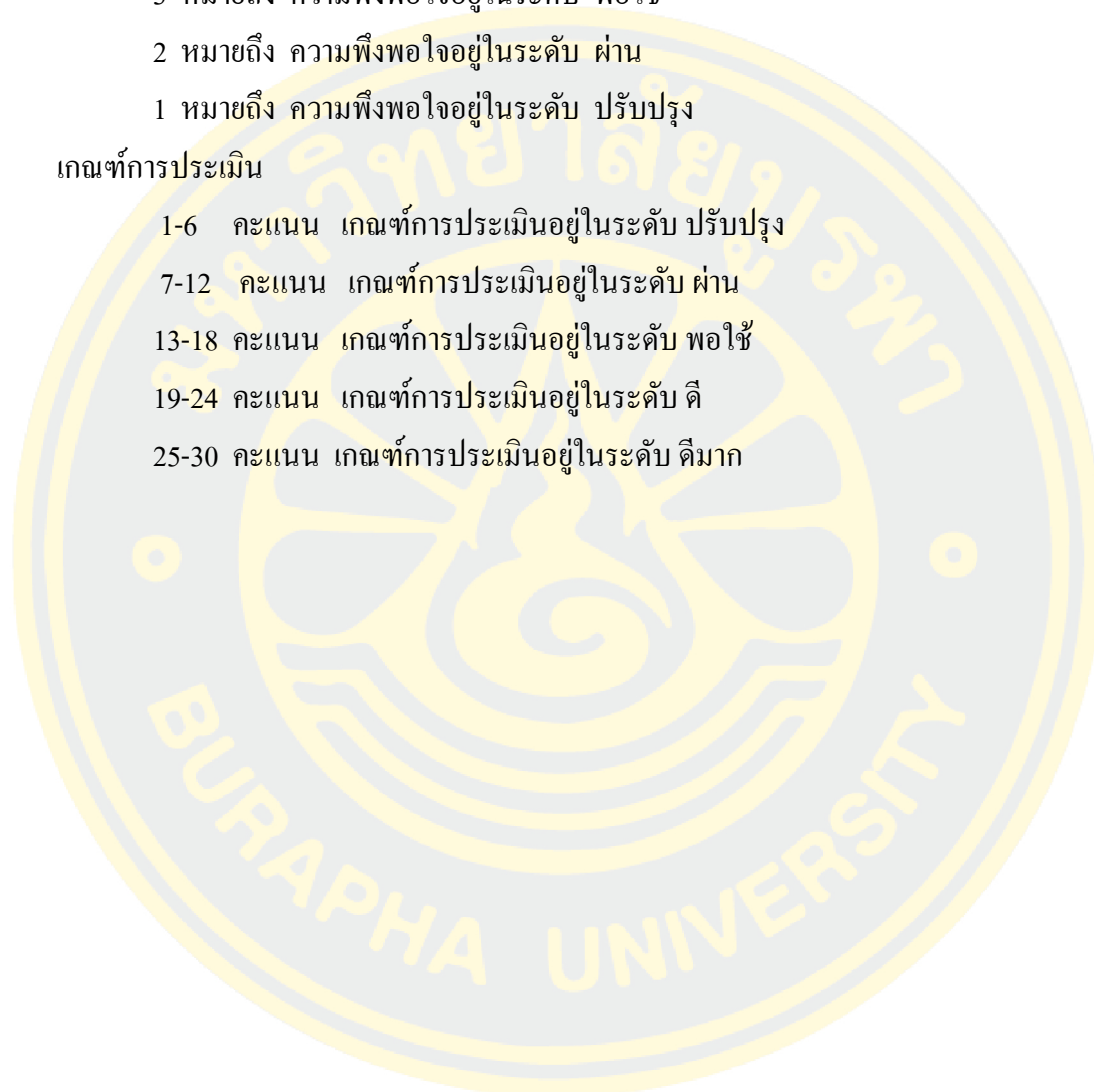
พฤติกรรม/คุณลักษณะ	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1.ความสามารถในการสื่อสาร (Communication Capacity)					
2/ความสามารถในการคิด (Thinking Capacity)					
คุณลักษณะอังกึ่งประสงค์	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1.การใฝ่เรียนรู้ -การจดบันทึกและร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน					
2. ความมุ่งมั่นในการทำงาน - มีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
มีส่วนร่วมในการทำงาน					
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
ผลการประเมินอยู่ในระดับ _____					

เกณฑ์วัดประมาณค่า 5 ระดับ

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ดีมาก
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ดี
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ พอใช้
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ผ่าน
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

- 1-6 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ ปรับปรุง
- 7-12 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ ผ่าน
- 13-18 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ พอใช้
- 19-24 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ ดี
- 25-30 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ ดีมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ 4

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รหัสวิชา อ 22102
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Herb for health เวลา 2 ชั่วโมง
 ครูผู้สอน นางสาวกัญจนกร สืบเรือง
 วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. 2565

---

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์ กลุ่มคำเกี่ยวกับสมุนไพร การสนทนาโต้ตอบคำสั้นๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลเกี่ยวกับสมุนไพรและการเลือกรูปภาพตรงตามความหมายกับคำศัพท์ซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และเลือกใช้สมุนไพรได้อย่างถูกต้อง

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

3. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/3 ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ด้านความรู้ (K)

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของสมุนไพรได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเลือกสรรพคุณของสมุนไพรได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few ได้อย่างถูกต้อง

4.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)

1. นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่ม

4.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

4.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (C)

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

5. สาระการเรียนรู้

5.1 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary: Thyme, Onion, Pepper

Grammar: some/any/much/many/a lot of/a little/a few

Functions: I see you have a lot of thyme, what will you do with them?

What herbs would you like for cooking?

I'd like thyme and onion to make a soup.

Talking about food and quantity

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง ที่	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
<p>4.1 นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยชน์คบพสนทนาเกี่ยวกับสมุนไพรได้ถูกต้อง</p> <p>4.2 นักเรียนสามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับการนำสมุนไพรไปใช้ได้</p> <p>4.3 นักเรียนสามารถเลือกใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few ได้ อย่างถูกต้อง</p>	1	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Into)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนดูวิดีโอเรื่อง เรื่อง Herbs and Spices จาก https://youtu.be/t5QgNC5fYcQ แล้วให้นักเรียนจดจำคำศัพท์สมุนไพร จากวิดีโอ 1 ชนิด และให้นักเรียนบอกสรรพคุณของสมุนไพรชนิดนั้น <p>ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน จากนั้นครูแจกใบงานที่ 1 เรื่อง Herbs and Spices ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันอ่านและแปลบทอ่านจากใบงาน ครูแจกใบงานที่ 2 บทสนทนาเรื่อง Conversation: Herbs and Spices ครูให้นักเรียนฝึกพูดสนทนากัน ครูจะช่วยนักเรียนแปลประโยคต่าง ๆ ให้เป็นภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทสนทนามากขึ้นและให้นักเรียนฝึกพูดออกเสียงซ้ำ ๆ จนคล่อง <p>ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond)</p> <ol style="list-style-type: none"> เมื่อฝึกจนชำนาญแล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมากลุ่มละ 2 คนแล้วพูดสนทนากันหน้าห้องเรียนให้เพื่อนฟัง ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่อง Herbs and Spices และเฉลยใบงานร่วมกัน 	<p>ใบความรู้ ที่ 1 และ 2</p> <p>ใบงานที่ 1</p> <p>ใบงานที่ 2</p>

	2	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Into)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนบอกสรรพคุณของสมุนไพรจากบทเรียนที่ผ่านมา ได้แก่ thyme onion pepper</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม (Through)</p> <p>2. ครูแจกใบความรู้ที่ 1 จากนั้นครูอธิบายหลักการเลือกใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few ให้นักเรียนฟัง โดยใช้บัตรคำ</p> <p>3. ครูให้นักเรียนเปิดเกม kahoot ในโทรศัพท์มือถือ และให้นักเรียนเล่นเกมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหลักการใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Beyond)</p> <p>4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนเรื่องหลักการ ใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few และทำใบงานที่ 3 ร่วมกัน และเฉลยใบงาน</p>	<p>บัตรคำ</p> <p>ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Quantities</p> <p>เกม kahoot</p> <p>ใบงานที่ 3 เรื่อง Quantities</p>
--	----------	--	---

7. การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่ต้องการประเมิน	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคบทสนทนาเกี่ยวกับสมุนไพรได้ถูกต้อง	ทำใบงานที่ 2	ใบงานที่ 2	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับการนำสมุนไพรไปใช้ได้	สังเกตการพูดสนทนา/การถาม-ตอบ	แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few ได้อย่างถูกต้อง	ทำใบงานที่ 3 และเล่นเกม kahoot	ใบงานที่ 3 และเกม kahoot	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด	สังเกตจากพฤติกรรมในห้องเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป
5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1) การใฝ่เรียนรู้ 2) มุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตจากพฤติกรรมในห้องเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. สื่อ youtube
2. บัตรภาพ บัตรคำ
3. ใบความรู้ที่ 1.
4. ใบงานที่ 1, 2 และ 3
5. เกม kahoot

ใบงานที่ 1

เรื่อง Herbs and Spices

Passage

Thyme (*Thymus vulgaris*). (ใบไทม์) Packed with Vitamin C and a good source of Vitamin A, thyme has natural antibacterial, antiviral and expectorant properties that can ward off (or healing for) flu and other illnesses. It's a good source of copper, iron and manganese. It combats infection and improves immunity by increasing the production of white blood cells, encourages the discharge of mucous, has antispasmodic properties, and relieves inflammation. Thyme is also an aromatic herb with a unique combination of phytochemicals that make it ideal for protecting lungs and the entire respiratory system

Onion (*Allium cepa* L.) (หัวหอม) is in the same plant family as garlic and leeks and is one of the world's oldest cultivated plants. Studies suggest onions offer immunity benefits because of their many antioxidants, including flavonoids like quercetin and anthocyanins. Regular consumption of onion is associated with lower cancer risks, heart health benefits, healthy bone density, prevention and management of diabetes, less inflammation associated with arthritis and asthma, and with protection and faster recovery from respiratory infections. Onions also have natural antibacterial properties, making them beneficial for fighting infections.

Pepper (พริกไทย)

Pepper stimulates the production of stomach acid, aiding in the digestion and breakdown of food. It also activates pancreatic enzymes that help process carbohydrate, protein and fat and reduces the time it takes for food to pass through the digestive tract. It can calm diarrhea symptoms in animal models, supporting its use as a digestive aid in ancient medical systems.

Read the passage and answer the question อ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถาม

1. What is the property of Thyme (*Thymus vulgaris*)?. (ใบไทม์) ประโยชน์ของใบไทม์

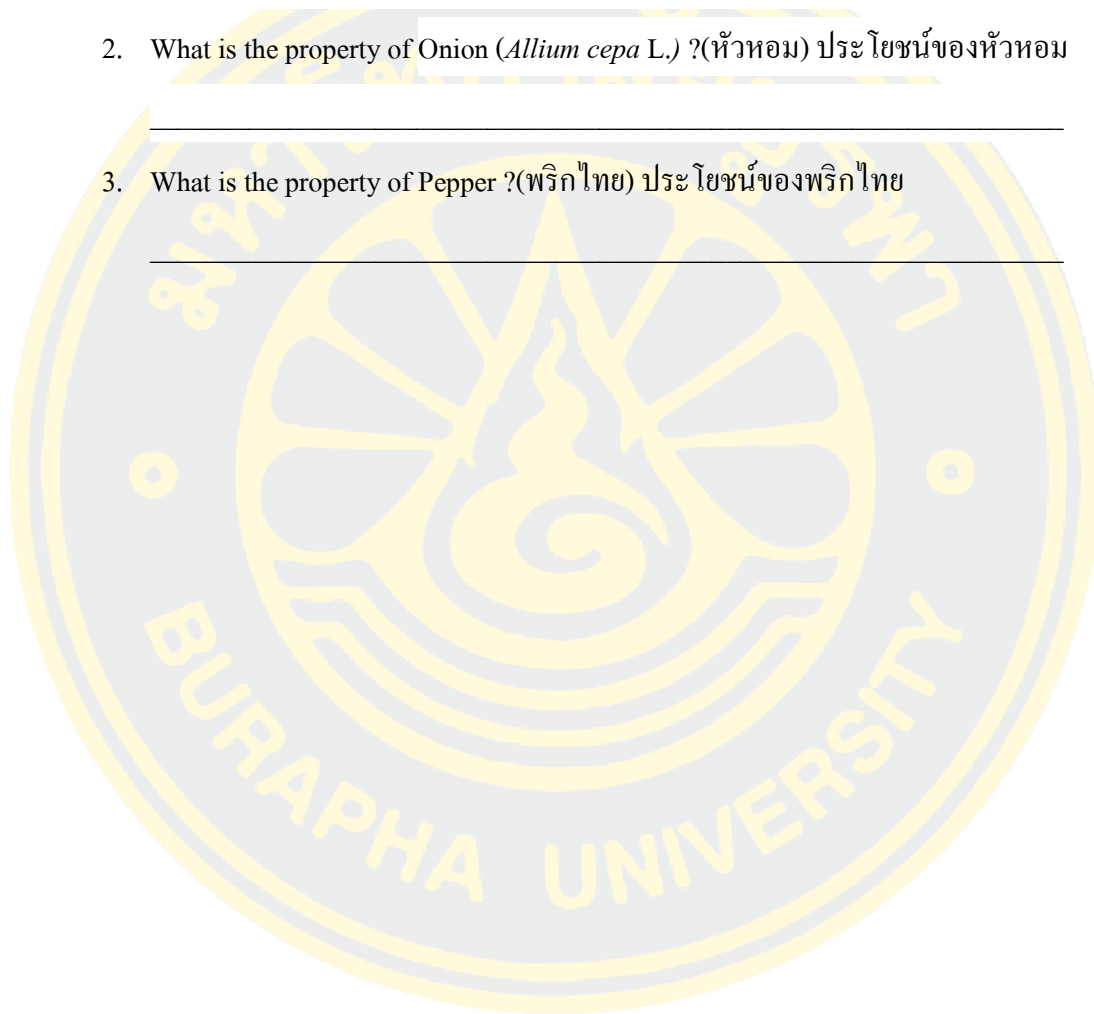
---

2. What is the property of Onion (*Allium cepa* L.)?(หัวหอม) ประโยชน์ของหัวหอม

---

3. What is the property of Pepper?(พริกไทย) ประโยชน์ของพริกไทย

Thyme

Onion

Pepper

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง **some/any/much/many/a lot of/a little/a few**

หลักการใช้ **some/any/much/many/a lot of/a little/a few**

1. การใช้และรูปแบบของ **much, many, few, little** :

a. ใช้ **much** และ **little** กับ คำนามที่นับจำนวนไม่ได้ (Uncountable Nouns) ตัวอย่าง

much time   **much** luck   **little** energy   **little** money

b. ใช้ **many** และ **few** กับ คำนามที่เป็นพหูพจน์ (Plural Nouns) ดังตัวอย่าง

many friends   **many** people   **few** cars   **few** countries

2. การใช้และรูปแบบของ **a lot (of), lots, (of), :**

a. ใช้ **a lot of/ lots of/** กับ คำนามที่นับจำนวนไม่ได้ (Uncountable Nouns) และ คำนามที่เป็นพหูพจน์ (Plural Nouns) ดังตัวอย่าง

a lot of luck   **lots of** time

a lot of people   **lots of** books

3. ส่วนใหญ่มักจะใช้ **much** และ **many** ในประโยคปฏิเสธ (Negative) และประโยคคำถาม (Question) ดังตัวอย่าง

We didn't spend **much** money.

Do you have **many** friends?

โดยปกติแล้วจะไม่ใช้ **much** ในประโยคธรรมดา (Positive) แต่จะใช้ **a lot (of)** แทน
ตัวอย่าง

We spent **a lot of** money. (จะต้องไม่ใช้ว่า We spent **much** money.)

There had been **a lot of** rain recently.

แต่อย่างไรก็ตาม นิยมใช้ **too much** และ **so much** ในประโยคธรรมดา
(Positive Sentence) ดังตัวอย่าง

I can't drink this tea. There's **too much** sugar in it.

4. การใช้และรูปแบบของ **little/ a little/ few/ a few** :

a. ใช้ **little** และ **few** (ไม่มี **a** นำ) กับความรู้สึกรหรือแนวความคิดในทางลบ เช่น

Hurry up! There's **little** time. (= not much time หรือ not enough time)

He's not popular. He has **few** friends. (= not many friends หรือ not enough friends)

และใช้ **very** ข้างหน้า **little** กับ **few** อยู่เสมอเช่นเดียวกัน ดังตัวอย่าง

There's **very little** time. You should do it now.

He has **very few** friends, so he's always lonely.

b. ใช้ **a little** และ **a few** กับความรู้สึกหรือแนวความคิดในทางบวก (Positive ideas) ทั้ง **a little** และ **a few** ต่างมีความหมายเหมือนกันว่า some หรือ a small amount หรือ a small number ดังตัวอย่าง

Let's go and have a cup of coffee. We have **a little** time before the train leaves. (= some time (พอมีเวลาอยู่บ้าง) หรือ enough time to have a drink)

Do you have any money? Yes, **a little**. Do you want to borrow some?

I enjoy my life here. I have **a few** friends and we get together. (a few friends = not many friends but enough to have a good time together)

When did you last see Tom? **A few** days ago. (= some days ago)

แต่ **only a little** และ **only a few** จะมีความหมายไปในแนวลบ (Negative meaning) เช่น

Hurry up! We **only** have **a little** time.

The town was very small. There were **only a few** houses.

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกประโยคที่กำหนดให้เติมลงในบทสนทนาให้ถูกต้องสมบูรณ์

Conversation 1

What did you plant?

It's mint

chili and some turmeric as well.

it's great.

you are like a botanist.

A: Let's at my garden kitchen.

B: Oh 1) _____

B: Let me see.2) _____?

A: A lot.I have basil, here 3) _____

B: and this is rosemary or mint?

A: 4) _____ It is use to decorate desserts or to mix drinks.

A: next week, I'm going to plant some other herbs such as ginger and garlic.

B: that sound interesting! 5) _____.

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกใช้ some/any/much/many/a lot of/a little/a few ให้ถูกต้อง

Quantifiers

many, much, a few, a little, some, any

1. We need _____ eggs to make the dough. Can you go to the supermarket to buy half a dozen eggs?
2. My brother is overweight because he eats too _____ junk food.
3. I want _____ sugar. I'm trying to cut down on sugary drinks.
4. Sally doesn't have _____ friends because she is shy.
5. I only ate _____ because I wasn't feeling well.
6. _____ help, please?
7. I don't have _____ homework to do. I only need to do a Maths worksheet.
8. The park is quiet at night. There are only _____ people in the park.
9. How _____ toys do the twins have?
10. Not everyone supports the idea. Only _____ students do.

PHI ALPHA UNIVERSITY

แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินพฤติกรรมผู้เรียนจากการสังเกตระหว่างเรียนหรือปฏิบัติกิจกรรม โดยทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างระดับคะแนนที่ตรงกับพฤติกรรมของผู้เรียน

พฤติกรรม/คุณลักษณะ	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1.ความสามารถในการสื่อสาร (Communication Capacity)					
2/ความสามารถในการคิด (Thinking Capacity)					
คุณลักษณะอังก์พึงประสงค์	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1.การใฝ่เรียนรู้ -การจดบันทึกและร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน					
2. ความมุ่งมั่นในการทำงาน - มีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
มีส่วนร่วมในการทำงาน					
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
ผลการประเมินอยู่ในระดับ _____					

เกณฑ์วัดประมาณค่า 5 ระดับ

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ดีมาก
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ดี
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ พอใช้
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ผ่าน
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

- 1-6 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ ปรับปรุง
- 7-12 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ ผ่าน
- 13-18 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ พอใช้
- 19-24 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ ดี
- 25-30 คะแนน เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ ดีมาก

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Herb

วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Herb วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

ดังนี้

1. Which one is **not** the herb?
  - a) Turmeric
  - b) Ginger
  - c) Muscle
  - d) Green chiretta
2. What is another name of Turmeric
  - a) Curcumin
  - b) Tomato
  - c) Cucumber
  - d) Apple
3. Which sentence is present simple tense?
  - a) My brother and I walk to school every morning.
  - b) I am working in my brother's farm this week.
  - c) Are they singing and dancing?
  - d) Is dad washing the car?
4. เถาวัลย์เปรียง คือชื่อใด
  - a) Jewel Vine
  - b) Turmeric
  - c) Ginger
  - d) Green chiretta

5. My bother is never sad. He's _____ happy.
- Always
  - Never
  - Sometimes
  - seldom
6. what is not the properties of Phai (ไพล) (Zingiber cassumunar Roxb.)
- sprains
  - fever
  - muscular pain
  - mosquito repellent,
7. pain หมายถึงข้อใด
- ไข้
  - หวัด
  - ปวด
  - รักษา
8. Fever หมายถึงข้อใด
- ไข้
  - หวัด
  - ปวด
  - รักษา
9. What is the function (หน้าที่) of pepper?
- production of stomach acid
  - production of pain
  - production of fever
  - production of headache
10. Which vitamin you can find in Thyme?
- Vitamin D
  - Vitamin E

- c) Vitamin K
- d) Vitamin C and Vitamin A

11. I want _____ sugar, I'm trying to cut down on sugary drinks

- a) Much
- b) Many
- c) A little
- d) A few

12. ข้อใดคือ โครงสร้างของ Present simple tense

- a) S+V2
- b) S+ V to be + Ving
- c) S+ V3
- d) S+ V1

13. ข้อใดคือ โครงสร้างของ Past simple tense

- a) S+V2
- b) S+ V to be + Ving
- c) S+ V3
- d) S+ V1

14. ข้อใดคือ โครงสร้างของ Present continuous tense

- a) S+V2
- b) S+ V to be + Ving
- c) S+ V3
- d) S+ V1

15. We need _____ eggs to make the dough. Can you go to the supermarket to buy half a dozen eggs?

- a) any
- b) some
- c) a little
- d) a few

16. How _____ toys do the twins have?

- a) much
- b) many
- c) few
- d) little

17. Aloe vera หมายถึงข้อใด

- a) ตะไคร้
- b) ขิง
- c) ว่านหางจระเข้
- d) ใบบัวบก

18.. Centella asiatica หมายถึงข้อใด

- a) ตะไคร้
- b) ขิง
- c) ว่านหางจระเข้
- d) ใบบัวบก

19. What is the properties of Centella asiatica

- a) to help in the healing of wounds.
- b) to relief back pain
- c) cause fever
- d) pain killer

20. What is the function of onion ?

- a) protection and faster recovery from respiratory infections
- b) protection from pain

- c) protection from backache
- d) protection from stomachache

21. the car _____ is outside our house is my uncle's

- a) Who
- b) which
- c) what
- d) why

22. Mr. Smith, _____ is a teacher, comes from Scotland

- a) Who
- b) which
- c) what
- d) why

23. That's the boy _____ house is next to ours.

- a) Who
- b) which
- c) Whose
- d) why

24. I don't know anyone _____ likes extreme ironing

- a) Who
- b) which
- c) Whose
- d) why

25. the man _____ just left is my uncle.

- a) Who
- b) which
- c) Whose
- d) why

26. Are you the girl _____ is having a party this weekend?

- a) which
- b) who
- c) whose
- d) that

27. she _____ very early at 5:30 in every morning?

- a) wakes up
- b) wake up
- c) woke up
- d) have wake up

28. They _____ their homework now.

- a) aren't do
- b) aren't dose
- c) aren't doing
- d) isn't doing

29. I and my brother _____ to school last morning

- a) walking
- b) walk
- c) walked
- d) walked

30. Jim _____ drive to work

- a) did
- b) didn't
- c) do
- d) does

Read the conversation and use these choices to answer the question No.31-35

- a) Can I see a menu, please?
- b) Grilled tuna and cheese on bread.
- c) Would you like something to drink?
- d) I'd like the check, please.
- e) Here you are. Keep the change!

Waitperson: Hi. How are you doing this afternoon?

Customer: Fine, thank you.31) _____

Waitperson: Certainly, here you are.

Customer: Thank you. What's today's special?

Waitperson: 32) _____

Customer: That sounds good. I'll have that.

Waitperson: 33) _____

Customer: Yes, I'd like a coke.

Waitperson: Thank you. (returning with the food) Here you are. Enjoy your meal!

Customer: Thank you.

Waitperson: Would you like anything else?

Customer: No thanks. 34) _____

Waitperson: That'll be \$14.95.

Customer: 35) _____

Waitperson: Thank you! Have a good day!

Customer: Goodbye.

Read the conversation and use these choices to answer the question No.36-40

a) chili and some turmeric as well.

b) what did you plant?

c) It's mint.

d) it's great.

e) you are like a botanist.

A: Let's at my garden kitchen.

B: Oh 36) _____

B: Let me see.37) _____?

A: A lot.I have basil, here 38) _____

B: and this is rosemary or mint?

A: 39) _____ It is use to decorate desserts or to mix drinks.

A: next week, I'm going to plant some other herbs such as ginger and garlic.

B: that sound interesting! 40) _____.

Answer key

1	c	30	b
2	a	31	a
3	a	32	b
4	a	33	c
5	a	34	d
6	b	35	e
7	c	36	d
8	a	37	b
9	a	38	a
10	d	39	c
11	c	40	e
12	d		
13	b		
14	b		
15	b		
16	b		
17	c		
18	d		
19	a		
20	a		
21	b		
22	a		
23	c		
24	a		
25	a		
26	b		
27	a		
28	c		
29	d		

แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง สมุนไพร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องสมุนไพร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็น
แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
ดังนี้

1. ข้อใดไม่ใช่สรรพคุณของสมุนไพร

- ก) ทำให้เรียนเก่ง
- ข) แก้ปวดเมื่อย
- ค) แก้ปวดท้อง
- ง) แก้ไข้

2. ข้อใดคือสรรพคุณของเถาวัลย์เปรียง

- ก) แก้ไข้
- ข) แก้ท้องผูก
- ค) แก้ท้องเสีย
- ง) แก้ปวดเมื่อย

3. ข้อใดคือสรรพคุณของขมิ้นชัน

- ก) แก้อาเจียน
- ข) แก้ไข้
- ค) แก้ปวดท้อง
- ง) แก้ท้องผูก

4. ขมิ้นชัน นำส่วนใดมาใช้ประโยชน์

- ก) ลำต้น
- ข) ใบ
- ค) ดอก
- ง) หัวเหง้า

5. ขิง นำส่วนใดมาใช้ประโยชน์

- ก) ลำต้น

- ข) ใบ
- ค) ดอก
- ง) หัวเหง้า

6. หากนักเรียนมีอาการท้องเสีย ไม่ควรรับประทานสมุนไพรใด จะทำให้อาการท้องเสียเป็นมากขึ้น

- ก) ใบไทม์
- ข) มะขามป้อม
- ค) พริก
- ง) ถูกทั้ง ข และ ค

7. หากนักเรียนมีแผลเป็นนูน หรือมีบาดแผลขนาดใหญ่ ควรใช้สมุนไพรชนิดใดในการสมานแผล

- ก) ใบไทม์
- ข) พริกไทย
- ค) เถาวัลย์เปรียง
- ง) ใบบัวบก

8. หากนักเรียนถูกน้ำร้อนลวก นักเรียนควรใช้สมุนไพรชนิดใดใช้ส่วนใด

- ก) พริกไทย เมล็ด
- ข) ใบไทม์ ใบ
- ค) ว่านหางจระเข้ เนื้อวุ้น
- ง) โรสแมรี่ ใบ

9. หากนักเรียนรับประทานเนื้อสัตว์มากเกินไป นักเรียนควรรับประทานสมุนไพรชนิดใดเพื่อช่วยลดอาการจุกแน่นท้อง

- ก) จิง
- ข) เถาวัลย์เปรียง
- ค) ฟ้าทะลายโจร
- ง) มะขามป้อม

10. สมุนไพรใดไม่เกี่ยวข้องกับระบบย่อยอาหาร

- ก) พริก
- ข) เถาวัลย์เปรียง
- ค) จิง

ง) ขมิ้นชัน

11. ข้อใดคือประโยชน์ของเปปเปอร์มินต์

ก) มีกลิ่นหอม

ข) แก้อาเจียน

ค) แก้ท้องผูก

ง) แก้ไข้

12. ข้อใดคือสรรพคุณของขิง

ก) แก้ท้องเสีย

ข) แก้ไข้

ค) แก้จุกแน่น

ง) แก้ท้องผูก

13. พริกไทย ช่วยระบบใดในร่างกาย

ก) ระบบหายใจ

ข) ระบบกล้ามเนื้อกระดูก

ค) ระบบย่อยอาหาร

ง) ระบบขับถ่าย

14. หอมแดง ช่วยแก้อาการใด

ก) เป็นหวัดคัดจมูก

ข) เป็นไข้

ค) ปวดเมื่อย

ง) ท้องเสีย

15. ในผู้ป่วย COVID-19 (โควิด-19) ใช้สมุนไพรใดในการรักษาร่วมกับยาแผนปัจจุบัน

ก) พริก

ข) เถาวัลย์เปรียง

ค) ฟ้าทะลายโจร

ง) มะขามป้อม

16. ข้อใดคือสรรพคุณของว่านหางจระเข้

- ก) แก้ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก
- ข) แก้ปวดเมื่อย
- ค) แก้ปวดท้อง
- ง) แก้ท้องเสีย

17. ข้อใดคือสรรพคุณของใบบัวบก

- ก) สมานแผล
- ข) แก้ปวดเมื่อย
- ค) แก้ปวดท้อง
- ง) แก้ท้องเสีย

18. หากนักเรียนมีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อนักเรียนจะรับประทานสมุนไพรชนิดใด

- ก) พริก
- ข) เถาวัลย์เปรียง
- ค) ฟ้าทะลายโจร
- ง) มะขามป้อม

19 ข้อใดคือสรรพคุณของไพล

- ก) แก้ไข้
- ข) แก้ท้องผูก
- ค) แก้ท้องเสีย
- ง) แก้ปวดเมื่อย

20. ข้อใดไม่ใช่สมุนไพรแก้ปวดเมื่อย

- ก) ไพล
- ข) เถาวัลย์เปรียง
- ค) มะเขือเทศ
- ง) ไพล และ เถาวัลย์เปรียง

21 ข้อใดคือชื่อทางการของไพล (ชื่อวิทยาศาสตร์)

- ก) *Zingiber cassumunar* Roxb.
- ข) *Phyllanthus emblica*

ค) *Andrographis paniculata*

ง) Onion

22. หากต้องการรับประทานมะขามป้อมในรูปแบบใดที่สะดวกต่อการรับประทาน

ก) ผลสด

ข) ผลตากแห้ง

ค) บดผง

ง) ชาขงมะขามป้อม

23. หากนักเรียนมีอาการไอ และมีไข้ นักเรียนควรรับประทานสมุนไพรชนิดใด

ก) มะขามป้อมเพียงอย่างเดียว

ข) ฟ้าทะลายโจรเพียงอย่างเดียว

ค) รับประทานร่วมกันระหว่างมะขามป้อมและฟ้าทะลายโจร

ง) ไม่รับประทาน

24. สารสำคัญในฟ้าทะลายโจรคือข้อใด

ก) วิตามิน C

ข) วิตามิน A

ค) สาร andrographolide

ง) สารแทนนิน

25. วิตามินที่พบมากในมะขามป้อม คือข้อใด

ก) วิตามิน E

ข) วิตามิน K

ค) วิตามิน D

ง) วิตามิน C

26. ข้อใดคือสรรพคุณของมะขามป้อม

ก) แก้ไข้

ข) แก้ไอ

ค) แก้ปวดเมื่อย

ง) แก้ท้องผูก

27. ข้อใดคือสรรพคุณของฟ้าทะลายโจร

- ก) แก้วไข
- ข) แก้วไอ
- ค) แก้วปวดเมื่อย
- ง) แก้วท้องผูก

28. ข้อใดเป็นสมุนไพรใช้ภายนอก

- ก) พริกไทย
- ข) ใบไทม์
- ค) ว่านหางจระเข้
- ง) โรสแมรี่

29. หากนักเรียนมีอาการแน่นท้อง อาหารไม่ย่อย นักเรียนควรรับประทานสมุนไพรชนิดใด

- ก) ใบไทม์
- ข) พริกไทย
- ค) เถาวัลย์เปรียง
- ง) ใบบัวบก

30. ใบไทม์ใช้ทำอาหารได้อย่างไร

- ก) ช่วยเพิ่มกลิ่นหอมให้อาหาร
- ข) ช่วยเพิ่มความเข้มข้นให้อาหาร
- ค) ช่วยทำให้อาหารเผ็ดมากขึ้น
- ง) ช่วยทำให้อาหารนุ่มชุ่มฉ่ำลง

แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง สมุนไพร (English version)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องสมุนไพร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็น
แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1. What is **not** the property of herbs ?
  - a) To a good grade student
  - b) To muscle pain relief
  - c) To relieve a stomachache
  - d) To reduce a fever
2. Which the following is the property of Jewel Vine ?
  - a) To reduce a fever
  - b) To help the constipation
  - c) To relieve diarrhea
  - d) To muscle pain relief
3. What is the property of Turmeric ?
  - a) To prevent a vomit
  - b) To reduce a fever
  - c) To relieve a stomachache
  - d) To prevent a constipation
4. Which the part of Turmeric is to be used ?
  - a) Stem
  - b) Leaves
  - c) Flowers
  - d) rhizome

5. Which the part of ginger is to be used ?
  - a) Stem
  - b) Leaves
  - c) Flowers
  - d) rhizome
6. When you have a diarrhea, what is the herb that you **don't** eat?
  - a) Thyme
  - b) Indian gooseberry
  - c) Chili
  - d) Both B and C
7. When you have a big scar (hypertrophic scar) or wound, what is the herb that you use to apply for ?
  - a) Thyme
  - b) Pepper
  - c) Jewel Vine
  - d) Centella asiatica
8. Which is the herb healing a burned wound ?
  - a) Pepper
  - b) Thyme
  - c) Aloe vera
  - d) Rosemary
9. If you ate a lot of meat for a meal, what is the herb to relieve a heartburn?
  - a) Ginger
  - b) Jewel Vine
  - c) Green chiretta
  - d) Indian gooseberry
10. Which one is **not** related to the digestive system (ระบบย่อยอาหาร)?
  - a) Chili

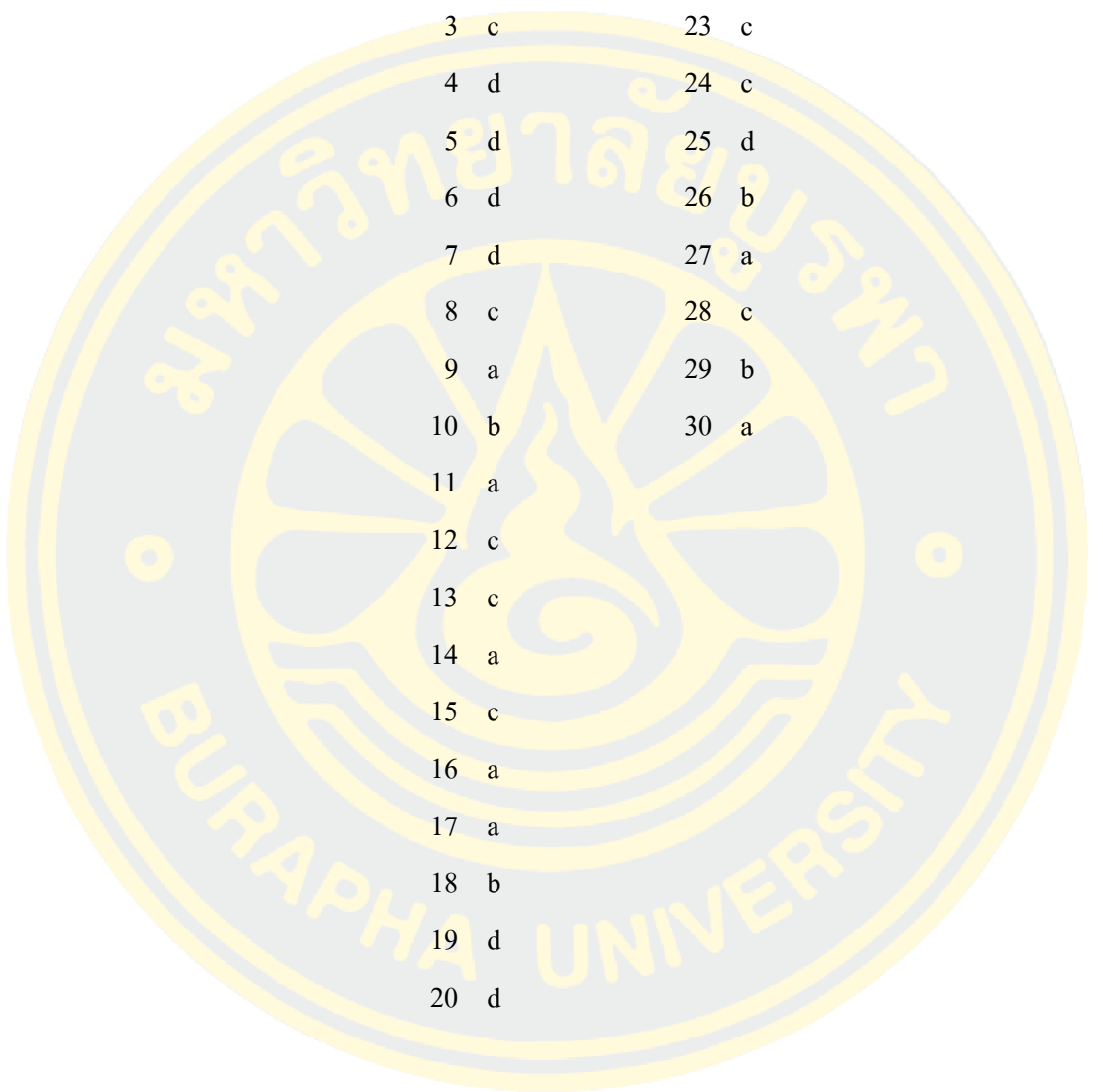
- b) Jewel Vine
  - c) Ginger
  - d) Turmeric
11. What is the benefit of peppermint?
- a) Aroma
  - b) To prevent a vomit
  - c) To prevent a constipation
  - d) To reduce a fever
12. What is the property of ginger?
- a) To relieve a diarrhea
  - b) To reduce a fever
  - c) To relieve a stomachache
  - d) To prevent a constipation
13. What is the benefit of pepper?
- a) Respiratory system
  - b) Muscle system
  - c) Stomach system
  - d) excretory system (ระบบขับถ่าย)
14. What is the benefit of onion?
- a) To relieve a running nose
  - b) To reduce a fever
  - c) muscle pain relief
  - d) To relieve a diarrhea
- a) which is the herb?
15. Which one is to be used for COVID-19 patients?
- a) Chili
  - b) Jewel Vine
  - c) Green chiretta

- d) Indian gooseberry
16. What is the property of Aloe vera?
- a) To heal a burned wound
  - b) muscle pain relief
  - c) To relieve a stomachache
  - d) To relieve a diarrhea
17. What is the property of Centella asiatica?
- a) Wound healing
  - b) Muscle pain relief
  - c) To relieve a stomachache
  - d) To relieve a diarrhea
18. When you have a muscle pain, which herb is relieving pain?
- a) Chili
  - b) Jewel Vine
  - c) Green chiretta
  - d) Indian gooseberry
19. What is the property of Phai? (ไพล)
- a) To reduce a fever
  - b) To prevent a constipation
  - c) To relieve a diarrhea
  - d) Muscle pain relief
20. What is the herb to relieve muscle pain ?
- a) Phai
  - b) Jewel Vine
  - c) Tomato
  - d) Both a) and b)
21. What is the scientific name of Phai ?
- a) Zingiber cassumunar Roxb.

- b) *Phyllanthus emblica*
  - c) *Andrographis paniculata*
  - d) Onion
22. Which form of Indian gooseberry is easy to eat?
- a) Fresh fruit
  - b) Dry fruit
  - c) Powder (บดเป็นผง)
  - d) Hot brewed tea
23. When you have a cough and fever, What is the herb to cure the symptoms (อาการ)?
- a) Only Indian gooseberry
  - b) Only Green chiretta
  - c) Both Green chiretta & Indian gooseberry
  - d) Do not eat
24. What is the name of active Ingredients (สารสำคัญ) founded in Green chiretta ?
- a) Vitamin C
  - b) Vitamin A
  - c) Andrographolide
  - d) Tannin
25. Which the vitamin are rich in Indian gooseberry ?
- a) Vitamin E
  - b) Vitamin K
  - c) Vitamin D
  - d) Vitamin C
26. What is the property of Indian gooseberry?
- a) To reduce a fever
  - b) To reduce a cough
  - c) Muscle pain relief
  - d) To prevent a constipation

27. What is the property of Green chiretta?
- a) To reduce a fever
  - b) To reduce a cough
  - c) Muscle pain relief
  - d) To prevent a constipation
28. Which herb is used for apply?
- a) Pepper
  - b) Thyme
  - c) Aloe vera
  - d) Rosemary
29. When do you feel heartburn or stomached, what does the herb you want to eat?
- a) Thyme
  - b) Pepper
  - c) Jewel Vine
  - d) Centella asiatica
30. How to use the Thyme for cooking?
- a) To add a good smell of the food
  - b) To add a good taste of the food
  - c) To add a spicy of the food
  - d) To preserve the food

Answer Key

A large, semi-transparent watermark of the Burapha University logo is centered on the page. The logo is circular and contains the university's name in Thai script (มหาวิทยาลัยบูรพา) at the top and 'BURAPHA UNIVERSITY' at the bottom. In the center of the logo is a stylized flame or sunburst symbol.

1 a	21 a
2 d	22 d
3 c	23 c
4 d	24 c
5 d	25 d
6 d	26 b
7 d	27 a
8 c	28 c
9 a	29 b
10 b	30 a
11 a	
12 c	
13 c	
14 a	
15 c	
16 a	
17 a	
18 b	
19 d	
20 d	

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการ
สอนแบบเนื้อหาเป็นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สถานภาพผู้ประเมิน นักเรียน ครู

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1.	ครูมีการเตรียมการสอน					
2.	การจัดบรรยากาศการเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน					
3.	เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง					
4.	ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
5.	กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน					
6.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล					
7.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย					
8.	กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ					
9.	ครูให้ออกาสนักเรียนซักถามปัญหา					
10.	ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย					
11.	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
12.	ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน					
13.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ					
14.	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม					
15.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน					
16.	นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข					
รวมคะแนน						
รวมทั้งหมด						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวกัญจนกร สืบเรือง
วัน เดือน ปี เกิด	20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	17/26 ซอยตำราญราษฎร์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี 25000
ประวัติการศึกษา	2562 การแพทย์แผนไทยประยุกต์บัณฑิต (การแพทย์แผนไทยประยุกต์) มหาวิทยาลัยมหิดล 2563 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2565 การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา